

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Αιτιολογική Έκθεση

στο Σχέδιο Νόμου

ΝΕΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Αθήνα, Ιούνιος 2010

Α. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ συνιστά τη θεσμική απάντηση της Πολιτείας σε μια χρόνια, διαρκώς επιδεινούμενη και ήδη πλέον ανεξέλεγκτη κρίση: την κρίση του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Χωρίς την παραμικρή αμφιβολία, η ελληνική Πολιτεία άργησε να παρέμβει με τρόπο ριζικό, καίριο και αποτελεσματικό στο ζήτημα του Ασφαλιστικού. Είναι κοινή η αρνητική διαπίστωση, ότι στη διάρκεια των δύο προηγούμενων δεκαετιών, συλλογικά, ως πολιτική ηγεσία, ως κοινωνικοί εταίροι, ως θεσμικοί ιθύνοντες, ως συντεταγμένη πολιτεία, και τελικώς ως λαός είτε δεν θελήσαμε είτε δεν τολμήσαμε είτε δεν μπορέσαμε να επιβάλουμε εκείνες τις αναγκαίες αλλαγές, που θα επέτρεπαν στην κοινωνική ασφάλιση της πατρίδας μας να ορθοποδήσει οικονομικά και να παραμείνει βιώσιμη και στο μέλλον. Και αυτό, μολονότι σε γενικές γραμμές ήταν γνωστό τόσο το μέγεθος και η φύση των προβλημάτων, όσο και το υπερεπείγον των αναγκαίων παρεμβάσεων.

Συνέπεια αυτής της συλλογικής μας αμηχανίας, και τελικώς αβουλίας, δεν είναι μόνο ότι η χώρα έχασε επανειλημμένως την ευκαιρία να προβεί σ' εκείνη τη σωστική μεταρρύθμιση που οι συνθήκες επέβαλαν, αλλά και ότι είδε τα προβλήματά της να διογκώνονται σταθερά σε βαθμό που αυτή τη στιγμή ακόμα και ο όρος «κρίση» να μην είναι επαρκής, ώστε να αποδώσει το μέγεθος του προβλήματος.

Σήμερα είναι απολύτως ξεκάθαρο· το ιστορικό δίλημμα ενώπιον του οποίου βρισκόμαστε δεν είναι αν ως Πολιτεία θα διαχειριστούμε επιτυχώς ή όχι μία, οσοδήποτε μεγάλη, κρίση του ασφαλιστικού μας συστήματος. Το ιστορικό δίλημμα που αντιμετωπίζουμε είναι αν με την πολιτική μας θα επιτρέψουμε ή θα αποτρέψουμε την επικείμενη κατάρρευση του θεσμού που συνιστά το θεμέλιο του κοινωνικού μας κράτους. Αν θα περισώσουμε την κορυφαία κατάκτηση των εργαζομένων της πατρίδας μας. Αν θα εμπεδώσουμε, αυτή τη φορά σε γερά θεμέλια, το οικοδόμημα της διαγενεακής και κοινωνικής αλληλεγγύης, χωρίς το

οποίο δεν υπάρχει ευνομούμενη και ευημερούσα Πολιτεία. Ο Πρωθυπουργός έδωσε ευθέως το μέτρο της πρόκλησης, όταν αποκάλυψε το Ασφαλιστικό «εθνικό ζήτημα». Το παρόν σχέδιο νόμου εδράζεται ακριβώς στην επίγνωση ότι το πρόβλημα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε και να υπερβούμε έχει εθνικές διαστάσεις. Και το επιλύουμε έχοντας βασικό μας γνώμονα το αίτημα της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Με οδηγό μας την πείρα του παρελθόντος, τους προβληματισμούς και τις αγωνίες των εργαζομένων αλλά και τον ευρύ κοινωνικό διάλογο που προηγήθηκε, ο ριζικός μετασχηματισμός που εισηγούμαστε στην εθνική αντιπροσωπεία έχει ως αφετηρία και βάση του την αποσαφήνιση των ρόλων που διαδραματίζουν στα ασφαλιστικά μας πράγματα το κράτος, οι κοινωνικοί εταίροι και ο κάθε εργαζόμενος ξεχωριστά. Η αποσαφήνιση των ρόλων γίνεται κυρίως με τη διάκριση μεταξύ ασφάλισης και αλληλεγγύης. Σκοπός μας είναι να καταστούν απολύτως σαφή στους συμπολίτες μας δύο πράγματα: τι υποχρεούνται να εισφέρουν και τι δικαιούνται να προσδοκούν.

Θεμέλιο του νέου συστήματος είναι η διάκριση που εισάγουμε μεταξύ βασικής και αναλογικής σύνταξης. Επί του σημείου αυτού υπάρχει ομοφωνία τόσο μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, όσο και μεταξύ των ειδικών της κοινωνικής ασφάλισης, πράγμα που αποτυπώθηκε και στο Πόρισμα της Επιτροπής των Ειδικών. Όλοι συμφωνούν ότι πρόκειται για κεφαλαιώδη τομή που εκλογικεύει το συνταξιοδοτικό μας σύστημα, διαχωρίζοντας τις προνοιακού τύπου παροχές από τις κατά κυριολεξία συντάξεις.

Οι πρώτες, οι προνοιακού τύπου παροχές, συνιστούν έκφραση της κοινωνικής αλληλεγγύης και προορίζονται για όσους έχουν ανάγκη την κρατική μέριμνα, ακόμη και αν αυτοί δεν έχουν προλάβει να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή είναι ανασφάλιστοι. Οι δεύτερες, αποτελούν παροχές των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης προς τους ασφαλισμένους τους, ήτοι αναλογική ανταπόδοση για τις εισφορές που οι τελευταίοι κατέβαλαν κατά τη διάρκεια του ασφαλιστικού τους βίου. Η βασική σύνταξη αποτελεί έμπρακτη εφαρμογή της αρχής της διανεμητικής δικαιοσύνης, η δε αναλογική, έμπρακτη εφαρμογή της αρχής της ανταποδοτικής δικαιοσύνης.

Το σύστημα που θεμελιώνεται με τις δομικές αλλαγές που προτείνουμε, είναι ένα σύστημα δημόσιο, καθολικό, βιώσιμο, εξορθολογισμένο, δομικά απλουστευμένο, διαφανές και κοινωνικώς δίκαιο. Όσοι διαθέτουν υψηλό εισόδημα και οι εργασιακώς ασφαλείς καλούνται να εισφέρουν αντίστοιχα στην εύρυθμη λειτουργία του. Οι δαπάνες του εξορθολογίζονται δραστικά και καθίστανται απολύτως διαφανείς, τόσο ως προς τον προορισμό τους, όσο και ως προς το τι ακριβώς δικαιούται ο ασφαλισμένος ως συνταξιούχος. Οι οικονομικώς αδύναμοι απαλλάσσονται από τη συμμετοχή στα βάρη του συστήματος ενώ στους ατυχείς και ανήμπορους επιδεικνύεται η οφειλόμενη κοινωνική αλληλεγγύη. Οι συνταγματικές εγγυήσεις τηρούνται πλήρως και η αλληλεγγύη των γενεών εκφράζεται με σαφείς και συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

Ταυτοχρόνως, καταπολεμάται η σπατάλη στις δαπάνες υγείας και επιδιώκεται συστηματικά τόσο η αύξηση των εσόδων του ασφαλιστικού συστήματος, όσο και η διεύρυνση της βάσης των εσόδων αυτών με την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής, της εισφοροκλοπής και τον περιορισμό της αδήλωτης εργασίας. Τέλος, ως έμπρακτη τήρηση της αρχής της διαγενεακής αλληλεγγύης, λαμβάνεται πρόνοια, ώστε να διαφυλαχθούν οι πόροι του συστήματος προς όφελος όχι μόνο της παρούσας αλλά και των μελλοντικών γενεών.

Τυχόν συνέχιση της σημερινής αδράνειας του κράτους θα σήμαινε στην ουσία καταγγελία και περιφρόνηση ακριβώς αυτής της αρχής. Η συνεχής μετακύλιση, μέσω του δανεισμού και της διόγκωσης των ελλειμμάτων, όλων των βαρών στις μέλλουσες γενεές, αλλά και η άρνηση της Πολιτείας να λάβει τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα, συνιστούν ευθεία προσβολή της ισότητας των γενεών και πράξη ασύγγνωστης πολιτικής ανευθυνότητας και κοινωνικής αδικίας. Στη διαιώνιση αυτής της αδικίας εις βάρος των επερχόμενων γενεών των Ελλήνων και των Ελληνίδων, η παρούσα κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να συμπράξει.

Στη δική μας αντίληψη, το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης παραμένει πάντα ζήτημα διανομής και αναδιανομής του πλούτου μιας χώρας. Όμως αυτό ακριβώς είναι που λείπει από την σημερινή Ελλάδα: η παραγωγή πλούτου. Χωρίς παραγωγή πλούτου, σοβαρή αναδιανομή δεν μπορεί να επιχειρηθεί. Και χωρίς την αναστύλωση της καταρρέουσας παραγωγικής μας βάσης, χωρίς την εξυγίανση του

υπερχρεωμένου μας κράτους, νέος πλούτος δεν μπορεί να παραχθεί. Το ίδιο το κορυφαίο αίτημα της κοινωνικής δικαιοσύνης, έκφραση και εφαρμογή της οποίας είναι ο θεσμός της κοινωνικής ασφάλισης, χωρίς παραγωγική οικονομία και υγιές κράτος μένει γράμμα κενό.

Με την έννοια αυτή, η σωτηρία της κοινωνικής ασφάλισης στην πατρίδα μας δεν είναι θέμα στενά ιδεολογικό. Η χώρα βρίσκεται σε περίοδο έκτακτης ανάγκης. Παρωχημένοι ιδεολογικοί ανταγωνισμοί εδώ δεν βοηθούν. Από το σημερινό τέλμα μπορεί να μας βγάλει μόνο ένα πνεύμα γνήσιας εθνικής και κοινωνικής συστράτευσης και συνεισφοράς.

Ως πολιτική ηγεσία γνωρίζουμε καλύτερα από τον καθένα τη δυσκολία του πράγματος. Ωστόσο, έχουμε την πεποίθηση ότι η Ελλάδα μπορεί· ότι όλοι μαζί, καθένας κατά το μερίδιο που του αναλογεί, μπορούμε να διορθώσουμε τα λάθη του παρελθόντος και να επιτύχουμε. Και επιπλέον έχουμε την πεποίθηση, ότι με το νέο συνταξιοδοτικό σύστημα που προτείνουμε, δεν ανασυγκροτούμε μόνο το θεσμό της κοινωνικής ασφάλισης, διασώζοντάς τον από την κατάρρευση και την ανυποληψία, αλλά ότι συμβάλλουμε καθοριστικά και στην επίτευξη ενός εξίσου κρίσιμου και πλέον επιτακτικού στόχου, που είναι η αποφυγή της χρεοκοπίας, η εξυγίανση των δημοσιονομικών της χώρας και η είσοδος σε μια νέα περίοδο βιώσιμης ανάπτυξης.

Εμπρός στις σημερινές συνθήκες, μόνη μας διέξοδος, μόνη επιλογή είναι η φυγή προς τα εμπρός. Να κάνουμε την κρίση ευκαιρία, τον βαθύτατο κλονισμό του υπάρχοντος συστήματος, εφαλτήριο για το μέλλον. «Κάνε άλμα πιο γρήγορο από τη φθορά», λέει ο Ποιητής, και αυτό ακριβώς το άλμα καλούμαστε όλοι να κάνουμε σήμερα. Ακόμη και όσοι στέκονται διστακτικοί εμπρός στις δυσκολίες εφαρμογής του νέου ασφαλιστικού συστήματος, που με την παρούσα νομοθετική μας πρωτοβουλία προτείνουμε, πρέπει να αναλογιστούν τις συνέπειες που θα είχε η αποτυχία αυτής της προσπάθειας. Η Ελλάδα δεν έχει άλλο χρόνο. Και από τις θυσίες που κάνουμε υπάρχει πάντα κάτι χειρότερο και βαρύτερο: οι θυσίες αυτές να μην πιάσουν τόπο.

* * *

Η ΣΥΓΚΥΡΙΑ ΤΟ ΘΕΛΗΣΕ ώστε το βαρύ έργο που επωμιζόμαστε να συμπίπτει με δύο σημεία καμπής της νεώτερης οικονομικής ιστορίας. Το πρώτο είναι η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση που βύθισε τις χώρες του αναπτυγμένου κόσμου στη βαθύτερη ύφεση μετά το κραχ του 1929. Το δεύτερο είναι η δραματική κατάσταση των εθνικών μας δημοσιονομικών μεγεθών. Συνέπεια των δύο αυτών κρίσεων είναι ότι η εύκολη διαφυγή που είχε το κράτος τις περασμένες δεκαετίες, δηλαδή ο δανεισμός, πλέον δεν προσφέρεται. Ακόμη και αν το ελληνικό κράτος επιθυμούσε να συνεχίσει να στηρίζει τα ασφαλιστικά ταμεία με αυτόν τον καταστροφικό, ανορθολογικό και άδικο –ιδίως για τις επερχόμενες γενεές– τρόπο, σήμερα πλέον δεν θα μπορούσε να το κάνει. Η επίλυση του Ασφαλιστικού αποτελεί, με άλλα λόγια μονόδρομο. Ό,τι θα έπρεπε να είχαμε φέρει σε πέρας υπό ομαλότερες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, τώρα είμαστε αναγκασμένοι να το επιτύχουμε υπό τους πλέον δυσμενείς και αντίξοους όρους.

Ως γνωστόν, η παρούσα κυβέρνηση έθεσε την επίλυση του Ασφαλιστικού στις κορυφαίες προτεραιότητές της, ευθύς μόλις έλαβε την λαϊκή εντολή. Ο αρμόδιος Υπουργός έθεσε το θέμα στο Υπουργικό Συμβούλιο και στη Βουλή των Ελλήνων ήδη από τον Οκτώβριο του 2009, ενώ από την πλευρά των υπηρεσιών του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ξεκίνησε η προετοιμασία για την οργάνωση ενός ευρέος κοινωνικού διαλόγου, που θα οδηγούσε, όπως και οδήγησε, στη διαμόρφωση των τελικών κυβερνητικών προτάσεων.

Κρίναμε εξ αρχής ότι η όποια προσπάθεια θεμελίωσης ενός νέου βιώσιμου ασφαλιστικού συστήματος ήταν αναγκαίο να στηριχθεί στις τρεις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Στην κατανόηση σε βάθος του μεγέθους του προβλήματος από τους πολίτες.

β) Στη σύγκλιση των θέσεων των πολιτικών κομμάτων, ώστε να οικοδομηθεί η απαραίτητη συναίνεση.

γ) Στη σύμπτωση των κοινωνικών εταίρων επί της διάγνωσης των βασικών δεδομένων του προβλήματος, ώστε κατόπιν να επιχειρηθεί από κοινού η αναζήτηση της ενδεδειγμένης θεραπείας.

Για όλους αυτούς τους λόγους, κρίναμε εκ των αν ουκ άνευ τη διεξαγωγή ενός ουσιαστικού κοινωνικού και πολιτικού διαλόγου. Ενός διαλόγου όχι προσχηματικού, με την έννοια ότι θα μπορούσε να μας χρησιμεύσει ως απλό προκάλυμμα καπνού για αποφάσεις ήδη ειλημμένες, αλλά ειλικρινούς και συνδιαμορφωτικού των τελικών μας θέσεων. Ο διάλογος αυτός διεξήχθη και ολοκληρώθηκε πράγματι, επιτελώντας σε μεγάλο βαθμό την αποστολή για την οποία εξ αντικειμένου προοριζόταν. Μολονότι από διάφορες πλευρές διατυπώθηκε εναντίον μας η κατηγορία ότι οργανώνουμε τον κοινωνικό διάλογο για προσχηματικούς λόγους, η αλήθεια είναι ότι οι πολίτες, οι πολιτικές δυνάμεις και οι κοινωνικοί εταίροι είχαν, για πρώτη φορά σε τέτοιο βαθμό, την ευκαιρία να ενημερωθούν και να συζητήσουν, άλλοτε συμπύπτοντας και άλλοτε αποκλίνοντας στις εκτιμήσεις τους, πάνω στην ουσία του ασφαλιστικού ζητήματος της χώρας αλλά και των πιθανών λύσεων.

Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που ορίσαμε στην εναρκτήρια συνεδρίαση του διαλόγου την 11^η Νοεμβρίου 2009, το πόρισμα της Επιτροπής των Ειδικών έπρεπε να κατατεθεί μέχρι τις 30 Απριλίου 2010. Με την άψογη συνεργασία όλων, αυτό κατέστη δυνατόν να επισπευσθεί κατά ενάμιση μήνα, με αποτέλεσμα να διαθέτουμε τις θέσεις της Επιτροπής ήδη από τις 16 Μαρτίου. (Το πλήρες κείμενο του Πορίσματος επισυνάπτεται ως παράρτημα στην παρούσα Εισηγητική Έκθεση). Να σημειωθεί εδώ, πως η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων συνεδρίασε τρεις φορές, προκειμένου να ενημερωθούν τα κοινοβουλευτικά κόμματα και οι Βουλευτές για το Ασφαλιστικό και την πορεία του κοινωνικού διαλόγου. Στη συνέχεια, συνεδρίασαν οι διυπουργικές επιτροπές συναρμοδίων υπουργών και το Ασφαλιστικό στις γενικές του γραμμές, ανακοινώθηκε στο Υπουργικό Συμβούλιο. Αμέσως μετά διεξήχθη στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, βάσει της διαδικασίας του άρθρου 36 § 7 του ΚτΒ, η προβλεπόμενη κοινοβουλευτική διαβούλευση. Ακόμη, ο Υπουργός Εργασίας με δική του πρωτοβουλία ζήτησε από τους αρχηγούς των κομμάτων του Κοινοβουλίου να τους ενημερώσει για το Ασφαλιστικό. Στο ζήτημα αυτό ανταποκρίθηκαν θετικά ο

Πρόεδρος της ΝΔ κ. Α. Σαμαράς και ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ κ Γ. Καρατζαφέρης. Εν τω μεταξύ, κατ' εφαρμογή της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ε.Ε. και ειδικά του άρθρου 126 § 9 οι βασικές συνιστώσες της παρούσας νομοθετικής πρωτοβουλίας τέθηκαν υπ' όψιν των αρμοδίων οργάνων της Ε.Ε., ενώ πρέπει να υπενθυμισθεί πως το Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών της Ένωσης, βάσει του άρθρου 121 § 4 της Συνθήκης, διατύπωσε στις 16 Φεβρουαρίου επτά συστάσεις σχετικά με το Ασφαλιστικό, μία των οποίων ήταν η λήψη όλων των απαραίτητων νομοθετικών μέτρων έως το τέλος του 2010. Από την πλευρά της, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας έθεσε στόχο της η προσπάθεια αυτή να ολοκληρωθεί πολύ νωρίτερα. Και τούτο διότι κρίναμε ότι η χώρα πρέπει να βγει το συντομότερο από τη φάση της επιτήρησης και από ό,τι αυτή συνεπάγεται για την αξιοπρέπεια και το διεθνές της κύρος. Ήδη, οι προτάσεις και ο σχεδιασμός μας για τη δημιουργία ενός νέου ασφαλιστικού συστήματος αξιολογήθηκαν θετικά στο Μνημόνιο που η Ελλάδα συνυπέγραψε με την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Είχε προηγηθεί διεξοδική συζήτηση στο άτυπο Υπουργικό Συμβούλιο της 15ης Απριλίου.

Το λοιπό τμήμα του γενικού μέρους της εισηγητικής, έκθεσης χωρίζεται σε δύο μέρη. Το πρώτο είναι διαπιστωτικό: περιγράφει το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε, τα αίτια και τις βασικές παραμέτρους του. Εξηγεί εν ολίγοις γιατί αλλάζουμε το Ασφαλιστικό. Το δεύτερο είναι πρακτικό: περιγράφει τη λύση που προτείνουμε ως Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης στην Εθνική Αντιπροσωπεία, το σκεπτικό και τις επιδιώξεις της.

* * *

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΝΝΟΙΑ, ο διάλογος για το ασφαλιστικό δεν περιορίστηκε στους κόλπους της Επιτροπής των Ειδικών, ούτε απασχόλησε μόνο τα όργανα του Κοινοβουλίου, της Κυβέρνησης, των πολιτικών και κοινωνικών φορέων. Η δημοσιότητα που δόθηκε στον Τύπο και τα ΜΜΕ, οι ποικίλες αντιδράσεις των πολιτών, ακόμη και η πολεμική που αρθρώθηκε και οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας που εκδηλώθηκαν κατά της κυβερνητικής πρωτοβουλίας, αποδεικνύουν ότι ένας από τους βασικούς στόχους αυτού του διαλόγου, που ήταν να καλυφθεί το έλλειμμα ενημέρωσης της κοινής γνώμης για ορισμένες κρίσιμες πτυχές του

ασφαλιστικού, ουσιωδώς επιτεύχθηκε. Ιδίως οι διαμαρτυρίες και οι αντιδράσεις, όσες διατυπώθηκαν και διατυπώνονται κατά της νομοθετικής μας πρωτοβουλίας, έφεραν στο προσκήνιο και μια άλλη διάσταση της κρίσης, που συνήθως παραβλέπεται: για ένα περιορισμένο τμήμα συμπολιτών μας, κάθε απόπειρα επίλυσης, ακόμη και απλής συζήτησης του ασφαλιστικού προβλήματος της χώρας, είναι απορριπτέα, επειδή οδηγεί ή μπορεί να οδηγήσει σε αντιδημοφιλείς, κάποτε και επώδυνες λύσεις. Η απόλυτα αρνητική αυτή στάση με την σειρά της βασίζεται σε ορισμένα ιστορικά δεδομένα που, χωρίς να τη δικαιολογούν, την εξηγούν και την ερμηνεύουν.

Όπως είναι γνωστό, η κοινωνική ασφάλιση από κοινού με τη δημόσια παιδεία και την δημόσια υγεία αποτέλεσαν τους βασικούς πυλώνες γύρω από τους οποίους οικοδομήθηκε σταδιακά από τα τέλη του 19ου αιώνα έως σήμερα το σύγχρονο κοινωνικό κράτος. Ιδίως, η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί την κορυφαία θεσμική εγγύηση της κοινωνικής συνοχής και δικαιοσύνης των σύγχρονων ευρωπαϊκών κοινωνιών. Στην περίπτωση της Ελλάδας, ο θεσμός της Κοινωνικής Ασφάλισης ανατρέχει στον Μεσοπόλεμο και στην ίδρυση του ΙΚΑ, με τον ν. 6298 του 1934. Έκτοτε, ο θεσμός αυτός, επεκτεινόμενος σταδιακά, έφτασε να καλύπτει το σύνολο των εργαζομένων, διαμορφώνοντας ένα κοινωνικό επίπεδο προστασίας που για την συντριπτική πλειονότητα των συμπολιτών μας εθεωρείτο έως πρόσφατα αυτονόητο και οριστικά κεκτημένο.

Η λειτουργία του θεσμού για αρκετές δεκαετίες, έως το 1990 περίπου, συνέτεινε στη δημιουργία της καθολικής αυτής εντύπωσης. Για ολόκληρες γενιές μεταπολεμικά, η κοινωνική ασφάλιση αποτέλεσε την απτότερη εγγύηση για τη διατήρηση και βελτίωση του βιοτικού τους επιπέδου και της συλλογικής ευημερίας. Το ενδεχόμενο τυχόν οπισθοδρόμησης στον τομέα αυτό έμοιαζε απίθανο, σχεδόν εξωπραγματικό. Η πίστη ότι κάθε νέα γενιά ήταν λογικό και επόμενο να απολαμβάνει καλύτερη ζωή από την προγενέστερη ήταν ένας κανόνας που έμοιαζε να μην έχει εξαίρεση.

Με αυτήν την έννοια, η κρίση του ασφαλιστικού συστήματος βρήκε πολλούς συμπολίτες μας από κάθε άποψη απροετοίμαστους. Κάποιοι από αυτούς θα προτιμούσαν να αρνηθούν ακόμη και την ύπαρξη καν του ζητήματος. Άλλοι

αναζήτησαν αποδιοπομπαίους τράγους ή μονοσήμαντες «λύσεις». Τέλος, κάποιοι άλλοι, λίγοι αυτή τη φορά, ερωτοτρόπησαν με την ιδέα μιας ακόμη αναβολής, μιας ακόμη παραπομπής των αποφάσεων στις ελληνικές καλένδες. Απέναντι σε αυτές τις αντιδράσεις, η δική μας ευθύνη είναι η νηφάλια, επίμονη και τεκμηριωμένη ενημέρωση. Υπεύθυνος πολίτης είναι ο ενημερωμένος πολίτης. Και η προσπάθεια μας θα στερούνταν να αλλάξουμε τη φορά των πραγμάτων τη νομιμοποιητική της βάση, αν δεν κατορθώναμε να πείσουμε για την ακρίβεια των στοιχείων που επικαλούμαστε, και για την αναγκαιότητα των δομικών αλλαγών.

Μέσα σε αυτήν την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, ήταν επόμενο ότι δεν δόθηκε η πρόβλεψη βαρύτητα στο γεγονός ότι το αργότερο από την δεκαετία του '90, σε όλες τις χώρες της Δύσης και στην Ελλάδα, είχαμε εισέλθει σε μια περίοδο εξάντλησης της δυναμικής του μεταπολιτευτικού ασφαλιστικού συστήματος και εισόδου του σε οξεία κρίση. Παντού στην Ευρώπη, η κύρια αιτία που οδήγησε τα ασφαλιστικά συστήματα στο σημείο αυτό ήταν κατά βάση η δημογραφική μεταβολή. Η ραγδαία γήρανση των πληθυσμών και η πλήρης αντιστροφή της ηλικιακής πυραμίδας αναίρεσε τη θεμελιώδη προϋπόθεση της έως πρότινος εύρυθμης λειτουργίας των ασφαλιστικών συστημάτων: την αναλογική σχέση μεταξύ εργαζομένων και συνταξιούχων. Στην Ελλάδα, αν το 1950 σε κάθε έναν συνταξιούχο αναλογούσαν τέσσερις εργαζόμενοι, σήμερα η αναλογία είναι 1 προς 1,7 και βαίνει επιδεινούμενη. Οι προβολές στο μέλλον δίνουν ένα αριθμό συνταξιούχων που περί τα μέσα του αιώνα θα πλησιάζει ή και θα ξεπερνάει τα πέντε εκατομμύρια επί ενός συνολικού πληθυσμού που στην ευνοϊκότερη των περιπτώσεων θα παραμείνει στάσιμος. Επιπλέον, η ευτυχής εξέλιξη της αλματώδους αύξησης του προσδόκιμου της ζωής των Ελλήνων και των Ελληνίδων διπλασίασε το μέσο χρόνο καταβολής της εκάστοτε σύνταξης. Ως φυσική συνέπεια το έλλειμμα των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) διογκώθηκε άμετρα και το ταμειακό άνοιγμα καλείται να το επωμιστεί όλο και συχνότερα το Δημόσιο.

Κατά τον τρόπο αυτό, στη δημογραφική παράμετρο της κρίσης, ήρθε να προστεθεί μία ακόμη, η δημοσιονομική. Τον Οκτώβριο του 2009, το σύστημα χρειάστηκε 2,4 δισ. ευρώ πρόσθετης έκτακτης κρατικής οικονομικής ενίσχυσης, για να διεκπεραιώσει τις υποχρεώσεις του ως και τον Δεκέμβριο του 2009, για συντάξεις και δώρο εορτών. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Υπουργείου

Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, αν δεν υπήρχε παρέμβαση, το 2010 θα χρειαζόμασταν επιπροσθέτως 3,8 δισ. ευρώ, το 2011 το ποσό θα ήταν 5,2 δισ. ευρώ, ενώ το 2015 το ασφαλιστικό σύστημα δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να εκπληρώσει τις ετήσιες υποχρεώσεις του απέναντι στους συνταξιούχους και τους ασφαλισμένους. Συνολικά, μόνο κατά το 2009, η τακτική και έκτακτη χρηματοδότηση των Ταμείων έφθασε τα 16 δισ. ευρώ. Όπως έχουμε με ασφάλεια προβλέψει, αν δεν παρέμβουμε με τις απαραίτητες δομικές αλλαγές, οι δαπάνες αυτές προβλέπεται να αυξάνονται στο μέλλον κατά γεωμετρικό ρυθμό. Ενδεικτικά μόνον, αναφέρουμε τις διαπιστώσεις του Πορίσματος της Επιτροπής των ειδικών:

«το καταβαλλόμενο για συντάξεις ποσό για την περίοδο μέχρι το 2020 θα ανέλθει με σχετικά βραδείς ρυθμούς από το 11.5 % στο 13.0% του ΑΕΠ και το έλλειμμα του συστήματος από το 3% στο 4% του ΑΕΠ (στο ποσοστό αυτό δεν συμπεριλαμβάνεται το 1% του ΑΕΠ που ήδη το κράτος έχει δεσμευτεί να καταβάλει για την ενίσχυση του συστήματος – δηλαδή, κανονικά όλα τα σχετικά με το έλλειμμα ποσά που αναφέρονται εδώ πρέπει να αυξηθούν κατά 1%). Μετά από αυτό το χρονικό σημείο, τόσο η δαπάνη για συντάξεις όσο και το έλλειμμα του συνταξιοδοτικού συστήματος αυξάνονται με ταχείς ρυθμούς: 17.1% και 7.7%, αντιστοίχως το 2030, 21.4% και 13.1% το 2040, 24.0% και 15.7% το 2050, επίπεδο στο οποίο σταθεροποιούνται για την επόμενη δεκαετία. Το σωρευμένο έλλειμμα (χρέος) του συστήματος συντάξεων κοινωνικής ασφάλισης σύμφωνα με αυτές τις εκτιμήσεις θα προσεγγίσει το 250% του ΑΕΠ, ενώ άλλες εκτιμήσεις ανεβάζουν αυτό το ποσοστό στο 350%. Μάλιστα, οι παραπάνω εκτιμήσεις βασίζονται σε υποθέσεις για το ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας και το ποσοστό ανεργίας οι οποίες, υπό το πρίσμα της πρόσφατης οικονομικής κρίσης πρέπει να θεωρηθούν μάλλον αισιόδοξες. Επομένως, η πραγματική εικόνα είναι ακόμα χειρότερη».

Όμως τα προβλήματα δεν σταματούν εδώ. Είναι προφανές ότι με αυτόν τον τρόπο η χώρα έχει ήδη οδηγηθεί όχι απλώς σε δημοσιονομική, αλλά και σε μείζονα αναπτυξιακή κρίση. Καθώς όλο και περισσότεροι κρατικοί πόροι διοχετεύονται στη μαύρη τρύπα των ασφαλιστικών ελλειμμάτων, όλο και λιγότερα χρήματα είναι

δυνατόν να διατεθούν σε παραγωγική κατεύθυνση, σε προγράμματα δημοσίων επενδύσεων. Αυτή η κατάσταση οδηγεί με τη σειρά της στην επιβράδυνση ή και την αναστολή της ανάπτυξης, στην απώλεια εδάφους στον τομέα της ανταγωνιστικότητας, στην υστέρηση στους κρίσιμους τομείς της παιδείας, της υγείας, της έρευνας, της καινοτομίας και της επιχειρηματικότητας. Ιδίως σε συνθήκες κρίσεις όπως οι σημερινές, δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής το γεγονός πως οι συνταξιοδοτικές παροχές αντανακλούν στην ενεργό ζήτηση. Η αναδιανομή εισοδήματος που επιτυγχάνεται μέσω του συνταξιοδοτικού συστήματος τροφοδοτεί την ανάπτυξη. Με την προϋπόθεση, όμως, αυτό να είναι υγιές και βιώσιμο. Όταν αυτό δεν συμβαίνει, όπως στην περίπτωση της Ελλάδας, οι συνέπειες δεν μπορεί παρά να είναι άκρως αρνητικές.

Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, τα συμπτώματα της προϊούσας κρίσης της κοινωνικής ασφάλισης έγιναν αντιληπτά εγκαίρως. Οι περιπτώσεις, π.χ., της Σουηδίας, της Ιταλίας, της Γερμανίας, της Φινλανδίας που αναπροσάρμοσαν τα ασφαλιστικά τους συστήματα, αλλά και έλαβαν μέτρα τόνωσης της γεννητικότητας και προστασίας της οικογένειας, είναι εδώ ενδεικτικές. Από τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είκοσι σχεδόν χώρες έχουν προχωρήσει ήδη σε σχετικά μέτρα ή έχουν ανακοινώσει την πρόθεσή τους να λάβουν τέτοια άμεσα.

Όπως ήδη αναφέρθηκε, οι τρεις μείζονες παράμετροι της ασφαλιστικής κρίσης, η δημογραφική, η δημοσιονομική και η αναπτυξιακή, είναι κοινές σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Όμως, στην περίπτωση της Ελλάδας δεν είναι και οι μόνες που επιβαρύνουν το πρόβλημα. Χρόνιες ενδημικές και κρίσιμες ανεπάρκειες της χώρας μας, όπως η δύσκαμπτη και γραφειοκρατική δομή των ασφαλιστικών οργανισμών, η πέραν κάθε ελέγχου έκταση της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροκλοπής, το πελατειακό πολιτικό σύστημα (λ.χ. με τις ανά καιρούς εθελούσιες εξόδους και τις αναγνωρίσεις πλασματικού συντάξιμου χρόνου), η κατά καιρούς διαφθορά αλλά και η σπατάλη συνετέλεσαν και συντελούν τα μέγιστα στην υπονόμευση της βιωσιμότητας του συστήματος. Και δεν χωρεί καμμία αμφιβολία, ότι η υπέρβασή τους αποτελεί όρο εκ των ων ουκ άνευ για κάθε σοβαρό μεταρρυθμιστικό εγχείρημα.

Ωστόσο, απέναντι σε όσες φωνές υποστηρίζουν ότι αρκεί η υπέρβαση της γραφειοκρατίας, της κακοδιοίκησης, της διαφθοράς, της εισφοροδιαφυγής και της σπατάλης για να σωθεί το ασφαλιστικό σύστημα πρέπει να τονισθεί με τη μεγαλύτερη δυνατή έμφαση, πως ακόμη και αν όλες αυτές οι ενδημικές ελληνικές παθογένειες αίρονταν ξαφνικά, ακόμη και τότε το ασφαλιστικό μας σύστημα θα εισερχόταν σε κρίση – ίσως λίγο αργότερα, αλλά με προδιαγεγραμμένη βεβαιότητα. Το επιχείρημα ότι αρκεί να παταχθεί η διαφθορά για να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα των Φ.Κ.Α., αναιρείται στην πράξη από το παράδειγμα χωρών όπως π.χ. η Γερμανία, η Σουηδία και η Φινλανδία, στις οποίες αναφερθήκαμε. Κατά κοινή παραδοχή, δεν ανήκουν σε αυτές που μαστίζονται από φαινόμενα κακοδιοίκησης και διαφθοράς. Παρ' όλα αυτά, είδαν και εκείνες τα ασφαλιστικά τους συστήματα να κλονίζονται και προχώρησαν σε θαρραλέες και σωτήριες αλλαγές. Το παράδειγμά τους καλείται τώρα να ακολουθήσει και η Ελλάδα. Πόσω μάλλον, που τα δικά της προβλήματα είναι πολύ πιο επείγοντα και οξυμένα.

Οι αλλαγές στα συνταξιοδοτικά συστήματα, στις οποίες προχώρησαν πολλά κράτη της Ε.Ε. την τελευταία δεκαετία, μπορούν να καταταχθούν είτε στην κατηγορία των «παραμετρικών» (μερικών), είτε σε εκείνη των «συστημικών» (δομικών) αλλαγών. Κάθε χώρα κινήθηκε αυτοτελώς λαμβάνοντας υπόψη τις παραγωγικές, δημογραφικές και δημοσιονομικές της ιδιαιτερότητες. Παρά τις περιορισμένες πρωτοβουλίες που έχουν ληφθεί προς την κατεύθυνση της ενωσιακής σύγκλισης, όπως λ.χ. μέσω της «ανοιχτής μεθόδου συντονισμού», κοινό ευρωπαϊκό συνταξιοδοτικό πρότυπο στη θεωρία και την πράξη αυτή τη στιγμή δεν υφίσταται.

Ένα δεύτερο συμπέρασμα, είναι ότι όσες χώρες προέβησαν απλώς σε μερικές, παραμετρικές αλλαγές, γρήγορα βρέθηκαν στην ανάγκη να αναμορφώσουν σε νέα βάση τα συστήματά τους. Και αυτό παρότι οι μεταβολές στις οποίες προχώρησαν, αφορούσαν το βασικό τρίπτυχο: όρια ηλικίας, ύψος εισφορών και ποσοστά αναπλήρωσης των συντάξεων.

Σ' αυτή την πανευρωπαϊκή προσπάθεια αναμόρφωσης των ασφαλιστικών συστημάτων, η Ελλάδα βρέθηκε ουραγός. Είναι αλήθεια ότι ορισμένες από τις αλλαγές που έγιναν με τους κατά καιρούς ασφαλιστικούς νόμους της τελευταίας

εικοσιετίας, όπως λ.χ. με τον ν. 3029/2002 (νόμο Ρέππα), έλυσαν επιμέρους πολύ σημαντικά προβλήματα. Δεν έλυσαν όμως το βασικό, που είναι αυτή καθαυτή η δομή της κοινωνικής μας ασφάλισης, δηλαδή το ίδιο το σύστημα.

Το παρόν σχέδιο νόμου διαφέρει δραστικά από τα προγενέστερα ασφαλιστικά νομοθετήματα σε αυτό ακριβώς. Σκοπός μας δεν είναι να προβούμε σε ορισμένες χρήσιμες επιμέρους αλλαγές, αλλά να αλλάξουμε ριζικά και το ίδιο το σύστημα. Δομική, συνολική, πάγια, βιώσιμη και δίκαιη αλλαγή είναι το ζητούμενο, για την παρούσα πολιτική παρέμβαση.

* * *

ΜΕ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ ΤΟΥΣ, οι αλλαγές που το προτεινόμενο νομοσχέδιο εισάγει στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας διακρίνονται σε δύο βασικές ενότητες. Η πρώτη ενότητα αφορά στις αλλαγές εκείνες που θα αρχίσουν να εφαρμόζονται αμέσως με την ψήφιση του νόμου, ενώ η δεύτερη ενότητα σε εκείνες που θα επέλθουν όταν θα τεθούν σε πλήρη ισχύ τα προβλεπόμενα για το νέο ασφαλιστικό σύστημα, δηλαδή από το έτος 2018 και εφεξής. Η περίοδος από την ψήφιση του νόμου έως την πλήρη εφαρμογή του συνιστά ένα μεταβατικό διάστημα κατά το οποίο θα συνεφαρμόζονται στοιχεία τόσο του παλαιού όσο και του νέου συστήματος. Η μεταβατική αυτή περίοδος κρίθηκε αναγκαία, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αρτιότερη προσαρμογή στα μελλοντικώς ισχύοντα του κεντρικού κράτους και των Φ.Κ.Α., αλλά και για να αποφευχθεί ο αιφνιδιασμός των ασφαλισμένων και να τους δοθεί η ευκαιρία να ενημερωθούν πλήρως για το περιεχόμενο των νέων ρυθμίσεων και για το πώς αυτές πρόκειται να επηρεάσουν τη ζωή τους.

Σημειώνονται εδώ επιπλέον τρία κρίσιμα στοιχεία. Οι προτεινόμενες αλλαγές συμπίπτουν κατά τα εξήμισι εβδομά με τις επτά συστάσεις που απηύθυνε προς την ελληνική κυβέρνηση το Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών της Ε.Ε. στις 16 Φεβρουαρίου του τρέχοντος έτους, βάσει του άρθρου 121 παρ. 4 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ε.Ε. (Η μόνη εξαίρεση αφορά την σύσταση να αυξηθούν τα όρια ηλικίας πέραν του 65ου έτους.) Επίσης συμπίπτουν κατά σημαντικό βαθμό με τις συστάσεις άλλων διεθνών οργανισμών, όπως ο ΟΟΣΑ. Η σύμπτωση αυτή δεν προέκυψε από την εκ των υστέρων ευθυγράμμιση μας με τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, αλλά από την κατανόηση εκ μέρους μας της αναγκαιότητας αυτών των αλλαγών, όπως αυτή δηλώθηκε ήδη από τις 8 Δεκεμβρίου 2009 και εξειδικεύτηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2010 με τις προτάσεις που καταθέσαμε στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου για το Ασφαλιστικό.

Το δεύτερο σημείο αφορά τη δημοσιονομική διάσταση του ζητήματος. Με το σύνολο των αλλαγών που προωθούμε, επιδιώκουμε για την περίοδο έως το 2030, η συνολική ετήσια κρατική χρηματοδότηση προς τους ασφαλιστικούς φορείς να παραμείνει σταθερή γύρω στο 5% του ΑΕΠ, όσο ήταν κατά το έτος 2008. Με δεδομένα τον σημερινό αριθμό των ασφαλισμένων και την αναμενόμενη αύξησή

του έως το έτος 2030, το ζητούμενο είναι επομένως να δώσουμε στο Ασφαλιστικό ήδη από σήμερα την ανάσα μιας ολόκληρης εικοσαετίας..

Το τρίτο και τελευταίο σημείο έχει να κάνει με μια δυσκολία πρωτοφανούς εντάσεως. Το Υπουργείο Εργασίας καλείται να οργανώσει την ομαλή μετάβαση από το νυν στο νέο σύστημα χωρίς να αντλήσει επιπρόσθετους πόρους από τον κρατικό προϋπολογισμό. Υπό τις παρούσες συνθήκες, όπως είναι προφανές, τέτοια δυνατότητα δεν υπάρχει. Το γεγονός αυτό μας ανάγκασε να αναζητήσουμε εκείνο το είδος της μετάβασης το οποίο δεν θα είχε ως συνέπειά του μεγάλες πρόσθετες δαπάνες. Και να αναζητήσουμε ταυτόχρονα, την αυτοχρηματοδότηση του υφισταμένου ασφαλιστικού συστήματος με συμβολή των συνταξιούχων από ένα επίπεδο σύνταξης και άνω, στην αντιμετώπιση των τρεχουσών οικονομικών δυσχερειών.

Πέρα από την καθιέρωση δύο διακριτών μορφών σύνταξης, της βασικής και της αναλογικής, για την οποία έγινε ήδη λόγος, η δεύτερη σημαντική τομή που επιφέρει το προτεινόμενο σχέδιο νόμου είναι η θεσμική και λειτουργική ενοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης. *«Υπάρχει ανάγκη ενιαίου συστήματος, το οποίον θα συνδράζει το αναγκαίον με το εφικτόν και θα είναι απαλλαγμένον από την απαράδεκτον αντίληψιν ότι σκοπός του είναι να εξασφαλίζει προνόμια εις βάρος των πολλών»*. Από τις διαπιστώσεις αυτές Επιτροπής του πάλαι ποτέ Υπουργείου Συντονισμού, μας χωρίζει πάνω από μισός αιώνας, αφού διατυπώθηκαν εν έτει 1958. Ωστόσο, εξακολουθούν να περιγράφουν με ενάργεια την κατάσταση με την οποία είμαστε και σήμερα αντιμετώπι. Ο κατακερματισμός του συστήματος σε όλα τα επίπεδά του, θεσμικό, διαχειριστικό, ελεγκτικό, εξέθρεψε την αδιαφάνεια και τη διαφθορά. Η πανσπερμία των υφιστάμενων ρυθμίσεων δημιούργησε ένα καθεστώς όπου από τη μια μεριά ανθούν τα προνόμια και από την άλλη ολόκληρες κατηγορίες ασφαλισμένων αδικούνται συστηματικά.

Χωρίς μέριμνα για μια κοινωνική ασφάλιση με χαρακτηριστικά όντως πάγια και ενιαία, κάθε μεταρρυθμιστικό εγχείρημα είναι καταδικασμένο εξ αρχής να ναυαγήσει. Ξεκινώντας από αυτήν την παραδοχή, το παρόν σχέδιο νόμου οικοδομεί το νέο σύστημα πάνω σε λειτουργικές βάσεις πράγματι ενιαίες και πάγιες. Ενδεικτικά ανεφέρουμε εδώ θεσμικές καινοτομίες όπως:

- η ενιαία δομή της κύριας σύνταξης
- ο ενιαίος φορέας διαχείρισης των αποθεματικών και της περιουσίας των Φ.Κ.Α.
- ο ενιαίος μηχανισμός ελέγχου καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών
- το ενιαίο σύστημα διαχείρισης των πόρων των κλάδων υγείας των Φ.Κ.Α.
- το ενιαίο σύστημα ελέγχου των δαπανών υγείας
- το ενιαίο σύστημα προμηθειών των Φ.Κ.Α.
- το ενιαίο καθεστώς συνταξιοδότησης, με κοινές προϋποθέσεις και όρους, για όλες τις κατηγορίες των εργαζομένων
- το ενιαίο καθεστώς ασφάλισης όσων συνταξιούχων απασχολούνται μετά τη συνταξιοδότησή τους σε άλλες θέσεις εργασίας
- ο ενιαίος φορέας πιστοποίησης και αξιολόγησης της αναπηρίας
- το ενιαίο και πάγιο σύστημα κατάρτισης του καταλόγου των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων
- ο ενιαίος φορέας πρωτοβάθμιας υγείας
- ο ενιαίος τρόπος διεκπεραίωσης μέσω του τραπεζικού συστήματος όλων των συναλλαγών στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων
- το ενιαίο κέντρο ελέγχου και πληρωμής συντάξεων
- το ενιαίο και πάγιο σύστημα ρύθμισης των οφειλών στα Ταμεία.

Ο κατάλογος των ριζικών αλλαγών που προωθούμε προς αυτήν την κατεύθυνση δεν εξαντλείται εδώ. Σε κάθε περίπτωση, η κεντρική και ενιαία διαχείριση όλων αυτών των επιμέρους πλευρών του συστήματος αναμένεται να συντελέσει αποφασιστικά στην εμπέδωση μιας νέας ασφαλιστικής συνείδησης, στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στις σχέσεις ασφαλισμένων και ασφαλιστικών ταμείων, στην εξασφάλιση σημαντικών οικονομικών κλίμακος και στην απλούστευση των γραφειοκρατικών διαδικασιών.

Από τις βασικές μεταβολές που επιφέρει ο νέος ασφαλιστικός νόμος, άλλες προορίζονται να εφαρμοστούν ευθύς αμέσως μόλις αυτός τεθεί εν ισχύ, ενώ άλλες από 1.1.2015, μετά την πάροδο δηλαδή της προβλεπόμενης μεταβατικής περιόδου. Από τις μείζονος σημασίας αλλαγές του σχεδίου νόμου που θα τύχουν άμεσης εφαρμογής, καταγράφουμε τις παρακάτω δεκαέξι.

α'. Ιδρύεται ενιαίος φορέας διαχείρισης των αποθεματικών των Φ.Κ.Α. Αυτά εκτιμώνται σήμερα σε 29,5 δισ. €, ποσό στο οποίο πρέπει να προστεθούν τα κεφάλαια του Ταμείου Αλληλεγγύης των Γενεών. Η ίδρυση του ενιαίου φορέα διαχείρισης δεν πρόκειται να θίξει τα δικαιώματα των Φ.Κ.Α. Το μέτρο αναμένεται να εξορθολογίσει και να εξυγιάνει το παρόν αδιαφανές καθεστώς και να αποφέρει σημαντικό όφελος από οικονομίες κλίμακος και υψηλότερες αλλά και ασφαλείς επενδυτικές αποδόσεις.

β'. Θεσπίζεται ενιαίος μηχανισμός ελέγχου καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών. Ο μηχανισμός θα οικοδομηθεί με τη συνέργεια της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, του ΣΕΠΕ και των ίδιων των Φ.Κ.Α. Το μέτρο θα επιτρέψει την αποτελεσματικότερη καταπολέμηση της εισφοροκλοπής και της εισφοροδιαφυγής.

γ'. Θεσπίζεται ενιαίο σύστημα διαχείρισης πόρων των κλάδων υγείας των Φ.Κ.Α. Το σύστημα θα καταστήσει δυνατή την κεντρική και ενιαία διαπραγμάτευση για όλες τις προμήθειες και υπηρεσίες με σκοπό να συμπίεσει το τελικό τους κόστος.

δ'. Συστήνονται Κέντρα Πληροφόρησης Ασφαλισμένων και Συνταξιούχων (Κ.Π.Α.Σ.) που θα εξυπηρετούν με απλουστευμένες διαδικασίες και ενιαίο τρόπο τα αιτήματα των ασφαλισμένων.

ε'. Ορίζεται ενιαίο καθεστώς ασφάλισης των συνταξιούχων που μετά τη συνταξιοδότησή τους απασχολούνται σε άλλες θέσεις εργασίας. Το ενιαίο αυτό καθεστώς θα συμπεριλάβει τόσο τον ιδιωτικό, όσο και τον δημόσιο τομέα.

στ'. Απαγορεύεται η χρηματοδότηση από τα ασφαλιστικά ταμεία των προγραμμάτων εθελουσίων εξόδων. Ο μέσος όρος της πραγματικής ηλικίας συνταξιοδότησης επιδιώκεται με τον τρόπο αυτό να αυξηθεί κατά δύο χρόνια έως το 2015 και από 61,4 έτη που είναι σήμερα να ανέλθει στα 63,5. Να σημειωθεί πως το 2003 ο μέσος όρος ήταν στα 62,7 έτη αλλά η πολιτική των εθελουσίων εξόδων της προηγούμενης κυβέρνησης κατέβασε τον μέσο όρο στα 61,4 έτη.

ζ'. Ιδρύεται ενιαίος φορέας προσδιορισμού αναπηρίας και προβλέπεται η κατάρτιση ενιαίου κανονισμού προσδιορισμού των ποσοστών αναπηρίας. Σκοπός

του μέτρου είναι η επιτάχυνση των σχετικών διαδικασιών, η μείωση της τालαιπωρίας των ασφαλισμένων και η πάταξη των καταχρήσεων και καταστρατηγήσεων, στις οποίες οδήγησε το νυν κατακερματισμένο και αδιαφανές σύστημα.

η'. Θεσπίζεται ενιαίο και πάγιο σύστημα κατάρτισης καταλόγου βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων. Ζητούμενο είναι ο εκσυγχρονισμός του θεσμού και η περιστολή των αυθαιρεσιών, οι οποίες με την πάροδο των ετών έχουν σωρευτεί στο παρόν σύστημα.

θ'. Θεσπίζονται νέες και πρωτότυπες διαδικασίες ασφάλισης για εργαζόμενους που απασχολούνται κατ' οίκον και αμείβονται με την ώρα ή την ημέρα για υπηρεσίες, όπως η βοήθεια στο νοικοκυριό, οι μικροεπισκευαστικές εργασίες, η φύλαξη βρεφών και παιδιών, η φροντίδα ηλικιωμένων ή κατάκοιτων ατόμων, η παράδοση ιδιαίτερων μαθημάτων κ.ά., καθώς και για την κατηγορία των αγρεργατών. Η αμοιβή των εργαζομένων αυτής της κατηγορίας καθώς και οι εισφορές που τους αναλογούν καταβάλλονται από τον εργοδότη μέσω ειδικού διπλότυπου Εργοσήμου (επιταγής) που διατίθεται από τους ΦΚΑ, τα ΚΕΠ, τις Τράπεζες, τα ΕΛΤΑ κ.ο.κ. και εξαργυρώνονται από τους ίδιους στα αυτά σημεία, αφαιρουμένου του τμήματος που αντιστοιχεί στις ασφαλιστικές εισφορές. Με το ευέλικτο και πρακτικό αυτό μέτρο αίρονται τα γραφειοκρατικά εμπόδια που εγείρουν οι παρούσες διαδικασίες ασφάλισης και καθίσταται δυνατή η ασφάλιση ακόμη και της πλέον άτυπης και παροδικής μορφής εργασίας.

ι'. Θεσπίζονται αντικίνητρα πρόωρης συνταξιοδότησης και κατ' αντιδιαστολήν κίνητρα παραμονής των εργαζομένων στην αγορά εργασίας είτε μετά την συμπλήρωση τριακονταπενταετίας είτε μετά τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους.

ια'. Ορίζεται ενιαίος τρόπος διεκπεραίωσης μέσω του τραπεζικού συστήματος όλων των συναλλαγών στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων. Από 1.7.2011, μισθοδοσία και ασφαλιστικές εισφορές θα καταβάλλονται συνολικά σε κοινούς ειδικούς λογαριασμούς των εργαζομένων, από τους οποίους θα παρακρατείται αυτομάτως το ποσό που αντιστοιχεί στις ασφαλιστικές εισφορές. Με το εξαιρετικά σημαντικό αυτό μέτρο, που εφαρμόζεται με επιτυχία σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, επιδιώκεται να περιοριστούν τα φαινόμενα της εισφοροδιαφυγής και της

εισφοροκλοπής καθώς επίσης να εμπεδωθεί η ασφαλιστική συνείδηση εργαζομένων και εργοδοτών.

ιβ'. Ιδρύεται ενιαίο κέντρο ελέγχου και πληρωμής συντάξεων, αρμόδιο να παρακολουθεί την τήρηση της νομοθεσίας περί διπλοσυνταξιούχων. Προφανώς δεν ιδρύεται νέο νομικό πρόσωπο, αλλά η παρακολούθηση θα γίνει από υφιστάμενη υπηρεσία.

ιγ'. Καθορίζεται ενιαίο και πάγιο σύστημα ρύθμισης των οφειλών στους Φ.Κ.Α., που θα αντικαταστήσει τις συνήθεις σήμερα αποσπασματικές και χαριστικές περιοδικά επανερχόμενες ρυθμίσεις.

ιδ'. Ρυθμίζεται το χρόνιο πρόβλημα της διαδοχικής ασφάλισης, με έναρξη εφαρμογής το 2011. Η εξασφάλιση της κινητικότητας των εργαζομένων στην σύγχρονη και απαιτητική αγορά εργασίας απαιτεί ρύθμιση των οικονομικών πλευρών της διαδοχικής ασφάλισης με τρόπο κοινωνικώς δικαιότερο για τον ασφαλισμένο από αυτόν που ισχύει σήμερα. Αυτό επιτυγχάνεται μέσω της προτεινόμενης ρύθμισης που συνυπολογίζει για πρώτη φορά στο ποσό της συντάξεως το σύνολο των καταβληθεισών εισφορών.

Από τις αλλαγές που θα επέλθουν σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο και έως την 1.1.2015, αναφέρονται εδώ οι εξής:

α'. Γίνεται λογιστικός διαχωρισμός των προνοιακών παροχών από τις κατά κυριολεξία συντάξεις.

β'. Ορίζεται μία, κοινή για όλους τους Φ.Κ.Α., πλην του ΟΓΑ, και το Δημόσιο βασική σύνταξη, η οποία θα είναι σύνταξη γήρατος (με ευνόητες βέβαια εξαιρέσεις, όπως π.χ. τα βαρέα και ανθυγιεινά) και θα καταβάλλεται με εισοδηματικά κριτήρια, ανεξαρτήτως αν ο δικαιούχος έχει θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα, ή αν έχει έστω και ένα ένσημο. Η βασική σύνταξη έχει προνοιακό χαρακτήρα και χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Το ύψος της εξαρτάται από τη σχετική πολιτική απόφαση της εκάστοτε κυβέρνησης και, προφανώς, από τον αριθμό των δικαιούχων. Με τον τρόπο αυτό επιβεβαιώνεται η προσήλωση της πολιτικής μας στον κανόνα της τριμερούς χρηματοδότησης του Ασφαλιστικού.

γ'. Διαμορφώνεται νέο καθεστώς κύριας ή αναλογικής σύνταξης. Πρόκειται για την κατά κυριολεξία σύνταξη, η οποία θα αναλογεί στα χρόνια εργασίας εκάστου ασφαλισμένου και στο ποσό των εισφορών που θα έχει καταβάλει στη διάρκεια του εργασιακού του βίου. Ο επαναπροσδιορισμός του ύψους της αναλογικής σύνταξης παύει εφεξής να αποτελεί αντικείμενο της κυβερνητικής εισοδηματικής πολιτικής, όπως είναι σήμερα, και γίνεται με αντικειμενικό τρόπο: με συνυπολογισμό των τιμαριθμικών μεταβολών και των οικονομικών δυνατοτήτων των οικείων Φ.Κ.Α. Η διακριτική ευχέρεια της εκάστοτε κυβέρνησης να παρεμβαίνει, καταργείται. Με το νέο καθεστώς, δεν θα χάνεται ούτε ένα ένσημο, ο δε εργαζόμενος, καθίσταται πλέον φύλακας και συνδιαμορφωτής του επιπέδου της σύνταξής του.

δ'. Βάση υπολογισμού της αναλογικής σύνταξης ορίζεται η δεκαετία περίπου κατά την έναρξη εφαρμογής του μέτρου το 2015, και το σύνολο του εργατικού βίου, κατά τα τέλη της επόμενης δεκαετίας.

ε'. Ορίζονται συντελεστές υπολογισμού ανταπόδοσης κλιμακούμενοι από τα 15 έως τα 40 χρόνια. Ο νομοθετικός προσδιορισμός των συντελεστών γίνεται με τον παρόντα νόμο.

στ'. Διαχωρίζονται οι κλάδοι και οι υπηρεσίες υγείας από το συνταξιοδοτικό σύστημα. Οι φορείς πρωτοβάθμιας υγείας που αποτελούν το κύριο μέρος των διαθέσιμων υπηρεσιών του ασφαλιστικού συστήματος σήμερα θα υπαχθούν στην εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και θα ενσωματωθούν στο σύστημα της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, τα δε νοσοκομεία στη δευτεροβάθμια.

ζ'. Συναρτώνται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης με την αύξηση του προσδόκιμου ζωής. Με τη σύνδεση αυτή που θα γίνεται κατ' αυτόματο και αντικειμενικό τρόπο μετά το 2020 επιδιώκεται η προσαρμογή του νέου συστήματος στις δημογραφικές εξελίξεις και η εξασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητάς του.

η'. Δρομολογείται η περαιτέρω ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων της χώρας και ο τελικός περιορισμός τους σε τρία. Η νέα και απλουστευμένη αυτή θεσμική διάρθρωση αναμένεται να συμβάλλει δραστικά στην υπέρβαση των σημερινών δυσλειτουργιών και αγκυλώσεων που μαστίζουν το σύστημα.

Β. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου αυτού θεσμοθετείται νέος τρόπος υπολογισμού της μηνιαίας σύνταξης, ο οποίος θα ισχύσει για συνταξιοδοτικά δικαιώματα που θα θεμελιωθούν από 1.1.2015 και εφεξής.

Άρθρο 1

Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

Η αρχιτεκτονική του νέου συστήματος αποτελείται από δύο τμήματα σύνταξης, τη βασική και την αναλογική, οι έννοιες των οποίων ορίζονται στο άρθρο αυτό.

Άρθρο 2

Βασική σύνταξη

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθιερώνεται από 1.1.2015 η βασική σύνταξη, το μηνιαίο ύψος της οποίας ορίζεται σε 360,00 € για το έτος 2010, την χορηγούν οι ασφαλιστικοί οργανισμοί κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο και αναπροσαρμόζεται ετησίως.

Τη βασική σύνταξη δικαιούνται:

Α. Όλοι οι ασφαλισμένοι οι οποίοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης για πρώτη φορά από 1.1.2015 και εφεξής και στους οποίους αρχίζει να καταβάλλεται ταυτόχρονα με τη αναλογική τους σύνταξη από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα.

Οι δικαιούχοι αυτής της κατηγορίας διακρίνονται σε δύο υποκατηγορίες:

α) αυτούς που όλος ο χρόνος ασφάλισής τους έχει πραγματοποιηθεί από 1.1.2011 και εφεξής και

β) αυτούς που θεμελιώνουν μεν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 αλλά έχουν πραγματοποιήσει χρόνο ασφάλισης πριν την 1.1.2011.

Η πρώτη από αυτές τις κατηγορίες, εφόσον έχει θεμελιώσει δικαίωμα πλήρους συνταξιοδότησης λόγω γήρατος ή αναπηρίας, δικαιούται το πλήρες ποσό της βασικής σύνταξης. Για τους συνταξιούχους της δεύτερης κατηγορίας, το ποσό της βασικής σύνταξης είναι ανάλογο των ετών ασφάλισης που έχουν πραγματοποιήσει από 1.1.2011 και εφεξής.

Και για τις δύο κατηγορίες συνταξιούχων προβλέπεται μείωση της βασικής σύνταξης σε περίπτωση θεμελίωσης ιδίου συνταξιοδοτικού δικαιώματος σε μειωμένη σύνταξη γήρατος, σε μειωμένη σύνταξη αναπηρίας, καθώς και στην περίπτωση χορήγησης σύνταξης λόγω θανάτου.

Το ποσοστό της μείωσης της βασικής σύνταξης, προκειμένου για τους ασφαλισμένους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη γήρατος, ανέρχεται σε 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης. Για τους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας με ποσοστό 67% έως και 79,99% χορηγείται το 75% της βασικής σύνταξης, και με ποσοστό από 50% - 66,99% χορηγείται το 50% αυτής υπό την προϋπόθεση ότι η σύνταξη αναπηρίας στις περιπτώσεις αυτές είναι μειωμένη. Ειδάλλως καταβάλλεται ολόκληρη η βασική σύνταξη.

Σημειώνεται ότι για όσους συνταξιοδοτούνται με τις διατάξεις του ν. 612/1977 (τυφλοί, παραπληγικοί, πάσχοντες από μεσογειακή αναιμία, νεφρική ανεπάρκεια κλπ), η βασική σύνταξη θα είναι πλήρης, ανεξαρτήτως ποσοστού αναπηρίας.

Στις περιπτώσεις θεμελίωσης δικαιώματος σύνταξης λόγω θανάτου μετά την 1.1.2015, το ποσό της βασικής σύνταξης προσδιορίζεται με βάση το ποσοστό της σύνταξης λόγω θανάτου που ορίζεται από τη νομοθεσία κάθε φορέα ή με βάση γενικές διατάξεις, δηλαδή αν συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, σύζυγος, τέκνα ή και διαζευγμένος/διαζευγμένη σύζυγος, τότε το ποσό της βασικής σύνταξης επιμερίζεται με βάση το ποσοστό καθενός στην αναλογική σύνταξη. Προκειμένου δε για τέκνα, η καταβολή του εν λόγω ποσοστού της βασικής σύνταξης λήγει με τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας που ορίζονται από τη

νομοθεσία. Εξυπακούεται ότι αν τέκνα είναι ανάπηρα, με τους όρους του νόμου, η βασική σύνταξη θα εξακολουθήσει να καταβάλλεται ανεξαρτήτως ηλικίας. Το καταβαλλόμενο σε αυτά ποσοστό μετά τη διακοπή χορήγησής του, προστίθεται στο ποσοστό που χορηγείται στον δικαιούχο επιζώντα σύζυγο και μέχρι του ποσοστού της δικαιούμενης σύνταξης.

Στις περιπτώσεις συνταξιούχων λόγω θανάτου που λαμβάνουν σύνταξη και εξ ιδίου δικαιώματος ή περισσότερες της μιας συντάξεις λόγω θανάτου, δικαιούνται βασική σύνταξη για την εξ ιδίου δικαιώματος και για την μεγαλύτερη από τις συντάξεις λόγω θανάτου.

Βασική σύνταξη δικαιούται ο συνταξιούχος λόγω θανάτου ο οποίος εργάζεται ή απασχολείται.

Στις περιπτώσεις συνταξιούχων με περισσότερες της μιας συντάξεις εξ ιδίου δικαιώματος χορηγείται μια βασική σύνταξη, ενώ σε περίπτωση συνταξιούχου μιας πλήρους και μιας μειωμένης κύριας σύνταξης, χορηγείται μια πλήρης βασική σύνταξη.

Ορίζεται, τέλος, ότι αρμόδιος για την καταβολή της βασικής σύνταξης είναι ο απονέμων την αναλογική σύνταξη φορέας κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο.

Β. Οι ανασφάλιστοι (δηλαδή όσοι έχουν πραγματοποιήσει σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους λιγότερες από 300 ημέρες ή 1 πλήρες έτος ασφάλισης) και όσοι έχουν πραγματοποιήσει λιγότερες ημέρες ασφάλισης από τις ελάχιστες απαιτούμενες για συνταξιοδότηση λόγω γήρατος, ήτοι λιγότερες από 4.500 ημέρες ή 15 πλήρη έτη.

Για να δικαιωθούν τη βασική σύνταξη οι ανωτέρω απαιτείται να πληρούν κριτήρια ηλικίας, ελάχιστων ετών παραμονής στη χώρα και εισοδηματικά κριτήρια.

Πλήρης βασική σύνταξη δίνεται σε όσους από τους ανωτέρω πληρούν όλα τα κριτήρια που θέτει η διάταξη αυτή και έχουν παραμείνει στη χώρα τουλάχιστον 15 έτη μεταξύ του 15^{ου} και του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους, με τη συμπλήρωση του οποίου χορηγείται στην κατηγορία αυτή η βασική σύνταξη.

Για όσους έχουν παραμείνει στη χώρα λιγότερο από 35 πλήρη έτη (και τουλάχιστον 15), το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται κατά 1/35 για κάθε έτος παραμονής που υπολείπεται των 35.

Ως αρμόδιος φορέας καταβολής της βασικής σύνταξης ορίζεται : i) ο ΟΓΑ στις περιπτώσεις ανασφάλιστων (δηλαδή όσων δεν δικαιούνται αναλογική σύνταξη από

κανέναν φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο) και ii) οι φορείς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, από τους οποίους καταβάλλεται το αναλογικό τμήμα σύνταξης, στις περιπτώσεις ασφαλισμένων που δικαιούνται αναλογικό τμήμα σύνταξης.

Άρθρο 3

Αναλογικό τμήμα σύνταξης ασφαλισμένων

από 1.1.2011 και εφεξής

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, θεσμοθετείται η αναλογική σύνταξη, η οποία αποτελεί το τμήμα σύνταξης που αναλογεί στο ύψος των ασφαλιστικών εισφορών και τα έτη ασφάλισης από 1.1.2011 και εφεξής κάθε ασφαλισμένου που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 σε φορείς κύριας ασφάλισης (πλην ΟΓΑ).

Ειδικότερα, με την παρ. 1 ορίζεται ότι η αναλογική σύνταξη χορηγείται σε όσους ασφαλιζονται για πρώτη φορά από 1.1.2011 και θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1.1.2015 και εφεξής. Το ύψος της μηνιαίας αναλογικής σύνταξης υπολογίζεται για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης με βάση κλιμακούμενα ποσοστά και χορηγείται κατά τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον 15 πλήρη έτη, ενώ για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης μικρότερο των 15 πλήρων ετών στο 65^ο έτος της ηλικίας τους.

Με την παρ. 2 καθορίζονται οι συντάξιμες αποδοχές επί των οποίων υπολογίζεται η αναλογική σύνταξη τόσο για τους φορείς κύριας ασφάλισης μισθωτών όσο και για τους φορείς κύριας ασφάλισης αυτοαπασχολούμενων.

Με την παρ. 3 καθορίζεται καταρχήν κατώτατο όριο αθροίσματος αναλογικής και βασικής σύνταξης στις περιπτώσεις συνταξιοδότησης α) λόγω γήρατος με συντάξιμο χρόνο 15 τουλάχιστον ετών, β) λόγω αναπηρίας με ποσοστό 80% και άνω και γ) λόγω εργατικού ατυχήματος, το οποίο καθορίζεται σε 15 ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά θα προσδιορίζονται με την ΕΓΣΣΕ του έτους 2015. Προβλέπεται, ωστόσο στην ίδια παράγραφο ότι αυτό το κατώτατο όριο, εφόσον έχουμε μειωμένη σύνταξη, π.χ. γήρατος, αναπηρίας με ποσοστό μικρότερο του 80% μειώνονται αναλόγως. Για τις συντάξεις λόγω θανάτου, το

κατώτατο όριο σύνταξης καθορίζεται για τον/την σύζυγο και τα τέκνα στο 80% του πλήρους ή του μειωμένου κατωτάτου ορίου, ανάλογα με την περίπτωση.

Με την παρ. 4 ορίζεται ότι για θέματα που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1- 43 του ν. 2084/92 , όπως ισχύουν.

Άρθρο 4

Αναλογικό τμήμα σύνταξης ασφαλισμένων

πριν από την 1.1.2011

Με την παρ. 1 ορίζεται ότι την αναλογική σύνταξη δικαιούνται και όσοι ασφαλίστηκαν για πρώτη φορά πριν την 1.1.2011, εφόσον θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015. Ειδικότερα η μηνιαία σύνταξη αυτής της κατηγορίας ασφαλισμένων αποτελείται από δύο τμήματα :

α) τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους μέχρι 31.12.2010, το οποίο υπολογίζεται με βάση τα ποσοστά και τις συντάξιμες αποδοχές ή ασφαλιστικές κατηγορίες ή τα οριζόμενα κατ' έτος ποσά συντάξεων που προβλέπονται για κάθε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο από γενικές ή καταστατικές διατάξεις που εξακολουθούν να ισχύουν,

β) αναλογικού τμήματος σύνταξης με βάση το χρόνο ασφάλισής τους από 1.1.2011 μέχρι την ημερομηνία συνταξιοδότησής τους.

Το ποσοστό αναπλήρωσης για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του Κεφαλαίου αυτού, αφού πρώτα συνυπολογιστούν τα έτη ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος μέχρι 31.12.2010, οι δε συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του αναλογικού τμήματος σύνταξης είναι το σύνολο των αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος από 1.1.2011 και επί των οποίων καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό δώρων εορτών και επιδόματος αδείας.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι για τους παλιούς ασφαλισμένους (δηλαδή όσους υπήχθησαν στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31.12.1992) που θα θεμελιώσουν δικαίωμα σύνταξης μέχρι 31.12.2014, το τμήμα της μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας που αντιστοιχεί σε κάθε έτος ασφάλισης από 1.1.2013 μέχρι 31.12.2014 δεν μπορεί να υπερβαίνει το 2% των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών ή ασφαλιστικών κατηγοριών, όπως αυτές

προβλέπονται από τις ισχύουσες γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 25 του νόμου αυτού και της παραγράφου 7 του άρθρου μόνου του ν.3847/2010.

Με την παρ. 4 ορίζεται ότι το ποσό της αναλογικής σύνταξης λόγω θανάτου και οι δικαιούχοι ορίζονται σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, και τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 5

Ρύθμιση θεμάτων διαδοχικής ασφάλισης

Με την παρ. 1 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται το άρθρο 14 του ν. 1902/1990 που αφορά τον καθορισμό του αρμόδιου φορέα και επιδιώκεται η μείωση του αριθμού ημερών εργασίας που απαιτείται για τον καθορισμό του τελευταίου οργανισμού ως αρμόδιου φορέα, στις περιπτώσεις αναπηρίας και θανάτου, λόγω της αδυναμίας συμπλήρωσης των ισχυουσών ημερών που οφείλεται στην ειδική κατάσταση αυτών των ευπαθών κοινωνικών ομάδων.

Με την παρ. 2 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται το εδάφιο β' της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 3232/2004 προκειμένου να επέλθει εναρμόνιση με τις γενικές διατάξεις που ισχύουν για τις μειωμένες συντάξεις.

Με την παρ. 3 του άρθρου αυτού προβλέπεται η βελτίωση των ποσών σύνταξης με θέσπιση ειδικών συντελεστών, όταν συμμετέχων φορέας είναι Ταμείο μισθωτών, βάσει του οποίου θα επικαιροποιούνται οι αμοιβές πέραν του Μέσου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή, ώστε να συμπεριλάβουν την εξέλιξη των εισοδημάτων και την αναβάθμιση της ασφαλιστικής κλάσης του ασφαλισμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΑΝΑΠΗΡΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Άρθρο 6

Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας

Για την εξάλειψη της αδιαφάνειας και τη διασφάλιση της αμεροληψίας κατά την κρίση της αναπηρίας, επιχειρείται η αλλαγή του θεσμικού πλαισίου αξιολόγησης και προσδιορισμού της αναπηρίας, με σκοπό τη θέσπιση ενιαίου τρόπου πιστοποίησής της, για τους ασφαλισμένους όλων των Φ.Κ.Α. πέρα από στρατιωτικών και τους ανασφάλιστους, καθώς και τον καθορισμό ενιαίου ποσοστού αναπηρίας.

Για την επίτευξη του στόχου αυτού, δημιουργείται από 1.1.2011 το ΕΚΑ-ΕΤΑΜ Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), το οποίο ανήκει στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας της Διοίκησης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Στο ΚΕ.Π.Α. υπάγεται το Ειδικό Σώμα Ιατρών Υγειονομικών Επαγγελματιών Αναπηρίας του άρθρου 6 του ν. 2556/1997 (Α' 270), όπως τροποποιείται με το άρθρο 152 του ν. 3655/2008 (Α' 58). Στο εν λόγω Σώμα εντάσσονται και μερικοί των λοιπών ΦΚΑ και του ΕΣΥ, μόνιμοι και Ι.Δ.Α.Χ., οιασδήποτε ειδικότητας, εξαιρουμένων παιδίατρων, ακτινολόγων, μικροβιολόγων και οδοντολόγων, οι οποίοι υποβάλλονται σε ειδική εκπαίδευση στο έργο των Υγειονομικών Επαγγελματιών και αξιολογούνται από επταμελή επιτροπή.

Η επιτροπή αυτή αποτελείται από τον Γενικό Διευθυντή Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ως Πρόεδρο, τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ως έναν εκπρόσωπο του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου (Π.Ι.Σ), έναν εκπρόσωπο του Πανελληνίου Ομοσπονδίας Ιατρών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο οποίος υποδεικνύεται από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Επιστημονικού Υγειονομικού Προσωπικού (ΠΟΣΕΥΠ-ΙΚΑ), έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας της Αλληλεγγύης, ο οποίος προτείνεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας της Αλληλεγγύης, έναν εκπρόσωπο που υποδεικνύεται από τον Πανελλήνιο Ομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑΜεΑ) και τον προϊστάμενο του γραφείου Νομικού Συμβούλου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ως μέλη.

Το ποσοστό αναπηρίας προσδιορίζεται από Υγειονομική Επιτροπή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και αφορά σε όλες τις χρήσεις όπως εισαγωγή υποψηφίων με αναπηρία στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, φοροαπαλλαγή, παροχή προνοιακού επιδόματος, εισοδηματική στήριξη, παροχή ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων κλπ.

Έργο των Υγειονομικών Επιτροπών είναι ο καθορισμός του ποσοστού αναπηρίας για τη χορήγηση σύνταξης αναπηρίας, ο χαρακτηρισμός ατόμων ως ΑμΕΑ καθώς και ο καθορισμός ποσοστού για όλες τις κοινωνικές και οικονομικές παροχές ή διευκολύνσεις, για τις οποίες απαιτείται γνωμάτευση αναπηρίας και τις οποίες δικαιούνται από την πολιτεία τα άτομα με αναπηρία.

Σε περίπτωση που δεν καθίσταται δυνατή η συμμετοχή ιατρών του Ειδικού Σώματος ως μελών των Υγειονομικών Επιτροπών των Επαρχιών, μέλη ορίζονται, ύστερα από δημόσια κλήρωση, ιατροί που υπηρετούν σε κάθε υγειονομική μονάδα ή υποκατάστημα και ιατροί ΕΣΥ και ΦΚΑ από όμορους νομούς.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καταρτίζεται Μητρώο Ατόμων με Αναπηρία, ενώ από 1.1.2011 καταργούνται όλες οι άλλες Επιτροπές πιστοποίησης αναπηρίας που λειτουργούν σήμερα στους ΦΚΑ, τις νομαρχίες και το Δημόσιο, με εξαίρεση τις υγειονομικές επιτροπές του στρατού, ναυτικού και αεροπορίας.

Άρθρο 7

Ενιαίος Κανονισμός Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται η επικαιροποίηση του Κανονισμού Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας, ο οποίος εκδίδεται μετά από γνώμη Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής και εφαρμόζεται αρχικά από όλες ανεξαιρέτα τις Υγειονομικές Επιτροπές όλων των ασφαλιστικών οργανισμών και, μετά την κατάργησή τους, από τις Υγειονομικές Επιτροπές του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. 5ε της παρ.1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 καθιερώθηκε αρχικά για την υγειονομική κρίση της αναπηρίας των ασφαλισμένων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ο Κανονισμός Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας, στον οποίο αναγράφονται τα ποσοστά αναπηρίας που επιφέρει κάθε πάθηση ή βλάβη της υγείας του ασφαλισμένου του Ιδρύματος. Η χρήση του ως άνω

Κανονισμού με το άρθρο 49 του ν. 2084/1992 κατέστη υποχρεωτική κατά την κρίση της αναπηρίας και από Υγειονομικές Επιτροπές όλων των υπολοίπων ασφαλιστικών οργανισμών.

Ωστόσο, στον εν λόγω Κανονισμό δεν συμπεριλαμβάνονται οι ψυχιατρικές παθήσεις, ούτε και οι υποτροπές τόσο των παθήσεων αυτών όσο και των λοιπών νόσων. Επιπλέον, από την έκδοση του Κανονισμού, που έγινε το 1993, έως σήμερα προέκυψαν πολλές διαφοροποιήσεις, συντελέστηκε μεγάλη πρόοδος στον ιατρικό τομέα, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάστηκαν νέες παθήσεις με συνέπεια ο Κανονισμός να χρειάζεται αμέσως επικαιροποίηση.

Για τους ανωτέρω λόγους θεωρήθηκε αναγκαία η θέσπιση του άρθρου αυτού, βάσει του οποίου θα εκδοθεί νέος Κανονισμός ύστερα από γνώμη Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής που θα συσταθεί με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και στην οποία συμμετέχει εκπρόσωπος της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία.

Με την έκδοση του νέου Κανονισμού, η υγειονομική κρίση καθίσταται ενιαία και αδιάβλητη, εφόσον στις αποφάσεις των Υγειονομικών Επιτροπών θα αναφέρεται αναλυτικά το εδάφιο ή τα εδάφιά του, στα οποία ερείδεται το προσδιοριζόμενο για τον ασφαλισμένο ποσοστό αναπηρίας.

Άρθρο 8

Μονιμοποίηση σύνταξης αναπηρίας των ασφαλισμένων από 1.1.1993

Με την προτεινόμενη διάταξη εναρμονίζεται και για τους ασφαλισμένους μετά την 1.1.1993 που καθίστανται ανάπηροι το νομοθετικό πλαίσιο του άρθρου 25 παρ. 3 του ν. 2084/1992 σύμφωνα με τα προτεινόμενα για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.1992 όσον αφορά το θέμα της μονιμοποίησης της αναπηρίας τους.

Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, δικαίωμα συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας υφίσταται για όσο χρόνο ορίζεται από τις Υγειονομικές Επιτροπές .

Η ουσιώδης διαφοροποίηση που επέρχεται είναι ότι καθίσταται πλέον δυνατός οποτεδήποτε και αυτεπαγγέλτως ο έλεγχος της κατάστασης της υγείας του συνταξιούχου με την υποβολή του σε νέα ιατρική εξέταση από τις Υγειονομικές Επιτροπές.

Ταυτόχρονα, διευκρινίζεται ότι το νέο νομοθετικό πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο καθορίζονται οι παθήσεις που εξετάζονται εφάπαξ από τις Υγειονομικές

Επιτροπές, εφαρμόζεται και για την κατηγορία αυτή των ασφαλισμένων αναπήρων.

Οι ανωτέρω παρεμβάσεις κρίνονται απαραίτητες για να διασφαλιστεί η ίση μεταχείριση όλων των ασφαλισμένων ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής τους στην ασφάλιση.

Άρθρο 9

Προϋπάρχουσα αναπηρία

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση σύνταξης αναπηρίας σε άτομα που εισήλθαν στην ασφάλιση με ποσοστό αναπηρίας. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι ο ασφαλισμένος της κατηγορίας αυτής μπορεί να πάρει σύνταξη αναπηρίας, εφόσον κατά τη διάρκεια της ασφάλισής του η υγεία του επιδεινώθηκε ουσιωδώς, με αποτέλεσμα να αδυνατεί να συνεχίσει εργαζόμενος. Εξυπακούεται ότι για τη χορήγηση της σύνταξης θα πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις που θέτει η νομοθεσία του οικείου ασφαλιστικού φορέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΛΟΙΠΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 10

Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και αναγνωριζόμενοι χρόνοι

1. Με τις διατάξεις των παρ. 1 έως και 17 αυξάνονται σταδιακά τα όρια ηλικίας και τα έτη ασφάλισης που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση λόγω γήρατος των ασφαλισμένων όλων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, στο πλαίσιο περιορισμού των πρόωγων συνταξιοδοτήσεων.

Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις:

α) αυξάνεται ο χρόνος ασφάλισης όσο και το όριο ηλικίας που απαιτούνται στις περιπτώσεις συνταξιοδότησης με 30 ή 35 έτη ασφάλισης, ώστε το έτος 2015, ο χρόνος ασφάλισης να ανέρχεται σε 40 έτη και το 2012 το γενικό όριο ηλικίας να είναι το 60^ο έτος, πλην του ορίου ηλικίας των ασφαλισμένων οι οποίοι από τον χρόνο ασφάλισης των 35 ετών που έχουν πραγματοποιήσει, τα 25 έτη τα έχουν

διανύσει σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Σε αυτή την περίπτωση το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης διαμορφώνεται στο 60^ο για πλήρη και στο 58^ο για μειωμένη σύνταξη, το έτος 2017.

Διευκρινίζεται ότι στις εν λόγω περιπτώσεις, οι ασφαλισμένοι θα δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας και τον χρόνο ασφάλισης που θα ισχύουν κατά το έτος συμπλήρωσης των 30 ή 35 ετών ασφάλισής τους.

Είναι ευνόητο ότι οι ασφαλισμένοι που εντός του έτους 2010 θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα με 30, 35 ή 37 έτη ασφάλισης, με τους ειδικότερους βέβαια περιορισμούς που θέτουν οι σχετικές διατάξεις, μπορούν να το ασκήσουν οπότε επιθυμούν και δεν θίγονται από τις μεταβολές που επέρχονται από 1.1.2011 τόσο στις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, όσο και στον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης.

β) εναρμονίζεται σταδιακά το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των ανδρών και γυναικών που απασχολούνται σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, καθώς και το όριο ηλικίας για λήψη μειωμένης σύνταξης, ώστε να μην είναι δυνατή η συνταξιοδότηση στις περιπτώσεις αυτές με όριο μικρότερο από το 60^ο.

γ) αυξάνεται από 1.1.2011 σταδιακά το 60^ο έτος της ηλικίας που απαιτείται για τη συνταξιοδότηση ορισμένων κατηγοριών ασφαλισμένων, πλην των προαναφερθεισών, μέχρι τη συμπλήρωση του 65^ο έτους της ηλικίας.

Σημειώνεται ότι και στις περιπτώσεις που αυξάνεται σταδιακά μόνο το όριο ηλικίας των ασφαλισμένων, αυτοί ακολουθούν το όριο ηλικίας που απαιτείται κατά τη συμπλήρωση του 55^ο ή του 60^ο έτους της ηλικίας τους.

δ) ορίζεται το έτος 2011, ως χρόνος έναρξης σταδιακής αύξησης του 50^ο ή 55^ο έτους της ηλικίας, που προβλέπεται για τη συνταξιοδότηση με πλήρη σύνταξη των μητέρων ανηλίκων τέκνων, προκειμένου να εναρμονισθεί με το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των λοιπών ασφαλισμένων. Παράλληλα επεκτείνεται σε όλες τις μητέρες ανηλίκων παιδιών η δυνατότητα συνταξιοδότησης με μειωμένη σύνταξη, υπό τις ειδικότερες προϋποθέσεις που θέτουν οι σχετικές διατάξεις, και πέντε έτη νωρίτερα από το κάθε φορά προβλεπόμενο όριο ηλικίας.

Ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί στο ότι η συγκεκριμένη κατηγορία γυναικών κατοχυρώνει το όριο ηλικίας που θα ισχύει κατά το έτος που συμπληρώνει τον προβλεπόμενο συντάξιμο χρόνο εφόσον έχει και ανήλικο παιδί.

Επιπλέον προβλέπεται ότι οι σχετικές ρυθμίσεις που αφορούν τις μητέρες ανηλίκων όσο και αναπήρων τέκνων εφαρμόζονται αναλόγως και στους χήρους πατέρες ανηλίκων παιδιών καθώς και στους χήρους πατέρες ανάπηρων παιδιών .

2. Με τις διατάξεις της παρ. 18 επαναπροσδιορίζονται οι χρόνοι ασφάλισης που λαμβάνονται υπόψη για τη συμπλήρωση του εκάστοτε απαιτούμενου για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος χρόνου ασφάλισης ή για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης των ασφαλισμένων και επιπλέον καθορίζεται ο τρόπος αναγνώρισης και εξαγοράς τους.

Έτσι, πέραν των ήδη προβλεπόμενων χρόνων (στρατιωτικής υπηρεσίας, γονικής άδειας ανατροφής παιδιών, εκπαιδευτικής άδειας, των 200 ημερών επιδότησης λόγω ασθένειας και 200 ημερών επιδότησης λόγω ανεργίας, του χρόνου που αναγνωρίζεται μέχρι τα τρία παιδιά που αποκτώνται μετά την 1.1.2000) θα είναι δυνατή η προσμέτρηση επιπλέον 200 ημερών, από τις ημέρες επιδότησης ασθένειας και ανεργίας (συνολικά δηλαδή 600 ημέρες - 300 για κάθε αιτία του χρόνου κύησης και λοχείας, του χρόνου σπουδών σε μέσες ανώτερες ή ανώτατες σχολές, του χρόνου ανεργίας μετά την υπαγωγή στην ασφάλιση και του χρόνου απεργίας.

Τέλος καθορίζεται η κλιμάκωση του χρόνου τον οποίο μπορεί να αναγνωρίσει κάθε ασφαλισμένος ανάλογα με το χρόνο συνταξιοδότησής του και σε σχέση με τον συνολικά αναγνωριζόμενο χρόνο των επτά ετών, δεδομένου ότι η δυνατότητα αναγνώρισης ή προσμέτρησης των εν λόγω χρόνων παρέχεται προκειμένου να αντισταθμιστεί η προβλεπόμενη από τις προηγούμενες παραγράφους σταδιακή αύξηση του συντάξιμου χρόνου.

Με την παρ. 20 ουσιαστικά τροποποιείται η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 147 του ν. 3655/2008 και παρέχεται η δυνατότητα παραμονής στην υπηρεσία μέχρι 3 έτη ή μέχρι τη συμπλήρωση των ετών που απαιτούνται για τη λήψη πλήρους σύνταξης στους εργαζόμενους του ευρύτερου δημόσιου τομέα που, βάσει Κανονισμών Εργασίας και Επιχειρησιακών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας , απολύονται αυτοδίκαια και υποχρεωτικά είτε με τη συμπλήρωση του οριζόμενου σε αυτές χρόνου υπηρεσίας και ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας είτε του ορίου ηλικίας που προβλέπεται για συνταξιοδότηση λόγω γήρατος. Η υποβολή από τον εργαζόμενο αίτησης παραμονής στην υπηρεσία είναι υποχρεωτικά αποδεκτή από τον εργοδότη.

Άρθρο 11

Αναπροσαρμογή συντάξεων και ορίων ηλικίας

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 11 εξουσιοδοτούνται οι Υπουργοί Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης να αναπροσαρμόζουν ετησίως, αρχής γενομένης από 1.1.2014 με κοινή υπουργική απόφαση, τις συντάξεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς και τις συντάξεις, χορηγίες και βοηθήματα του Δημοσίου, στη βάση συντελεστή που διαμορφώνεται από τη μεταβολή του ΑΕΠ (κατά 50%) και του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (κατά 50%) του προηγούμενου έτους.

Με την παράγραφο 2 καθορίζεται ότι από 1.1.2011 και ανά δύο έτη η Εθνική Αναλογιστική Αρχή εκπονεί αναλογιστικές μελέτες με αντικείμενο την εξέλιξη της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης . Οι εν λόγω αναλογιστικές μελέτες επικυρώνονται από την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης..

Η αύξηση των συνταξιοδοτικών δαπανών μέχρι και το έτος 2060 και με έτος αναφοράς το 2009 δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 2,5 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ . Επιπλέον με τις ίδιες διατάξεις προβλέπεται ο ανακαθορισμός των συντάξεων με ειδικό νόμο, προκειμένου για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του συστήματος.

Με την παράγραφο 3 προβλέπεται ότι , από 1.1.2021, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης τα όρια συνταξιοδότησης που προβλέπονται από καταστατικές ή γενικές διατάξεις νόμων ανακαθορίζονται κατά τη μεταβολή του προσδόκιμου ζωής του πληθυσμού της χώρας, με βάση δείκτες που προσδιορίζονται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή..

Άρθρο 12

Γενικοί όροι συνταξιοδότησης επιζώντος συζύγου

Οι γενικές ή καταστατικές διατάξεις των ασφαλιστικών οργανισμών κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (ΝΑΤ), των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ) και του Δημοσίου, θέτουν προϋποθέσεις στη λήψη

σύνταξης από τον επιζώντα σύζυγο σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου.

Με την εν λόγω ρύθμιση, τίθεται κοινή προϋπόθεση σε όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς και το Δημόσιο, που αφορά στον χρόνο που πρέπει να έχει παρέλθει από την τέλεση του γάμου, προκειμένου ο επιζών σύζυγος να δικαιούται σύνταξη, σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου.

Ειδικότερα, σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου, πρέπει να έχουν παρέλθει τρία (3) έτη από την τέλεση του γάμου, προκειμένου ο επιζών σύζυγος να δικαιούται σύνταξη θανάτου, ενώ σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου, πρέπει να έχουν παρέλθει πέντε (5) έτη από την τέλεση του γάμου.

Τα ανωτέρω ισχύουν τόσο για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους όσο και για τους από 1.1.1993 ασφαλισμένους.

Λοιπές προϋποθέσεις που έχουν τεθεί με γενικές ή καταστατικές διατάξεις των φορέων και ίσχυαν μέχρι τη δημοσίευση του νόμου, δεν θίγονται.

Άρθρο 13

Ειδικοί όροι συνταξιοδότησης επιζώντων δικαιούχων

Με τις διατάξεις του άρθρου 62 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3385/2005 (ΦΕΚ 210 Α'), είχαν τεθεί περιορισμοί στο ποσό της σύνταξης θανάτου που λαμβάνει ο επιζών σύζυγος, εφόσον συνταξιοδοτείτο από φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, πλην Ο.Γ.Α.

Ειδικότερα, σε περίπτωση που ο ζων σύζυγος λάμβανε και σύνταξη από ίδιο δικαίωμα ή περισσότερες της μίας συντάξεις θανάτου, κύριες ή επικουρικές, είχε τη δυνατότητα να επιλέξει μία από τις κύριες συντάξεις που λάμβανε, καθώς και μία επικουρική σύνταξη, επί της οποίας θα εφαρμοζόταν ο προβλεπόμενος περιορισμός.

Σε περίπτωση που ο επιζών σύζυγος επέλεγε την περικοπή σύνταξης του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) ή του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.), η σύνταξη αυτή δεν ήταν δυνατόν να περικοπεί, καθώς οι συνταξιούχοι των εν λόγω φορέων δεν είχαν υπαχθεί στη ρύθμιση.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω και το γεγονός ότι οι εν λόγω συνταξιούχοι αντιμετωπίζονταν ευνοϊκότερα σε σχέση με τους συνταξιούχους που λάμβαναν σύνταξη μόνο από φορείς αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, προτείνεται η διάταξη της παραγράφου 2, με την οποία ρυθμίζεται επί τη βάση της αρχής της ίσης μεταχείρισης το εν λόγω θέμα.

Επίσης, με την παρούσα ρύθμιση του άρθρου 13 συμπληρώνεται το εδάφιο δ της παρ. 1 του άρθρου 62 του ν. 2676/1999, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 4 του ν.3385/2005, ώστε να μην υπόκεινται στην μείωση που προβλέπεται από τις διατάξεις της περ. δ της παρ. 6 του άρθρου 5 του ν. 825/1978, όπως κάθε φορά ισχύουν, οι συνταξιούχοι ή βοηθηματούχοι τύπου σύνταξης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., που λαμβάνουν κατώτατα όρια σύνταξης από τον φορέα, και συγχρόνως λαμβάνουν και άλλη σύνταξη από το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης, καθώς για τους ανωτέρω γίνεται περιορισμός του ποσού της σύνταξής τους, σύμφωνα με την παρούσα ρύθμιση, και τυχόν επιπλέον περιορισμοί θα προκαλούσαν άνιση μεταχείριση σε σχέση με τους λοιπούς συνταξιούχους που λαμβάνουν σύνταξη ως επιζώντες σύζυγοι.

Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998, δεν καταργούνται με την παρούσα ρύθμιση.

Άρθρο 14

Συνταξιοδότηση θυγατέρων

Στις γενικές και καταστατικές διατάξεις των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (ΝΑΤ), των Νομικών Προσώπων Δημοσίου δικαίου καθώς και του Δημοσίου, προβλέπεται, σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου η υπό προϋποθέσεις συνταξιοδότηση των μελών της οικογενείας του.

Με τη ρύθμιση του άρθρου αυτού, καταργείται από 1.1.2011 η συνταξιοδότηση αυτή προκειμένου για τις άγαμες και διαζευγμένες θυγατέρες και αδέρφια του θανόντος ασφαλισμένου. Τα δικαιώματα όμως των προσώπων που ήδη έχουν δικαιωθεί τέτοιας σύνταξης διατηρούνται, οι δε καταστατικές διατάξεις, γενικές ή ειδικές, που προβλέπουν διακοπή και επαναχορήγηση μετά το 65ο έτος, εξακολουθούν να εφαρμόζονται.

Άρθρο 15

Επικουρικές συντάξεις

Με το άρθρο αυτό προτείνεται η επίσπευση της εκπόνησης των αναλογιστικών μελετών στους φορείς επικουρικής ασφάλισης, καθώς και σε όσους φορείς λειτουργούν αυτοτελείς κλάδοι ή τομείς επικουρικής ασφάλισης προκειμένου ο καθορισμός του ποσοστού αναπλήρωσης αυτών να πραγματοποιηθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Άρθρο 16

Απασχόληση συνταξιούχων

Με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 είχαν τεθεί περιορισμοί που αφορούσαν στη λήψη σύνταξης στις περιπτώσεις που οι συνταξιούχοι φορέων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης αναλάμβαναν εργασία ή αυτοαπασχολούνταν. Με την προτεινόμενη ρύθμιση οι ανωτέρω διατάξεις επεκτείνονται και στους συνταξιούχους του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.) που αναλαμβάνουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται.

Ειδικότερα, για τους συνταξιούχους γήρατος φορέων κύριας ασφάλισης και του Δημοσίου, που αναλαμβάνουν εργασία, προβλέπεται αναστολή καταβολής της κύριας και της επικουρικής σύνταξης, μέχρι τη συμπλήρωση του 55^{ου} έτους της ηλικίας τους. Μετά τη συμπλήρωση του 55^{ου} έτους, τα ανωτέρω πρόσωπα λαμβάνουν το ποσό της κύριας ή των κύριων συντάξεων που αντιστοιχεί σε τριάντα ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, ενώ το ποσό της κύριας ή των κύριων συντάξεων που υπερβαίνει τα τριάντα ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη καταβάλλεται μειωμένο κατά 70%. Η επικουρική σύνταξη καταβάλλεται χωρίς περικοπή.

Το ανωτέρω όριο των τριάντα ημερομισθίων ανειδίκευτου εργάτη προσαυξάνεται κατά έξι ημερομίσθια για κάθε ανήλικο παιδί ή παιδί που σπουδάζει, και μέχρι τη συμπλήρωση του 24^{ου} έτους της ηλικίας του.

Στις περιπτώσεις που προκύπτει περικοπή κύριας σύνταξης και ο συνταξιούχος λαμβάνει περισσότερες της μίας κύριες συντάξεις, η περικοπή θα γίνεται στο ποσό της μεγαλύτερης κύριας σύνταξης και, εάν δεν επαρκεί, στην αμέσως επόμενη σε ύψος κύρια σύνταξη.

Στις περιπτώσεις δικαιούχων κατωτάτων ορίων κύριας σύνταξης, η σύνταξη περιορίζεται στο οργανικό ή οργανικά ποσά, για όσο διάστημα διαρκεί η εργασία, και σε περίπτωση που υπερβαίνει το κατά περίπτωση εισοδηματικό όριο, περικόπτεται αναλόγως.

Στην προτεινόμενη ρύθμιση υπάγονται επίσης οι συνταξιούχοι των ανωτέρω φορέων που καταλαμβάνουν θέσεις ως αιρετά όργανα Ο.Τ.Α., διοικητές, υποδιοικητές, πρόεδροι, αντιπρόεδροι και μέλη συλλογικών οργάνων των Ν.Π.Δ.Δ., πρόεδροι, αντιπρόεδροι και μέλη των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών, πρόεδροι, αντιπρόεδροι, διευθύνοντες σύμβουλοι και τα μέλη διοικητικών συμβουλίων, καθώς και στα λοιπά πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010.

Εκτός της αναστολής ή περικοπής της σύνταξης, οι απασχολούμενοι συνταξιούχοι είναι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν τις προβλεπόμενες για τους λοιπούς ασφαλισμένους εισφορές, όπως αυτές προβλέπονται από τις οικείες διατάξεις των φορέων. Αντίστοιχη υποχρέωση υπάρχει και για τους εργοδότες που απασχολούν τους ανωτέρω συνταξιούχους.

Όσον αφορά τους συνταξιούχους γήρατος φορέων κύριας ασφάλισης και του Δημοσίου που μετά τη συνταξιοδότησή τους αυτοαπασχολούνται, υπόκεινται σε αναστολή της σύνταξής τους, κύριας και επικουρικής, μέχρι τη συμπλήρωση του 55^{ου} έτους της ηλικίας τους. Μετά τη συμπλήρωση του ανωτέρω ορίου ηλικίας, το ποσό της κύριας ή των κύριων συντάξεων, που υπερβαίνει τα εξήντα ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά διαμορφώνονται την 31^η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, περικόπτεται. Η επικουρική σύνταξη καταβάλλεται χωρίς περικοπή.

Οι ανωτέρω απασχολούμενοι συνταξιούχοι είναι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν τις προβλεπόμενες για τους λοιπούς ασφαλισμένους εισφορές, ασφαλισμένου και εργοδότη, μέχρι τη συμπλήρωση του 55^{ου} έτους τους, ενώ μετά τη συμπλήρωση του ανωτέρω ορίου ηλικίας οι ασφαλιστικές εισφορές καταβάλλονται προσαυξημένες κατά 50%. Ειδικά για τους συνταξιούχους που υπάγονται στην ασφάλιση Τομέων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα

Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.), καταβάλλονται οι προβλεπόμενες για τους από 1.1.1993 ασφαλισμένους εισφορές, εργοδότη και ασφαλισμένου, δεδομένου ότι οι εισφορές για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους των ανωτέρω Τομέων δεν είναι συνάρτηση ασφαλιστικών κατηγοριών και προκύπτει θέμα με την αξιοποίηση του χρόνου ασφάλισης.

Από την καταβολή προσαυξημένων εισφορών εξαιρούνται μόνο όσοι συνταξιούχοι, λόγω της απασχόλησής τους, υπάγονταν σε περισσότερους του ενός ασφαλιστικούς φορείς ή το Δημόσιο, και οι οποίοι μετά τη συνταξιοδότησή τους από ένα εκ των ανωτέρω φορέων, συνεχίζουν χωρίς διακοπή για την ίδια απασχόληση, υποχρεωτικά την ασφάλισή τους στον οικείο φορέα ή τομέα ασφάλισης. Για παράδειγμα, ιατρός του Ε.Σ.Υ. που ασφαλίστηκε μέχρι 31.12.1992 (παλιός ασφαλισμένος) υπάγεται στην ασφάλιση του Δημοσίου και του Τ.Σ.Α.Υ. Μετά τη συνταξιοδότησή του από το Δημόσιο συνεχίζει την ασφάλισή του στο Τ.Σ.Α.Υ. χωρίς να καταβάλει προσαυξημένες ασφαλιστικές εισφορές.

Ο χρόνος ασφάλισης που συμπληρώνεται από τον απασχολούμενο συνταξιούχο αξιοποιείται είτε για προσαύξηση της σύνταξής του είτε για θεμελίωση νέου συνταξιοδοτικού δικαιώματος, ακόμη και στις περιπτώσεις όπου γίνεται περικοπή της σύνταξης ή καταβολή προσαυξημένων ασφαλιστικών εισφορών, χωρίς να απαιτείται αναστολή της σύνταξης, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα.

Όσον αφορά τους συνταξιούχους αναπηρίας φορέων κύριας ασφάλισης ή του Δημοσίου, που αναλαμβάνουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται, η σύνταξη ή συντάξεις αναπηρίας, κύριες και επικουρικές, διακόπτονται, εάν με την εργασία τους αποκομίζουν, ανάλογα με το βαθμό αναπηρίας τους, περισσότερα από όσα κερδίζει υγιής απασχολούμενος, σύμφωνα με τους γενικούς όρους αμοιβής.

Οι συνταξιούχοι γήρατος και αναπηρίας που εμπίπτουν στην παρούσα ρύθμιση, οφείλουν να δηλώσουν την ανάληψη εργασίας ή ότι αυτοαπασχολούνται, στον φορέα ή στους φορείς κύριας ασφάλισης από τους οποίους συνταξιοδοτούνται. Στους φορείς επικουρικής ασφάλισης σχετική δήλωση υποβάλλεται από τους συνταξιούχους γήρατος που δεν έχουν συμπληρώσει το 55^ο έτος της ηλικίας τους, και από τους συνταξιούχους αναπηρίας, δεδομένου ότι για τους τελευταίους δεν τίθεται όριο ηλικίας για τη διακοπή της σύνταξης. Σε περίπτωση που ο απασχολούμενος συνταξιούχος δεν δηλώσει την ανάληψη εργασίας ή ότι αυτοαπασχολείται, γίνεται καταλογισμός του ποσού των συντάξεων

που έλαβε κατά το διάστημα που εργάστηκε ή αυτοαπασχολήθηκε και επιβάλλεται πρόστιμο επί του καταλογισθέντος ποσού ίσο με το νόμιμο τόκο υπερημερίας.

Οι εξαιρέσεις της παρ. 6 του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 επαναλαμβάνονται και στη νέα ρύθμιση, εκτός της περ. β που ρυθμίζεται με την παρ. 2 της προτεινόμενης ρύθμισης. Επίσης η παρ. 9 του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 επαναλαμβάνεται στην παρ. 7 του παρόντος, χωρίς διαφοροποίηση, συνεπώς εξακολουθεί να ισχύει το πρώτο εδάφιο της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 καθώς και οι καταστατικές διατάξεις των φορέων που προβλέπουν διακοπή ή αναστολή της καταβολής της σύνταξης σε περίπτωση απασχόλησης του συνταξιούχου σε εργασία υπαγόμενη στην ασφάλιση του φορέα από τον οποίο συνταξιοδοτείται.

Η ισχύς της ρύθμισης αυτής αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου για τους συνταξιούχους φορέων κύριας ασφάλισης και του Δημοσίου που θα αναλάβουν εργασία ή θα αυτοαπασχοληθούν ή θα διοριστούν σε θέσεις της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 μετά τη δημοσίευση του νόμου.

Για τους ανωτέρω συνταξιούχους που έχουν αναλάβει εργασία ή αυτοαπασχολούνται ή έχουν διοριστεί σε θέσεις της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010, αλλά δεν τους περιελάμβαναν οι ρυθμίσεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, το παρόν εφαρμόζεται από 1.1.2013. Για παράδειγμα, συνταξιούχος του Δημοσίου, που μέχρι τη δημοσίευση του νόμου εργάζεται και ασφαλίζεται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο οποίος εξαιρείτο από τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, και για τον οποίο οι περιορισμοί της προτεινόμενης ρύθμισης θα ισχύσουν από 1.1.2013.

Για τους ανωτέρω συνταξιούχους που έχουν ήδη υπαχθεί στις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, αυτές εξακολουθούν να ισχύουν ως έχουν μέχρι 31.12.2012. Από 1.1.2013 ισχύουν πλέον και για αυτούς οι προτεινόμενες ρυθμίσεις.

Άρθρο 17

Πίνακας Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων

Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η έκδοση Απόφασης του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης με την οποία θα καθοριστούν οι εργασίες, ειδικότητες ή οι χώροι εργασίας που θα ενταχθούν στον Κανονισμό

Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων (ΚΒΑΕ) του ΙΚΑ ΕΤΑΜ ή άλλων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης για όλους τους εργαζόμενους.

Για την κατάρτιση του νέου πίνακα βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, ο οποίος θα ισχύσει από 1.7.2011 για όλους τους εργαζόμενους, λαμβάνεται υπόψη η γνώμη της Διαρκούς Επιτροπής Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, που προβλέπεται από τη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 20 του ν.3790/2009 καθώς και η γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης.

Προκειμένου δε να διασφαλιστεί το κλίμα ασφάλειας των εργαζομένων, που ήδη υπάγονται στον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, προβλέπεται ότι θα εξακολουθήσουν να ασφαρίζονται με βάση τον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, όσοι εργαζόμενοι υπάγονται σε αυτόν μέχρι 30.6.2011 στους οποίους χρειάζονται μέχρι και 4,5 χρόνια για τη συμπλήρωση των ελάχιστων προϋποθέσεων συνταξιοδότησης.

Τέλος προβλέπεται ότι ο πίνακας αυτός, μπορεί να τροποποιείται ή να συμπληρώνεται με την ίδια διαδικασία, τουλάχιστον μετά την πάροδο τριετίας από την έκδοση της αρχικής υπουργικής απόφασης.

Άρθρο 18

Παράλληλη ασφάλιση για τους ασφαλισμένους πριν από την 1.1.1993

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η υποχρεωτική υπαγωγή στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ: α) για τους δημοσίους, δημοτικούς και κοινοτικούς υπαλλήλους, οι οποίοι παράλληλα με το χρόνο υπηρεσίας τους στο Δημόσιο, παρέχουν και εξαρτημένη εργασία, και β) για τους αυτοτελώς απασχολούμενους στο θέαμα-ακρόαμα, ακόμη και αν ασφαρίζονται για άλλη επαγγελματική δραστηριότητα σε άλλο, πλην του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ασφαλιστικό φορέα.

Συγκεκριμένα σύμφωνα με το νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει για τους μέχρι 31.12.1992 υπαχθέντες στην ασφάλιση οποιουδήποτε ασφαλιστικού οργανισμού, εφόσον οι ασφαλισμένοι της κατηγορίας αυτής, λόγω της απασχόλησής τους είναι ασφαλιστέοι σε περισσότερους του ενός φορείς, ασφαρίζονται υποχρεωτικά στους εν λόγω φορείς.

Εξαιρέσεις από τη γενική αυτή αρχή έχουν θεσπισθεί για τους :

α) δημόσιους, δημοτικούς και κοινοτικούς υπαλλήλους, οι οποίοι κατά το ίδιο χρονικό διάστημα που λογίζεται συντάξιμο σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα για το Δημόσιο συνταξιοδοτική νομοθεσία, απασχολούνται σε εργασία ασφαλιστέα κατά την κείμενη νομοθεσία στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Τα πρόσωπα αυτά για την εργασία αυτή εξαιρούνται από την ασφάλιση του Ιδρύματος σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 3 του ν.1846/1951.

β) αυτοτελώς απασχολούμενους στο θέαμα – ακρόαμα (π.χ.θεατρικοί συγγραφείς, μουσικοσυνθέτες, μεταφραστές, ποιητές, στιχουργοί, πεζογράφοι, κριτικοί, σκηνοθέτες, σκηνογράφοι, κ.λπ.) που ασφαλιζονται και σε άλλο φορέα, λόγω άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας. Τα πρόσωπα αυτά, σύμφωνα με τη διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παρ.1 του άρθρου 4 του ν.1296/1982, που προστέθηκε με το άρθρο 40 του ν.1469/1984, μπορούν με αίτηση τους να ζητήσουν την εξαίρεση τους από την ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Οι ανωτέρω εξαιρέσεις έρχονται σε αντίθεση με το νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει για το σύνολο των μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένων. Προκειμένου να υπάρξει κοινή αντιμετώπιση και ίση μεταχείριση όλων όσων υπάχθηκαν στην ασφάλιση μέχρι την παραπάνω ημερομηνία κρίνεται απαραίτητο να καταργηθούν οι ανωτέρω εξαιρέσεις, καθώς δεν υφίσταται οποιοσδήποτε δικαιολογητικός λόγος διατήρησής τους.

Επίσης, με τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 2 του ν. 2335/1995 από την υποχρεωτική ασφάλιση σε δύο φορείς εξαιρούντο και οι ανεξάρτητα απασχολούμενοι ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992 στο Ταμείο Νομικών, ΤΣΑΥ και ΤΣΜΕΔΕ, οι οποίοι παράλληλα απασχολούνται ως ελεύθεροι επαγγελματίες, υπαγόμενοι ως εκ τούτου στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ (πρώην ΤΑΕ, ΤΕΒΕ, ΤΣΑ, ΤΑΝΠΥ και Ταμείο Προνοίας Ξενοδόχων).

Για την κατηγορία αυτή των ανεξάρτητα απασχολούμενων εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 39 του ν.2084/1992 που προβλέπουν υποχρεωτική ασφάλιση σε ένα φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, ένα φορέα επικουρικής ασφάλισης, ένα φορέα ασθένειας και ένα φορέα ασφάλισης πρόνοιας, τον οποίο οι ασφαλισμένοι επιλέγουν με δήλωσή τους, μέσα σε εξάμηνη προθεσμία, πλην του ΤΣΑΥ και ΤΣΜΕΔΕ στα οποία δεν υπήρχε δυνατότητα επιλογής ασφαλιστικού φορέα, καθόσον η ασφάλιση σ' αυτούς ήταν υποχρεωτική. Με την παρούσα ρύθμιση, από την 1^η του επόμενου μήνα της δημοσίευσης του παρόντος, η ανωτέρω κατηγορία ανεξάρτητα απασχολούμενων ασφαλισμένων στο

Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΕΤΑΑ) μέχρι 31.12.1992, ασφαλίζεται υποχρεωτικά και στον ΟΑΕΕ, εφόσον ασκεί δραστηριότητα υπακτέα στον εν λόγω Οργανισμό.

Άρθρο 19 **Ρυθμίσεις Ο.Γ.Α.**

1. Με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997, όπως ισχύουν μετά την αντικατάσταση τους από τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 67 του ν. 2676/1999, ορίζεται ότι τα ποσά των ασφαλιστικών κατηγοριών αναπροσαρμόζονται την 1η Ιανουαρίου εκάστου έτους κατά το συνολικό ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων του προηγούμενου έτους, αρχής γενομένης από 1.1.1999. Με τις διατάξεις των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του ν. 2458/1997, όπως ισχύουν, ορίζεται ότι η μηνιαία ατομική εισφορά των αυτοτελώς απασχολούμενων αγροτών ανέρχεται σε ποσοστό 7% επί των ποσών των ασφαλιστικών κατηγοριών της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997, ενώ η κρατική μηνιαία εισφορά ανέρχεται σε ποσοστό 14% επί του ποσού των ασφαλιστικών κατηγοριών στις οποίες κατατάσσονται οι ασφαλισμένοι.

Επίσης, με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2458/1997, όπως ισχύουν, ορίζεται ότι τα υπαγόμενα στην ασφάλιση του Κλάδου πρόσωπα υποχρεούνται να καταβάλλουν μηνιαία εισφορά ασθένειας ποσοστού 1,5% επί του ποσού των ασφαλιστικών κατηγοριών, στις οποίες κατατάσσονται κάθε φορά σύμφωνα με το άρθρο 4 του νόμου αυτού.

Ακόμη, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3050/2002 ορίζεται ότι από 1.10.2002 μαζί με την εισφορά για σύνταξη και ασθένεια συνεισπράττεται και η εισφορά για το «Λογαριασμό Αγροτικής Εστίας», η οποία σήμερα ανέρχεται σε 1,92€ το μήνα για τους ασφαλισμένους της 1ης έως και 4ης ασφαλιστικής κατηγορίας και σε 2,88 € το μήνα για τους ασφαλισμένους της 5ης έως και 7ης ασφαλιστικής κατηγορίας. Η μηνιαία εισφορά αναπροσαρμόζεται ανά τριετία σύμφωνα με το μέσο όρο του ποσοστού αύξησης των ασφαλιστικών κατηγοριών της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 της προηγούμενης τριετίας.

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 2458/1997, όπως ισχύουν, ορίζεται ότι η μηνιαία σύνταξη λόγω γήρατος ή αναπηρίας συνίσταται σε ποσοστό 2% επί των, κατά το άρθρο 4 του νόμου αυτού, ασφαλιστικών κατηγοριών στις

οποίες έχουν υπαχθεί για κάθε έτος ασφάλισης, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο έναρξης της συνταξιοδότησης.

Με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 14 του «Καταστατικού Ασφάλισης και Συνταξιοδότησης Αγροτών» (Π.Δ. 78/98), ορίζεται ότι σε περίπτωση που η εισφορά δεν καταβληθεί εμπρόθεσμα, γίνεται επανυπολογισμός αυτής με βάση το νέο ποσό της ασφαλιστικής κατηγορίας, όπως αυτό αναπροσαρμόστηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997.

Για τα έτη 2009 και 2010, η Πολιτεία, στο πλαίσιο της εισοδηματικής πολιτικής της, δε χορήγησε αυξήσεις στις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων (εκτός της εφάπαξ οικονομικής παροχής που χορηγήθηκε το έτος 2009 σε ορισμένες κατηγορίες συνταξιούχων).

Κατόπιν αυτών, για τα έτη 2010 και 2011 οι ασφαλιστικές κατηγορίες δεν θα αναπροσαρμοστούν και για τον υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών θα λαμβάνονται υπόψη οι ασφαλιστικές κατηγορίες, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί την 1.1.2009, που σημαίνει ότι για δύο συνεχόμενα έτη (2010, 2011) τα ποσά των ασφαλιστικών εισφορών, τόσο των τρεχουσών όσο και των ληξιπρόθεσμων, δε θα αναπροσαρμοστούν, αλλά θα παραμείνουν στα επίπεδα του 2009.

Από τη Νομοθεσία του ΟΓΑ δεν προβλέπονται πρόστιμα ή πρόσθετα τέλη σε περίπτωση καθυστέρησης εξόφλησης των ασφαλιστικών εισφορών, αλλά μόνο η προαναφερόμενη αναπροσαρμογή.

Συνεπώς, η μη αναπροσαρμογή των ασφαλιστικών εισφορών και μάλιστα επί σειρά ετών, θα επιβαρύνει ακόμη περισσότερο την ήδη προβληματική οικονομική κατάσταση του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης.

2. Με τη διάταξη της παρ. 8α του άρθρου 7 του ν. 3232/2004, προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και εντός των ορίων της εισοδηματικής πολιτικής, όπως καθορίζεται εκάστοτε με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, καθώς και των οικονομικών δυνατοτήτων του ΟΓΑ, αναπροσαρμόζονται τα ποσά των συντάξεων ΟΓΑ (ν.4169/1961), τα ποσά των συντάξεων του Κλάδου Πρόσθετης Ασφάλισης (ν. 1745/1987) και τα ποσά των συντάξεων του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης (ν. 2458/1997).

Σύμφωνα με την εξαγγελία του Πρωθυπουργού και λαμβάνοντας υπόψη τις προβλεπόμενες πιστώσεις του προϋπολογισμού του ΟΓΑ οικονομικού έτους 2009, καθορίζεται αύξηση της βασικής προνοιακής σύνταξης που χορηγεί ο ΟΓΑ

(ν.4169/61) κατά 30 € μηνιαίως από 1.10.2009 και κατά 20 € μηνιαίως από 1.7.2010, ώστε η σύνταξη αυτή να διαμορφωθεί στο ποσό των 360 € μηνιαίως για το 2009 και 380 € μηνιαίως για το 2010.

3. Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 2458/1997, όπως τροποποιήθηκε με τη διάταξη της παρ. 4β του άρθρου 7 του ν. 3050/2002, ασφαλισμένοι του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών υποχρεούνται να προσκομίζουν βεβαίωση του ΟΓΑ περί εξοφλήσεως των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους από ασφαλιστικές εισφορές προς τον Κλάδο, προκειμένου να τύχουν δανειοδοτήσεως από τραπεζικά ιδρύματα ή επιχορηγήσεως ή επιδοτήσεως από το Ελληνικό Δημόσιο ή την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την επαγγελματική τους δραστηριότητα για την οποία ασφαλιζονται στον Κλάδο.

Επίσης, με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 15 του ν. 2458/1997, όπως τροποποιήθηκε με τη διάταξη της παρ.4γ του άρθρου 7 του ν.3050/2002, στις περιπτώσεις δανειοδότησης, επιχορήγησης ή επιδότησης των ασφαλισμένων του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών είναι δυνατή η μη προσκόμιση βεβαίωσης εξοφλήσεως των οφειλών του Κλάδου, εφόσον από τα αντίστοιχα ποσά παρακρατείται το σύνολο των οφειλών αυτών και αποδίδεται στον ΟΓΑ.

Με σκοπό την πάταξη της εισφοροδιαφυγής, κρίνεται σκόπιμο να συμπληρωθούν οι παραπάνω διατάξεις, ώστε να απαιτείται η προσκόμιση ασφαλιστικής ενημερότητας από τον ΟΓΑ και στις περιπτώσεις χορήγησης αποζημιώσεων γεωργικής παραγωγής από τον Οργανισμό Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛ.Γ.Α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Με τις διατάξεις του τέταρτου κεφαλαίου του σχεδίου νόμου, θεσμοθετείται νέος τρόπος πληρωμής ορισμένων κατηγοριών απασχολουμένων ώστε η παρακράτηση των εισφορών που τους αναλογούν να γίνεται ταυτόχρονα με την καταβολή της αντίστοιχης αμοιβής.

Άρθρο 20

Αμοιβή και παρακράτηση εισφορών περιστασιακώς απασχολουμένων

Με το άρθρο αυτό καθορίζεται νέος τρόπος πληρωμής το προσωπικού που απασχολείται περιστασιακά στην οικία του εργοδότη, αμειβόμενο με την ώρα ή την ημέρα είτε σε έναν είτε σε πλείονες του ενός εργοδότες, με ενδεικτική απαρίθμηση ορισμένων ειδικοτήτων. Πρόκειται για εργαζόμενους που παρέχουν, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, αδήλωτη εργασία και κατά συνέπεια διαφεύγουν των ασφαλιστικών τους υποχρεώσεων τόσο οι ίδιοι όσο και οι εργοδότες τους. Για το λόγο αυτό, η πληρωμή με ειδικής μορφής επιταγή (εργόσημο) γίνεται πλέον υποχρεωτική, πράγμα που οδηγεί στην ένταξη όλων αυτών των ατόμων στο σύστημα ασφάλισης. Με την καταβολή των εισφορών που του αναλογούν, ο εργαζόμενος αποκτά δικαίωμα στη σύνταξη, κύρια και επικουρική, στην ασθένεια και γενικά σε όσα ορίζει ο παρών νόμος υπό τους όρους του οικείου ασφαλιστικού φορέα. Εκτός από το κατ' οίκον του εργοδότη εργαζόμενο προσωπικό, η ίδια ρύθμιση ισχύει και για τους εργάτες γης του ΟΓΑ. Για την υλοποίηση των διαδικασιών αυτών παρέχεται στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης εξουσιοδότηση (παρ. 4). Με την παρ. 5 του ίδιου άρθρου παρέχεται εντός ορισμένων ορίων, έκπτωση από το εισόδημα του εργοδότη ως κίνητρο για την εκ μέρους του τήρηση της διαδικασίας.

Άρθρο 21

Ασφάλιση σε ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΕΤΕΑΜ και ΟΕΚ

Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ορίζονται οι όροι της ασφάλισης των περιστασιακά απασχολούμενων στις αναφερόμενες κατηγορίες, όσον αφορά το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, το ΕΤΕΑΜ και τον ΟΕΚ καθώς και η ένταξη των ασφαλισμένων στον ισχύοντα αντίστοιχο Κανονισμό Εργασίας.

Άρθρο 22

Ασφάλιση στον ΟΓΑ

Με το άρθρο αυτό ορίζονται οι όροι της ασφάλισης στον ΟΓΑ των εργατών γης οι οποίοι υπήχθησαν στην ασφάλιση του ΟΓΑ με το άρθρο 27 του ν.2639/1998.

Άρθρο 23

Αμοιβή και παρακράτηση εισφορών περιστασιακά απασχολουμένων σε επιχειρήσεις επισιτισμού και θεάματος-ακροάματος

Με το άρθρο προβλέπεται η ίδια διαδικασία προκειμένου για τους εργαζόμενους σε επισιτιστικές επιχειρήσεις (σερβιτόρους, μαγείρους κλπ.) και σε επιχειρήσεις του θεάματος-ακροάματος οι οποίοι απασχολούνται περιστασιακά σε πλείονες του ενός εργοδότες, χωρίς όμως να θίγεται η ασφαλιστική και εργασιακή τους σχέση και τα ισχύοντα από τις συλλογικές (ειδικές, κλαδικές) συμβάσεις εργασίας που ισχύουν σήμερα για το προσωπικό αυτό.

Άρθρο 24

Κυρώσεις

Με το άρθρο προβλέπεται ότι η παράβαση των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου συνιστά παράβαση και συνεπάγεται κυρώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΚΙΝΗΤΡΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 25

Προσαυξήσεις συντάξεων πέραν των 35 ετών

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ανακαθορίζεται και καθίσταται ευνοϊκότερο το ποσοστό προσαύξησης που χορηγείται στο ποσό της σύνταξης των μέχρι 31.12.1992 μισθωτών ασφαλισμένων, που συνταξιοδοτούνται μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, με συνολικό χρόνο ασφάλισης πέραν των 10.500 ημερών ή 35 ετών ασφάλισης.

Ειδικότερα, με τις παραγράφους 1 και 2, το ποσοστό προσαύξησης 3,3%, το οποίο προβλέπεται, με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 145 του ν.3655/2008, για κάθε 300 ημέρες εργασίας και κατ'άνωτατο όριο 900, που πραγματοποιούν οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που έχουν συμπληρώσει το 60^ο έτος της ηλικίας τους και έχουν πραγματοποιήσει πάνω από τις 10.500 ημέρες, καθορίζεται σε 3,5%, ενώ η προσαύξηση κατά 1/50 του ποσού της σύνταξης για κάθε έτος ασφάλισης πέραν του 35^{ου} προκειμένου για τους μισθωτούς των λοιπών φορέων ασφάλισης, που προβλέπεται με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 51 του ν.2084/92, καθορίζεται σε 2,5%. Μέσω των αναπροσαρμογών των εν λόγω ποσοστών προσαύξησης βελτιώνονται περαιτέρω τα οικονομικά κίνητρα επιμήκυνσης του εργασιακού βίου.

Με την παράγραφο 3 εξάλλου προσαύξηση κατά 2,5% χορηγείται και στους συνταξιοδοτούμενους από το Δημόσιο για κάθε έτος ασφάλισης πέραν του 35^{ου} και μέχρι του 40^{ου}.

Επιπλέον, με την παράγραφο 4, προβλέπεται ότι οι παραπάνω προσαυξήσεις θα χορηγούνται σε όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31.12.2010, δεδομένου ότι μετά την ημερομηνία αυτή, τίθεται σε εντελώς νέα και ενιαία βάση ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης του συνόλου των ασφαλισμένων.

Είναι ευνόητο ότι, από την ίδια ημερομηνία και για τους ίδιους λόγους, η ρύθμιση του ν.3029/2002, όπως ισχύει, που προβλέπει την προσαύξηση κατά 3,3% του ποσού της σύνταξης των μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένων για κάθε έτος ασφάλισης και μέχρι τρία, που πραγματοποιούν μετά τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους και τριανταπέντε (35) ετών ασφάλισης, θα καταστεί ανενεργός.

Άρθρο 26

Προγράμματα εθελουσίας εξόδου

Τα τελευταία χρόνια η Πολιτεία στο πλαίσιο πελατειακών εξυπηρετήσεων σε επιχειρήσεις και προκειμένου να κάνει ελκυστικότερες τις μετοχές τους στο Χρηματιστήριο ή για να διευκολύνει την ιδιωτικοποίησή τους, προέβη σε μια σειρά νομοθετικών παρεμβάσεων που θεσμοθέτησαν προγράμματα εθελούσιας αποχώρησης-συνταξιοδότησης του προσωπικού των επιχειρήσεων αυτών.

Έτσι, για παράδειγμα με τους ν. 3371/2005 και 3762/2009 αποχώρησαν από τον ΟΤΕ περίπου 5.500 εργαζόμενοι και με το ν. 3717/2008 μεγάλος αριθμός υπαλλήλων από την Ολυμπιακή Αεροπορία. Σημειωτέον, ότι οι ηλικίες αποχώρησης όλων αυτών των εργαζόμενων ήταν ιδιαίτερα μικρές (από 35-55 ετών), τα δε ποσά συντάξεων που δικαιώθηκαν ήταν ιδιαίτερα υψηλά.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των παρεμβάσεων είναι από τη μια μεριά η διαμόρφωση αισθήματος κοινωνικής αδικίας, αφού οι εργαζόμενοι αυτοί δικαιώθηκαν σύνταξης σε ηλικία πολύ μικρότερη από την αντίστοιχη όλων των άλλων εργαζόμενων της χώρας, οι οποίοι επιβαρύνονται με το οικονομικό κόστος κάλυψης των συντάξεων τους για τα επόμενα κατά μέσο όρο 30 χρόνια, η αποχώρηση έμπειρων και ικανών εργαζόμενων από τον παραγωγικό ιστό της χώρας αλλά και η τεράστια οικονομική επιβάρυνση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και γενικά του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας με δυσβάστακτα αναλογιστικά ελλείμματα για πολλά χρόνια.

Με τη διάταξη αυτή υπογραμμίζεται ρητά η δέσμευση της Πολιτείας να απαγορεύσει κάθε εθελούσια-πρόωρη συνταξιοδότηση, που ανατρέπει τα οικονομικά δεδομένα του ασφαλιστικού συστήματος, ειδικά σε μια εποχή που αφενός τα δημογραφικά δεδομένα δημιουργούν ασφυκτικές πιέσεις στη λειτουργία του ασφαλιστικού συστήματος, και αφετέρου η οικονομική κατάσταση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης είναι ζοφερή.

Επιπλέον, για την αποφυγή μελλοντικής τροποποίησης της απαγόρευσης αυτής προστίθενται προϋποθέσεις τέτοιες, που καθιστούν πολιτικώς λίαν επώδυνη την ανατροπή της διάταξης αυτής (και επομένως την υιοθέτηση εθελούσιας εξόδου-συνταξιοδότησης προσωπικού επιχειρήσεων) από κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΦΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΑΥΤΩΝ

Άρθρο 27

Εντάξεις στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη δυνατότητα ελέγχου και εποπτείας, ευελιξία και αποτελεσματικότητα, μείωση διοικητικού και λειτουργικού κόστους

και αντιμετώπιση οργανωτικών δυσχερειών, με την παρ. 1 προτείνεται η ένταξη του κλάδου κύριας σύνταξης του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.) και η υπαγωγή στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ των προσλαμβανόμενων από 1.1.2011. τακτικών υπαλλήλων και λειτουργών του Δημοσίου, στρατιωτικών και υπαλλήλων της Βουλής, υπαλλήλων των νπδδ και των ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας. Για την ένταξη του Κλάδου Σύνταξης του ΝΑΤ συντάσσεται ειδική οικονομική μελέτη η οποία καταρτίζεται από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή. Με Κοινή Απόφαση Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις ένταξη των ήδη ασφαλισμένων και ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών καθώς και θέματα κάλυψης των ελλειμμάτων. Από της εντάξεως οι νέοι εργαζόμενοι ασφαλιζονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και διέπονται από τη νομοθεσία του.

Η κατά τα ανωτέρω υπαγωγή στην ασφάλιση του Ιδρύματος για κύρια σύνταξη όλων των προσλαμβανόμενων από την ανωτέρω ημερομηνία τακτικών και μετακλητών δημοσίων υπαλλήλων, λειτουργών, στρατιωτικών, μετακλητών και τακτικών υπαλλήλων Βουλής, νπδδ και ΟΤΑ θεωρείται απαραίτητη, με δεδομένο ότι αποτελούν μια κατηγορία μισθωτών των οποίων οι όροι και οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησής τους είναι πλέον κοινοί με τους ισχύοντες για το σύνολο των λοιπών ασφαλισμένων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Οι ανωτέρω, για επικουρική σύνταξη, ασθένεια και εφάπαξ βοήθημα θα ασφαλιζονται στους φορείς στους οποίους υπάγονται οι μετά την 1.1.93 προσληφθέντες στις αντίστοιχες Υπηρεσίες.

Άρθρο 28

Οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια του Κλάδου Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού αποσαφηνίζεται η πλήρης οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια του κλάδου Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο οποίος από 1.1.2011 υποχρεούται στην κατάρτιση ετήσιου προϋπολογισμού, ισολογισμού και λοιπών οικονομικών καταστάσεων για τον κλάδο, και στην υποβολή τους στις υπηρεσίες του Υπουργείου για έγκριση, κατά τις προβλεπόμενες προθεσμίες.

Η ενίσχυση του κλάδου από τον ετήσιο τακτικό κρατικό προϋπολογισμό θα περιορίζεται στα θεσμοθετημένα για το σκοπό αυτό ποσά και δεν θα μεταφέρονται πλέον ποσά που εγγράφονται για την ενίσχυση του κλάδου παροχών συντάξεων, στον κλάδο Υγείας προς κάλυψη των ετησίων ελλειμμάτων του.

Για τους ασφαλισμένους εξακολουθούν να ισχύουν τα ίδια είδη παροχών, όπως προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία, καθώς και οι αρμοδιότητες και η λειτουργία των υπηρεσιών του Ιδρύματος.

Οι οικονομικές υποχρεώσεις του ΟΑΕΕ προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για την περίθαλψη των ασφαλισμένων του, περιέρχονται από 1.1.2011 στον Κλάδο Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Οι εκκρεμότητες που αφορούν την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στους κλάδους, καθώς και η συμμετοχή στις δαπάνες διοίκησης και κάθε άλλη λεπτομέρεια θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 29

Διάκριση των Κεντρικών Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όπως είναι διαρθρωμένο σήμερα, επιτελεί τις λειτουργίες δύο διαφορετικών οργανισμών, ήτοι παροχής υπηρεσιών ασφάλισης και παροχής υπηρεσιών υγείας, μέσω ενός ενιαίου και σύνθετου οργανωτικού σχήματος, το οποίο είναι αναποτελεσματικό, συγκεχυμένο και περίπλοκο. Ωστόσο, η οργανωτική δομή και λειτουργία ενός παρόχου υπηρεσιών ασφάλισης διαφέρει από την αντίστοιχη δομή και λειτουργία ενός παραγωγού υπηρεσιών υγείας και για αυτό όλοι οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης εφαρμόζουν επιτυχώς οργανωτικά σχήματα διαχωρισμένων κλάδων παροχής και χρηματοδότησης ασφαλιστικών υπηρεσιών και υπηρεσιών υγείας.

Η υπάρχουσα οργανωτική δομή των Κεντρικών Υπηρεσιών Υγείας του Ιδρύματος έχει καταστεί σαφές ότι δεν ανταποκρίνεται στο τεράστιο εύρος των δραστηριοτήτων και των αντικειμένων τους.

Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ παρέχει υπηρεσίες υγείας στο ήμισυ και πλέον του πληθυσμού της χώρας, οι οποίες καλύπτουν το τετράπτυχο πρόληψη-διάγνωση-θεραπεία-αποκατάσταση και αποτελεί τον κύριο και σημαντικότερο φορέα παροχής υπηρεσιών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας της χώρας.

Με την προτεινόμενη διάταξη οι κεντρικές υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εκσυγχρονίζονται και διακρίνονται σε Υπηρεσίες Ασφάλισης και Υπηρεσίες Υγείας. Στις αρμοδιότητες των Υπηρεσιών Υγείας περιλαμβάνεται ο σχεδιασμός, η ανάπτυξη καθώς και η παρακολούθηση και ο έλεγχος των δαπανών υγείας.

Ειδικότερα, προβλέπονται δύο Γενικές Διευθύνσεις με έναρξη λειτουργίας τους την 1.1.2011:

Η Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας, η οποία είναι αρμόδια για το σχεδιασμό όλων των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Η Γενική αυτή Διεύθυνση συγκροτείται από τις Διευθύνσεις Οργάνωσης, Αξιολόγησης, Μελετών και Εφαρμογών, Διαχείρισης Ανθρωπίνων Πόρων, Βιοϊατρικής Τεχνολογίας και Αναπηρίας και Ιατρικής Εργασίας, με αρμοδιότητες σχετικές με το χειρισμό θεμάτων οργάνωσης υπηρεσιών υγείας, παρακολούθησης της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών, αξιολόγησης και μεταφοράς της βιοϊατρικής τεχνολογίας στις υπηρεσίες υγείας, προγραμματισμού και έγκρισης εξοπλιστικών προγραμμάτων, καθώς και θεμάτων σχετικών με την ιατρική της εργασίας και την αποκατάσταση.

Η Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, η οποία είναι αρμόδια για τη διαχείριση των παροχών υγείας και τον έλεγχο όλων των δαπανών. Η Γενική αυτή Διεύθυνση συγκροτείται από τις Διευθύνσεις Ανάλυσης, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υγείας, Προληπτικής Ιατρικής, Οδοντιατρικής και Φαρμακευτικής, με αρμοδιότητες σχετικές με θέματα παρακολούθησης και ελέγχου δαπανών υγείας, αξιολόγησης και κοστολόγησης κάθε νέας παροχής υγείας, ελέγχου πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας περίθαλψης, καθορισμού ορίων παρεχόμενων υπηρεσιών καθώς και δημιουργίας προγραμμάτων και διαδικασιών παροχής προληπτικής ιατρικής.

Εξάλλου, οι Περιφερειακές Υπηρεσίες του Ιδρύματος διακρίνονται ήδη σε Υπηρεσίες Ασφάλισης και Υπηρεσίες Υγείας, δηλαδή Τοπικά και Περιφερειακά Υποκαταστήματα και Μονάδες Υγείας, οι οποίες συνεργάζονται μεταξύ τους και αλληλοϋποστηρίζονται στο έργο τους.

Με την ίδια διάταξη ορίζεται ότι η Γενική Διεύθυνση Οικονομοτεχνικών Υπηρεσιών, η Γενική Διεύθυνση Πληροφορικής, η Διεύθυνση Εκπαίδευσης και Ενημέρωσης, η Διεύθυνση Γραμματείας, η Νομική Υπηρεσία, το Τμήμα Τύπου

και το Τμήμα Επικοινωνίας και Δημοσίων Σχέσεων είναι υπηρεσίες κοινές και για τις Υπηρεσίες Ασφάλισης και για τις Υπηρεσίες Υγείας.

Άρθρο 30

Οργανωτική διάρθρωση των Κεντρικών Υπηρεσιών Υγείας

Με τις διατάξεις των παρ. 1-5 ορίζεται η οργανωτική δομή των Κεντρικών Υπηρεσιών Υγείας.

Ιδιαίτερα σημαντικά αντικείμενα των Υπηρεσιών Υγείας, όπως η οργάνωση, η βιοϊατρική τεχνολογία, η πρωτοβάθμια και η δευτεροβάθμια φροντίδα υγείας, καθώς και η πρόληψη, στην οποία δίδεται διεθνώς ιδιαίτερη σημασία, αποτελούν μέχρι σήμερα απλά Τμήματα με αποτέλεσμα την αντικειμενική αδυναμία εκτέλεσης του έργου τους.

Προς τούτο, τα Τμήματα αυτά μετατρέπονται σε Διευθύνσεις διαρθρούμενες στα αναγκαία Τμήματα.

Παράλληλα, δημιουργείται και Διεύθυνση Ανάλυσης, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, με σκοπό την ανάλυση, αξιολόγηση και κοστολόγηση κάθε νέας παροχής υγείας που υιοθετείται από το Ίδρυμα, καθώς και την παρακολούθηση και τον έλεγχο όλων των δαπανών υγείας στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Κατόπιν των ανωτέρω, η διάρθρωση των Υπηρεσιών Υγείας έχει ως εξής:

– Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας.
Περιλαμβάνει τις ακόλουθες Διευθύνσεις:

1. Διεύθυνση Οργάνωσης, Αξιολόγησης, Μελετών και Εφαρμογών: Η Οργάνωση των Υπηρεσιών Υγείας αναβαθμίζεται από Τμήμα σε Διεύθυνση και περιλαμβάνει τον χειρισμό των θεμάτων οργάνωσης των υπηρεσιών υγείας, τη σύσταση υπηρεσιών και θέσεων προσωπικού, τη διενέργεια μελετών για θέματα των υπηρεσιών Υγείας, την παρακολούθηση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών καθώς και την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των προγραμμάτων και εφαρμογών, ώστε να προκύπτουν έγκαιρα οι αναγκαίες διορθωτικές παρεμβάσεις.

2. Διεύθυνση Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων: Μετονομασία της Διεύθυνσης Υγειονομικού Προσωπικού με προσθήκη του αντικείμενου της διαχείρισης των ανθρώπινων πόρων.

3. Διεύθυνση Βιοϊατρικής Τεχνολογίας (λειτουργεί μέχρι σήμερα σε επίπεδο Τμήματος): Μελέτη, αξιολόγηση και μεταφορά της Βιοϊατρικής Τεχνολογίας στις Υπηρεσίες Υγείας του Ιδρύματος, προγραμματισμός του αναγκαίου εξοπλισμού, έγκριση εξοπλιστικών προγραμμάτων, ποιοτικός έλεγχος, οργάνωση, έλεγχος αποδοτικότητας καθώς και μέριμνα για τη συντήρηση του ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού.

4. Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας: Επικαιροποιούνται τα αντικείμενα της Διεύθυνσης και προστίθενται δύο νέα Τμήματα με αντικείμενο την κάλυψη με γιατρούς του Ειδικού Σώματος των Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας. Προστίθενται τέλος δύο ακόμη Τμήματα με αντικείμενο α) την Ιατρική της Εργασίας και β) την Αποκατάσταση.

Με την έναρξη λειτουργίας της Διεύθυνσης καταργούνται δύο Περιφερειακές Υπηρεσίες που ασχολούνται σήμερα με το Ειδικό Σώμα Γιατρών, λόγω του ότι αφενός υπήρχε αλληλεπικάλυψη αρμοδιοτήτων κεντρικής και περιφερειακών υπηρεσιών και αφετέρου δεν ήταν δυνατή η εποπτεία και ο συντονισμός των θεμάτων του Ειδικού Σώματος από μία επιτελική υπηρεσία (Διεύθυνση Υπηρεσίας και Κοινωνικής Εργασίας).

– Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας. Περιλαμβάνει τις ακόλουθες Διευθύνσεις:

1. Διεύθυνση Ανάλυσης, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, με αρμοδιότητες σχετικές με θέματα παρακολούθησης δαπανών υγείας, ελέγχου πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας περίθαλψης, καθώς και ελέγχου φαρμακευτικής και πρόσθετης περίθαλψης.

2. Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (λειτουργεί μέχρι σήμερα σε επίπεδο Τμήματος): Διαχειρίζεται τις διαδικασίες παροχής πρωτοβάθμιας φροντίδας Υγείας τόσο από τις υπηρεσίες του ΙΚΑ -ΕΤΑΜ, όσο και από τους εξωτερικούς προμηθευτές με τους οποίους συμβάλλεται το Ίδρυμα. Καθορίζει επίσης τα όρια της παρεχόμενης περίθαλψης.

3. Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υγείας (λειτουργεί μέχρι σήμερα σε επίπεδο Τμήματος) με αρμοδιότητες αντίστοιχες με αυτές της προηγούμενης Διεύθυνσης, όσον αφορά στη δευτεροβάθμια φροντίδα υγείας.

4. Διεύθυνση Προληπτικής Ιατρικής (λειτουργεί μέχρι σήμερα σε επίπεδο Τμήματος): Έργο της είναι η δημιουργία προγραμμάτων και διαδικασιών παροχής

προληπτικής ιατρικής, δευτερογενούς πρόληψης καθώς και διαδικασίες παροχής κοινωνικής φροντίδας και προστασίας και θέματα τριτογενούς πρόληψης.

5. Διεύθυνση Οδοντιατρικής: Έργο της Διεύθυνσης είναι η παροχή οδοντιατρικής περίθαλψης και η δημιουργία προγραμμάτων και διαδικασιών παροχής προληπτικής οδοντιατρικής.

6. Διεύθυνση Φαρμακευτικής: Στην υπάρχουσα Διεύθυνση με αντικείμενο το φάρμακο προστίθεται ως Τμήμα το Κεντρικό Φαρμακείο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και η Κεντρική Μονάδα Επεξεργασίας Συνταγών (ΚΜΕΣ).

Οι αρμοδιότητες των υπηρεσιών που συγκροτούν τη Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας και τη Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας προβλέπεται να καθορισθούν με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Τέλος καθορίζονται οι κλάδοι από τους οποίους προέρχονται οι προϊστάμενοι όλων των παραπάνω Υπηρεσιών.

Με τη νέα δομή τους οι Κεντρικές Υπηρεσίες Υγείας του Ιδρύματος προσαρμόζονται στις σύγχρονες επιταγές οργάνωσης και λειτουργίας των επιτελικών υπηρεσιών, ώστε να επιτυγχάνεται αποτελεσματικότερη εποπτεία, καθοδήγηση και συντονισμός των Περιφερειακών Υπηρεσιών Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και, επομένως, βέλτιστη λειτουργία τους.

2. Με την παρ. 6 προβλέπεται η ενσωμάτωση στον Οργανισμό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ των διατάξεων των άρθρων 29 και 30, που ρυθμίζουν θέματα του Οργανισμού και ορίζεται ότι αυτές τροποποιούνται με τη διαδικασία που ισχύει για την τροποποίηση του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

3. Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός φορέας, απέκτησε ολοκληρωμένο Οργανισμό με το Π.Δ. 266/1989 (Α' 127). Στη συνέχεια, το νομοθετικό πλαίσιο οργάνωσης των δημοσίων υπηρεσιών και των ΝΠΔΔ, καθορίστηκε με τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 2503/1997 (Α' 107).

Μετά την ισχύ των διατάξεων του ανωτέρω άρθρου, το περιεχόμενο των Οργανισμών των ΝΠΔΔ καθώς και τα θέματα της αρμοδιότητας και της διαδικασίας θέσπισης αυτών, ρυθμίζονται αποκλειστικά από τις διατάξεις αυτές,

σύμφωνα με τις οποίες οι Οργανισμοί καταρτίζονται με Προεδρικά Διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και του αρμόδιου, κατά περίπτωση, Υπουργού.

Επειδή η διαδικασία τροποποίησης του Οργανισμού του Ιδρύματος με Π.Δ. είναι χρονοβόρα και πολλές φορές συντρέχει λόγος άμεσης τροποποίησης για την ορθολογικότερη αναδιάρθρωση της εσωτερικής δομής, ώστε να είναι περισσότερο ευέλικτη, αποτελεσματική και παραγωγική, για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση προβλημάτων που προκύπτουν, με την παρ. 7 προβλέπεται η τροποποίηση του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και Εργασίας, μετά από πρόταση του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Άρθρο 31

Ενιαίο σύστημα υπηρεσιών υγείας

Με το άρθρο 31 επιδιώκεται η ένταξη και λειτουργία σε ενιαίο πλαίσιο των Υπηρεσιών Υγείας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας φροντίδας του ΕΣΥ, των ΦΚΑ αρμοδιότητας ΓΓΚΑ και του Οίκου Ναύτου. Επειδή η ένταξη αυτή αφορά ποικίλα ζητήματα τα οποία προκύπτουν, όπως της ομοιόμορφης δράσης των εντασσομένων μονάδων, τη μεταφορά της κινητής και ακίνητης περιουσίας, τη ρύθμιση διοικητικών θεμάτων, τη μεταφορά ή μη προσωπικού διαφόρων κατηγοριών, τη χρηματοδότηση κλπ, επιλέχθηκε η λύση της δημιουργίας ενός Συντονιστικού Συμβουλίου στο οποίο μετέχουν οι συναρμόδιοι Υπουργοί, το οποίο, με αποφάσεις του θα επιλύσει τα θέματα αυτά σε ένα βάθος χρόνου δύο ετών. Προβλέπεται επίσης η δημιουργία ενός πιλοτικού προγράμματος από την εφαρμογή του οποίου θα καταγραφεί η δημιουργία ενός και μόνο φορέα παροχής υγείας που θα λειτουργεί αποκλειστικά εντός του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται το αδιαίρετο του Συστήματος Υγείας της χώρας και αίρεται ο κατακερματισμός των δράσεων υγείας σε φορείς εκτός του ΕΣΥ.

Άρθρο 32

Σύμπραξη Φ.Κ.Α. για παροχές υγείας

Οι ασφαλιστικοί οργανισμοί αναλαμβάνουν δαπάνες για νοσηλεία ασφαλισμένων τους στο εξωτερικό, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που τίθενται από την ισχύουσα νομοθεσία. Η μετάβαση γίνεται κατόπιν απόφασης των αρμοδίων οργάνων των φορέων που λαμβάνεται κατόπιν αιτιολογημένης γνωμάτευσης των Ειδικών Υγειονομικών Επιτροπών που προβλέπονται από την παρ. 3 της αριθ. Φ.7/οικ.15/1997 (Β,22) κοινής υπουργικής απόφασης. Από την παράγραφο 3 του άρθρου 4 της παραπάνω απόφασης προβλέπεται ότι απορριπτικές γνωματεύσεις των υγειονομικών επιτροπών είναι δεσμευτικές για τους ασφαλιστικούς οργανισμούς και ως εκ τούτου δεν εγκρίνεται η μετάβαση νοσηλείας στο εξωτερικό.

Επειδή κατά των αποφάσεων αυτών δεν προβλέπεται διαδικασία υποβολής ενστάσεων, προτείνεται η σύσταση στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Δευτεροβάθμιας Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής, με σκοπό τη γνωμοδότηση ύστερα από ένσταση κατά αποφάσεων των ειδικών υγειονομικών επιτροπών και την παροχή προτάσεων συμβουλευτικού χαρακτήρα προς τον υπουργό επί θεμάτων νοσηλείας στο εξωτερικό σε συνδυασμό εθνικής νομοθεσίας και κοινοτικού κανονισμού .

Άρθρο 33

Μικτά κλιμάκια για την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής

Η εισφοροδιαφυγή αποτελεί φαινόμενο ιδιαίτερα ανησυχητικό, με μεγάλο κοινωνικό κόστος, δεδομένου ότι υπονομεύει τη βιωσιμότητα των ΦΚΑ και παράλληλα την ποιότητα των παροχών που δικαιούνται οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι.

Επίσης, η αδήλωτη εργασία ανέρχεται περίπου στο 25% των εργαζομένων. Στόχος είναι να μειωθεί το έτος 2010 κατά 10% και για κάθε επόμενο έτος μέχρι και το 2013 κατά 15%. Για το λόγο αυτό θεσπίζεται με τις παρ. 1-8 η δυνατότητα συγκρότησης μικτών κλιμακίων ελέγχου αποτελούμενα από υπαλλήλους της Διεύθυνσης Επιθεώρησης της ΓΓΚΑ και από υπαλλήλους των ΦΚΑ, πλην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που υπηρετούν στις Διευθύνσεις Επιθεώρησης και στα Τμήματα Εσόδων αυτών. Το μέτρο αυτό θα συμβάλει τα μέγιστα στην καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και της ανασφάλιστης εργασίας.

Παράλληλα, παρέχεται η δυνατότητα όλοι οι ανωτέρω υπάλληλοι να συμμετέχουν και στα μικτά κλιμάκια ελέγχου, τα οποία συγκροτούνται από υπαλλήλους του ΣΕΠΕ και της Ε.ΥΠ.Ε.Α. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 151 του ν. 3655/08.

Για τους παρεμποδίζοντες τον έλεγχο, θεσπίζεται αυτοτελές διοικητικό πρόστιμο από 3.000 € έως 15.000 €. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης προσδιορίζονται τα κριτήρια με τα οποία καθορίζεται το ύψος του προστίμου.

Με την παρ. 9 έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους υπαλλήλους που συμμετέχουν στα μικτά κλιμάκια οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρ. 18 του ν. 3260/04, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, σύμφωνα με τις οποίες οι υπάλληλοι που διενεργούν ελέγχους δεν διώκονται και δεν ενάγονται για γνώμη που διατύπωσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Εξαιρούνται των ανωτέρω η περίπτωση δόλου, η παραβίαση του απορρήτου των στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση τους και η παράβαση του καθήκοντος εχεμύθειας.

Με την παρ. 10 προβλέπεται, στις περιπτώσεις όπου αυτό απαιτείται, συμμετοχή στα μικτά κλιμάκια της ΥΠΕΔΥΦΚΑ ιατρών και φαρμακοποιών, με ευθύνη της Διοίκησης των Ασφαλιστικών Φορέων.

Άρθρο 34

Σύσταση Κέντρου Πληροφόρησης Ασφαλισμένων – Συνταξιούχων (Κ.Π.Α.Σ.)

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού συστήνεται στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Κέντρο Πληροφόρησης Ασφαλισμένων – Συνταξιούχων (Κ.Π.Α.Σ.), σε επίπεδο Αυτοτελούς Τμήματος, υπαγόμενο απευθείας στη Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης, για την υποδοχή και πληροφόρηση των ασφαλισμένων, τη συνεργασία και διασύνδεση με τα Κ.Ε.Π., σχετικά με τις ενέργειες που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση των ασφαλιστικών τους υποθέσεων και τη διερεύνηση των όποιων προβλημάτων ανακύπτουν από τις συναλλαγές τους με τις υπηρεσίες της ΓΓΚΑ και των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης.

Για το σκοπό αυτό και στο πλαίσιο της απλούστευσης των διαδικασιών, το εν λόγω Κέντρο στελεχώνεται όχι μόνο από διοικητικό προσωπικό της Γενικής Γραμματείας, αλλά και από υπαλλήλους που αποσπώνται από τους ίδιους τους φορείς με σχετική εμπειρία και γνωστικό αντικείμενο, για την καλύτερη κατατόπιση και εξυπηρέτηση του πολίτη σε θέματα ασφάλισης και παροχών, που θα επιτευχθεί με τη συνεργασία μεταξύ των οργανικών μονάδων των ΦΚΑ μέσω ενιαίων μηχανογραφικών συστημάτων και πληροφοριακής διασύνδεσης.

Ως ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του Κέντρου ορίζεται η 1.1.2011, ενώ με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης παρέχεται η δυνατότητα συμπλήρωσης και επέκτασης των αρμοδιοτήτων του.

Άρθρο 35

Ενιαίο σύστημα ελέγχου συντάξεων

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού συστήνεται ενιαίο σύστημα ελέγχου συντάξεων και επιχειρείται η θωράκιση του συστήματος πληρωμών συντάξεων από πιθανή καταστρατήγηση του θεσμικού πλαισίου που το διέπει.

Συγκεκριμένα, θεσπίζεται μηχανισμός τήρησης στοιχείων πληρωμών, σε ενιαία βάση δεδομένων, ο οποίος θα επιτρέπει την εξαγωγή στατιστικών συμπερασμάτων και τον εντοπισμό παραβάσεων, σχετικά με την πληρωμή συντάξεων, κατόπιν διασταύρωσης στοιχείων όλων των ασφαλιστικών φορέων. Διευκολύνεται, με αυτόν τον τρόπο, τόσο η λήψη ώριμων πολιτικών αποφάσεων για το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, όσο και η εποπτική παρακολούθηση των εκροών στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης.

Η δημιουργία του ενιαίου συστήματος ελέγχου, που προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου, αποτελεί βήμα προς την πλήρη ψηφιοποίηση του χώρου της Κοινωνικής Ασφάλισης σε όφελος ασφαλισμένων και συνταξιούχων, αλλά και βήμα προς την αύξηση της βιωσιμότητας του συστήματος, καθώς διασφαλίζεται η διαφάνεια στον τρόπο με τον οποίο το σύστημα καταβάλλει τις συντάξεις.

Το ενιαίο σύστημα ελέγχου συντάξεων θα λειτουργεί στην «Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση Κοινωνικής Ασφάλισης» (Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε.)

Άρθρο 36

Παρακολούθηση αναγκαστικής εισπραξης ασφαλιστικών εισφορών των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν στην παρακολούθηση της αναγκαστικής εισπραξης των εσόδων από καθυστερούμενες εισφορές και τη λήψη κάθε αναγκαστικού μέτρου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, διενεργείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες των ΦΚΑ σε συνεργασία με τη Νομική Υπηρεσία αυτών.

Αν οι ΦΚΑ αδυνατούν ή καθυστερούν στην παρακολούθηση της αναγκαστικής εισπραξης των εσόδων από καθυστερούμενες εισφορές, δύνανται να αναθέτουν το χειρισμό αυτών των θεμάτων σε άλλους ΦΚΑ ή ΝΠΔΔ.

Αναφορικά με την ανάθεση σε ΦΚΑ, ΝΠΔΔ, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 89 του ν. 2084/1992.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ
ΘΕΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Άρθρο 37

Χρηματοδότηση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης

Πέραν της θεσμοθετημένης χρηματοδότησης για τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, το Κράτος από 1.1.2015 και μετά αναλαμβάνει πλήρως τη χρηματοδότηση της βασικής σύνταξης που θα χορηγούν όλοι οι ασφαλιστικοί Οργανισμοί. Το ποσό χρηματοδότησης κάθε Οργανισμού επιμερίζεται ανάλογα με τον αριθμό των δικαιούχων και των ποσών που καταβάλλονται.

Δεν χρηματοδοτείται η βασική σύνταξη που χορηγούν τα Ταμεία ΕΤΑΑ, ΕΤΑΠ-ΜΜΕ και το Σύστημα Ασφάλισης Προσωπικού της ΤτΕ. Για τα δύο πρώτα Ταμεία μεγάλο ποσοστό των εσόδων τους προέρχεται από κοινωνικούς πόρους.

Άρθρο 38

Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων

Η χώρα μας σήμερα δημοσιονομικά βρίσκεται στην πιο δύσκολη στιγμή της μεταπολιτευτικής ιστορίας της με ένα έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης κοντά στο 14% του ΑΕΠ και δημόσιο χρέος πάνω από 300δισ €, 126,5% του ΑΕΠ.

Το έτος δε 2009 η χρηματοδότηση των ΦΚΑ από τον Κρατικό Προϋπολογισμό ξεπέρασε τα 17 δισ. ευρώ, ποσοστό 7,22% του ΑΕΠ.

Από τον Ιανουάριο δε του 2010 έχει τεθεί σε εφαρμογή το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης της περιόδου 2010-2012, που κύριο στόχο έχει τη σημαντική μείωση του ελλείμματος ως ποσοστό του ΑΕΠ, και ταυτόχρονα τη συγκράτηση της αύξησης του δημοσίου χρέους που υποθηκεύει το άμεσο και μακροπρόθεσμο μέλλον της οικονομίας μας.

Η δημοσιονομική αυτή προσαρμογή πρέπει να γίνει κυρίως με κανόνες κοινωνικής δικαιοσύνης και δίκαιης κατανομής των πόρων των Ελλήνων πολιτών.

Η πολιτεία μετά τη ψήφιση του ν. 3845/2010 «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη-μέλη της ζώνης

του ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο»(Α' 65) ανέλαβε και τη βασική υποχρέωση για τη διάσωση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας με τη θέσπιση συγκεκριμένων θεσμών και τη λήψη μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής που κατατείνουν στη διαφύλαξη του ασφαλιστικού κεφαλαίου των υπαρχόντων Ταμείων αλλά και στη συνέχιση της καταβολής όσο το δυνατόν εξορθολογισμένων συντάξεων. Ειδικότερα κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο ΙΙΙ αριθμός 7 του Παραρτήματος ΙΙΙ του Ν. 3845/2010 «τα προγράμματα κοινωνικής ασφάλισης θα πρέπει να ενδυναμωθούν για να αντιμετωπίσουν υποβόσκουσες διαρθρωτικές ανισορροπίες που οφείλονται στη γήρανση του πληθυσμού, καθώς τα κόστη ασφαλιστικών παροχών στην Ελλάδα προβλέπεται να είναι από τα υψηλότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τις τρέχουσες πολιτικές. Καθώς οι μεγαλύτερες υπερβάσεις ετησίως στον κρατικό προϋπολογισμό προέρχονται συστηματικά από τα Ταμεία κοινωνικής ασφάλισης, οι μεταρρυθμίσεις για τη περιφρούρηση της βιωσιμότητας του συστήματος δεν μπορούν πλέον να αναβληθούν».

Ακριβώς αυτές τις υπερβάσεις στοχεύει να μειώσει ο θεσμός της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (Ε.Α.Σ).

Συμπερασματικά, μετά τη θέση σε ισχύ του ν. 3845/2010, η επιβολή ειδικής εισφοράς υπό μορφή περιορισμού σε ορισμένου ύψους συντάξεις στοχεύει να εξομαλύνει τις δημοσιονομικές υπερβάσεις από τις οποίες μαστίζεται ο κρατικός προϋπολογισμός όσον αφορά τους ΦΚΑ με την σε τακτά χρονικά διαστήματα κάλυψη των ελλειμμάτων τους, χωρίς να θίγεται η περιουσιακή κατάσταση εκάστου δικαιούχου, αφού, τελικώς, αυτός θα είναι ο αποδέκτης της σχετικής ωφέλειας, η οποία θα συντελέσει στην αύξηση ή και στη διατήρηση σε όσο το δυνατό μεγαλύτερο ύψος της σύνταξης που λαμβάνει (μελλοντική ανταποδοτικότητα του συστήματος) όπως ορίζουν και οι επικαλούμενες στο σκεπτικό των ανωτάτων Δικαστηρίων Διεθνείς Συμβάσεις.

Η Ολομέλεια του ΣτΕ με τις αποφάσεις (1461-1464/1995) έκρινε ότι οι διατάξεις των άρθρων 59 και 67 του ν.2084/1992 για το Λογαριασμό Αλληλεγγύης Φ.Κ.Α. δεν αντίκεινται στο άρθρο 12 της Διεθνούς Συνθήκης για τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη (ν.1426/1984) κατά τον οποίο τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να καταβάλλουν προσπάθειες για την ανύψωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στο υψηλότερο επίπεδο εφόσον

οι διατάξεις των άρθρων 59, 61 και 67 του ν. 2084/1992 αποσκοπούν στην αποτροπή κινδύνου που απειλεί το όλο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της χώρας.

Στο σημείο αυτό θέλουμε να τονίσουμε τα εξής :

Η Ε.Α.Σ προτείνεται να επιβληθεί σε ποσά συντάξεων πάνω από 1.400€ ενώ η εισφορά στο ΛΑΦΚΑ όταν θεσπίστηκε το 1992 επιβλήθηκε σε ποσά συντάξεων πάνω από 100.000δρχ ή 293,5€, ενώ την χρονική στιγμή που καταργήθηκε σε εισφορά υπόκυπταν συντάξεις πάνω από 135.000 δρχ. ή 396€. Από την σύγκριση των δεδομένων αυτών προκύπτει ότι η Ε.Α.Σ υποβάλλεται σε ποσά συντάξεων τετραπλάσια από αυτά του ΛΑΦΚΑ, δηλαδή η Ε.Α.Σ επιβάλλεται με κριτήρια κοινωνικής δικαιοσύνης και δίκαιης κατανομής των βαρών.

Επιβάλλεται δε προκειμένου και οι συνταξιούχοι στους οποίους καταβάλλεται μια ικανοποιητική σύνταξη να συμβάλλουν και αυτοί στην μεγάλη προσπάθεια για την αντιμετώπιση των τεράστιων δημοσιονομικών προβλημάτων της χώρας αλλά κυρίως και στην διάσωση του ασφαλιστικού συστήματος, με την λήψη μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής που στόχο έχουν να διαφυλάξουν τα ασφαλιστικά κεφάλαια αλλά να διασφαλίσουν και για το μέλλον την ομαλή και έγκαιρη καταβολή των συντάξεων .

Με τις διατάξεις του άρθρου 38 θεσπίζεται από 1.8.2010 ειδική μηνιαία εισφορά για τους συνταξιούχους οι συντάξεις των οποίων είναι πάνω από 1.400,00€.

Ειδικότερα:

- 1.Για συντάξεις από 1.400,01 € μέχρι 1.700,00 € ποσοστό 3%
- 2.Για συντάξεις από 1.700,01 € μέχρι 2.000,00 € ποσοστό 4%
- 3.Για συντάξεις από 2.000,01 € μέχρι 2.300,00 € ποσοστό 5%
- 4.Για συντάξεις από 2.300,01 € μέχρι 2.600,00 € ποσοστό 6%
- 5.Για συντάξεις από 2.600,01 € μέχρι 2.900,00 € ποσοστό 7%
- 6.Για συντάξεις από 2.900,01 € μέχρι 3.200,00 € ποσοστό 8%
- 7.Για συντάξεις από 3.200,01 € μέχρι 3.500,00 € ποσοστό 9%
- 8.Για συντάξεις από 3.500,01 € και πάνω ποσοστό 10%

Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δε μπορεί να υπολείπεται των 1.400,00€.

Για τις περιπτώσεις που κάποιος λαμβάνει περισσότερες της μίας σύνταξης, για την παρακράτηση θα λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των συντάξεων αυτών.

Η ειδική εισφορά θα παρακρατείται με ευθύνη του Δημοσίου και των ΦΚΑ, που καταβάλλουν τη σύνταξη, και του Ελληνικού Δημόσιου και θα αποδίδεται στον Ειδικό Λογαριασμό που συστήνεται στο ΑΚΑΓΕ το αργότερο μέχρι το τέλος του επομένου, από την παρακράτηση, μήνα.

Τα ποσά που θα συγκεντρώνονται από την ειδική εισφορά να διατίθενται για την κάλυψη των ελλειμμάτων των κλάδων κύριας σύνταξης των Φ.Κ.Α.

Η λογιστική λειτουργία του λογαριασμού της «Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων» είναι η ίδια με αυτή που ισχύει για το ΑΚΑΓΕ.

Προβλέπεται τα κεφάλαια του λογαριασμού της εισφοράς να επενδύονται στο «Κοινό Κεφάλαιο Τραπέζης Ελλάδος».

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται η διαδικασία χρηματοδότησης των κλάδων σύνταξης και ο τρόπος απόδοσης της εισφοράς, καθώς και το ποσό που διατίθεται σε κάθε Οργανισμό καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Μετά την 1.1.2015 τα ποσά της «Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων» μεταφέρονται και αποτελούν έσοδο του Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών.

Άρθρο 39

Λογιστικός διαχωρισμός προνοιακών-ασφαλιστικών παροχών

Με το άρθρο αυτό επιδιώκεται ο λογιστικός διαχωρισμός των προνοιακών από τις ασφαλιστικές παροχές. Ειδικότερα:

Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, η σύνταξη καθώς και οι λοιπές συνταξιοδοτικές παροχές που καταβάλλονται στους δικαιούχους όλων των ασφαλιστικών οργανισμών και του Δημοσίου, κύριας και επικουρικής ασφάλισης, διαχωρίζονται λογιστικά από 1.1.2011 στο οργανικό και στο προνοιακό τμήμα προκειμένου να προκύπτει με σαφήνεια η επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού και το μέρος της σύνταξης που καταβάλλεται σε ανταποδοτική βάση ως αποτέλεσμα της ασφαλιστικής εισφοράς.

Στην παράγραφο 2, για το λογιστικό καθορισμό των προνοιακών από τις ασφαλιστικές παροχές, καθορίζονται δύο αυτοτελείς λογιστικοί λογαριασμοί οι οποίοι εγγράφονται στους προϋπολογισμούς των ασφαλιστικών φορέων και τομέων. Το ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξης σε κάθε δικαιούχο συνεχίζει να

αποτελείται από το συνολικό άθροισμα του οργανικού και του προνοιακού τμήματος. Επίσης, καθορίζεται ότι το συνολικό ετήσιο ποσό του «Λογαριασμού Συμπληρωματικού-Προνοιακού Ποσού» επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό από τις εγκεκριμένες πιστώσεις και αποδίδεται ανά τρίμηνο στους κατ' ιδίαν ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Στην παράγραφο 3 προσδιορίζονται οι προνοιακές παροχές που αποτελούνται από τα επιδόματα (Ε.Κ.Α.Σ., Εξωιδρυματικό, Απόλυτης Αναπηρίας κ.α.) και κάθε άλλη παροχή που απονέμεται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς χωρίς την καταβολή ασφαλιστικής εισφοράς.

Άρθρο 40

Συναλλαγές μέσω τραπεζικού συστήματος

Η πληρωμή των αποδοχών των υπαλλήλων και των νπδδ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 2303/1995 (ΦΕΚ80/Α) γίνονται μέσω τραπεζικού συστήματος και ΕΛΤΑ. Με τις διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 2837/2000 (Α' 178) έγινε επέκταση και στην πληρωμή των συντάξεων, βοηθημάτων και των εν γένει παροχών που καταβάλλουν τα ασφαλιστικά Ταμεία. Το κόστος της δαπάνης των πληρωμών μέσω τραπεζικού συστήματος και ΕΛΤΑ είναι σημαντικά χαμηλότερο από το κόστος της προμήθειας των τραπεζών, το οποίο αποτελεί τη μεγαλύτερη επιβάρυνση στις δαπάνες λειτουργίας των ασφαλιστικών φορέων.

Για το λόγο αυτό με την παρ. 1 θεωρείται επιβεβλημένη η χρήση τραπεζικού συστήματος και στις λοιπές πληρωμές των ασφαλιστικών ταμείων προς τρίτους (φαρμακεία, νοσοκομεία, γιατροί, προμηθευτές κ.λ.π.), με τον τρόπο που προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις και μετά από κοινή απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και του Υπουργού Οικονομικών.

Τέλος προτείνεται η εφαρμογή της διαδικασίας πληρωμής μέσω τραπεζικού συστήματος και ΕΛΤΑ να είναι υποχρεωτική για όλες τις συναλλαγές των Φ.Κ.Α με ημερομηνία έναρξης την 1.1.2011. Η θέσπιση της διάταξης αυτής εκτιμάται ότι θα αποφέρει σημαντικά οφέλη στην οικονομική κατάσταση των φορέων με τη μείωση της δαπάνης για προμήθειες τραπεζών ή άλλων πιστωτικών ιδρυμάτων, η οποία σήμερα ανέρχεται στο ύψος των 46.500.000 ευρώ περίπου, ενώ παράλληλα θα υποβοηθήσει στην εξυπηρέτηση όλων των συναλλασσομένων με τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης.

Με την παρ. 2 προτείνεται από 1.7.2011 οι αποδοχές των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα να κατατίθενται από τους εργοδότες ταυτόχρονα και συνολικά με τις ασφαλιστικές εισφορές και το φόρο μισθωτών υπηρεσιών (Φ.Μ.Υ.) σε τράπεζα επιλογής τους, που θα μεταφέρονται και θα αποδίδονται από αυτή στους λογαριασμούς των δικαιούχων μισθωτών, στους Φ.Κ.Α. και το δημόσιο αντίστοιχα.

Με την ταυτόχρονη καταβολή του μισθού, των εισφορών και του φόρου μισθωτών υπηρεσιών ενισχύεται η προσπάθεια κατά της αποφυγής της ασφάλισης, φαινόμενο που τον τελευταίο καιρό συνεχώς διογκώνεται, ώστε να εκμηδενίζονται οι πιθανότητες ανασφάλιστης εργασίας, δεδομένου ότι οι μισθοδοτικές καταστάσεις των υπαλλήλων θα είναι στη διάθεση των ασφαλιστικών οργανισμών για πληρέστερο έλεγχο.

Άρθρο 41 **Κατάταξη απαιτήσεων Οργανισμών και** **Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης**

Κατά το άρθρο 975 αριθμ. 6 του Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 16 του ν. 2972/2001 (Α'291), οι απαιτήσεις των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον προέκυψαν μέχρι την ημέρα του πλειστηριασμού ή της κήρυξης της πτώχευσης κατατάσσονται προνομιακά στην έκτη τάξη των προνομίων του ανωτέρω άρθρου.

Από την ανωτέρω σειρά κατάταξης δημιουργούνται πολλά οικονομικά προβλήματα στους ασφαλιστικούς οργανισμούς, των οποίων κύρια πηγή εσόδων αποτελούν οι εισφορές εργαζόμενων και εργοδοτών, με δεδομένο οι απαιτήσεις τους ικανοποιούνται σπανίως, εφόσον προηγούνται οι απαιτήσεις των υπολοίπων προνομιούχων δανειστών .

Η αποστέρηση των ασφαλιστικών εισφορών από τους οικείους φορείς έχει ως αποτέλεσμα να καθίσταται ιδιαίτερα δυσχερής η πληρωμή των προβλεπόμενων από τη νομοθεσία τους παροχών (ασθένειας και σύνταξης) στους ασφαλισμένους και συνταξιούχους τους.

Ενδεικτικά αναφέρεται η περίπτωση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, του μεγαλύτερου ασφαλιστικού φορέα μισθωτών της χώρας, όπου, σύμφωνα με την νομοθεσία που το διέπει, οι ασφαλιστικές εισφορές αποτελούν προέκταση του μισθού, του κοινωνικού καλούμενου μισθού και ως εκ τούτου πρέπει να καταβάλλονται υπέρ

του Ιδρύματος μαζί με το μισθό. Η αρχή αυτή διατυπώνεται στην εισηγητική έκθεση του α.ν. 1846/1951 (Α'179) και διαπνέει το σύνολο των διατάξεών του, που επιβάλλουν αυστηρές κυρώσεις σε όσους καθυστερούν την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών.

Η κατάταξη των απαιτήσεων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (όπως και των λοιπών ασφαλιστικών οργανισμών) στην 6^η θέση των προνομίων έχει το αποτέλεσμα να ικανοποιούνται σπανίως οι αναγγελλόμενες απαιτήσεις του, με αποτέλεσμα να δυσχεραίνεται η εκπλήρωση της αποστολής του Ιδρύματος (πληρωμή συντάξεων και λοιπών παροχών προς τους ασφαλισμένους), με δεδομένο ότι κατά ρητή επιταγή του νόμου, (άρθρο 26 παρ. 7 του α.ν. 1846/1951-ΦΕΚ Α'179/21-6-1951) η μη καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών από τον εργοδότη, δεν συνεπάγεται για τον ασφαλισμένο στέρηση ή μείωση των δικαιωμάτων του σε παροχές.

Για τους λόγους αυτούς, προτείνεται η υπαγωγή στην τρίτη τάξη των προνομίων του άρθρου 975 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (δηλαδή μαζί με τις απαιτήσεις που έχουν σαν βάση τους την παροχή εξαρτημένης εργασίας, καθώς και των αποζημιώσεων λόγω καταγγελίας της σχέσης εργασίας) και των απαιτήσεων των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, ώστε αυτές να ικανοποιούνται συμμετρως με τις απαιτήσεις των εργαζομένων.

Άρθρο 42 **Ανακατανομή των εισφορών μεταξύ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΟΑΕΔ, ΟΕΚ** **και Εργατικής Εστίας**

Με το άρθρο αυτό ενισχύονται τα έσοδα του Κλάδου Σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μέσω της απόδοσης στον κλάδο μέρους των συνεισπραττόμενων εισφορών κλάδων και λογαριασμών του ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και ΟΕΕ, και ειδικότερα κατά ποσοστό 10% για το έτος 2011, 20% για το έτος 2012 και 30% για το έτος 2013 και εφεξής.

Άρθρο 43 **Οικοδομοτεχνικά έργα**

Με τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 1902/90 και του Κανονισμού που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότησή τους (Υπουργική απόφαση αρ. Φ21/2930/1992) καθιερώθηκε από 1.1.1993 αντικειμενικό σύστημα υπολογισμού των κατ' ελάχιστον

καταβλητέων εισφορών με βάση τις προσδιοριζόμενες ημέρες εργασίας για τους απασχολούμενους σε ιδιωτικά οικοδομοτεχνικά έργα.

Το ΣτΕ με την αρ. 3309/1996 απόφαση του Α Τμήματος (υπό επταμελή σύνθεση) έκρινε τον ως άνω Κανονισμό ως ατελή και μη νόμιμο, επειδή δεν προέβλεπε σύστημα εκκαθάρισης των εισφορών, το οποίο να εξασφαλίζει σε κάθε περίπτωση, ότι το εισπραττόμενο από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ποσό εισφορών δεν θα υπερβαίνει το αναλογούν στις πράγματι καταβληθείσες αποδοχές των απασχολούμενων .

Για τη συμμόρφωση προς την ως άνω απόφαση του ΣτΕ θεσπίστηκε η διάταξη του άρθρου 23 του ν. 2434/1996, με την οποία οι ημέρες εργασίας που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 38 του Κανονισμού Ασφάλισης ΙΚΑ-ΕΤΑΜ λογίζονται ως πραγματοποιηθείσες και οι αναλογούσες σ' αυτές εισφορές καθίστανται απαιτητές, χωρίς να συναρτώνται κατ' ανάγκη με απασχόληση συγκεκριμένου προσώπου και χωρίς καμία περαιτέρω εκκαθάριση.

Ακολούθως η Ολομέλεια του ΣτΕ με την αρ. 1545/2008 απόφαση έκανε δεκτό ότι η διάταξη του άρθρου 23 του ν. 2434/1996 είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του άρθρου 20 παρ.1 και 22 παρ.5 του Συντάγματος ως προς το σημείο εκείνο της εκκαθάρισης του έργου, καθότι δεν προβλέπει τη δυνατότητα ανταποδείξεως εκ μέρους του εργοδότη των πραγματικά απαιτούμενων ημερομισθίων σε κάθε περίπτωση, αλλά μόνο στις ειδικές περιπτώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 40 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ- ΕΤΑΜ, δηλαδή μόνο στις περιπτώσεις προσωπικής απασχόλησης στο έργο κατ' επάγγελμα οικοδόμου και στην περίπτωση μεταβολής του αρχικού σχεδίου του έργου .

Για την εναρμόνιση των διατάξεων με το σκεπτικό της ανωτέρω απόφασης κρίνεται επιβεβλημένη η αντικατάσταση του άρθρου 23 του ν. 2434/1996 με την παρούσα διάταξη.

Συγκεκριμένα με την προτεινόμενη ρύθμιση εισάγεται για πρώτη φορά στο αντικειμενικό σύστημα δυνατότητα μείωσης των κατ' ελάχιστον απαιτούμενων ασφαλιστικών εισφορών και για άλλους λόγους -πέραν της προσωπικής απασχόλησης κατ' επάγγελμα οικοδόμου και της μεταβολής του αρχικού σχεδίου του έργου, που σήμερα ορίζονται στο άρθρο 40 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ- εφόσον βέβαια ο εργοδότης επικαλεστεί και αποδείξει ότι για το συγκεκριμένο ιδιωτικό οικοδομοτεχνικό έργο απαιτήθηκαν μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές .

Οι όροι και οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να γίνεται δεκτή από τα όργανα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ η μείωση των κατ' ελάχιστων καταβλητέων εισφορών θα περιγραφούν αναλυτικά και ρητά στις διατάξεις του άρθρων 38, 39 και 40 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ- ΕΤΑΜ, οι οποίες παράλληλα τροποποιούνται, ούτως ώστε να είναι εφικτή η εφαρμογή της προτεινόμενης διάταξης .

Εφόσον βέβαια δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις για μείωση των κατ' ελάχιστον απαιτούμενων ασφαλιστικών εισφορών, τότε καθίσταται υποχρεωτική η καταβολή τους και οι Υπηρεσίες του ΙΚΑ- ΕΤΑΜ προβαίνουν σε καταλογισμό της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ των εισφορών που δηλώθηκαν από τον εργοδότη και των εισφορών που απαιτούνται κατ' ελάχιστον.

Σε περίπτωση που μετά τον ανωτέρω καταλογισμό διαπιστωθεί απασχόληση συγκεκριμένου προσώπου στο οικοδομοτεχνικό έργο, τότε οι αναλογούσες για την ασφάλιση του εισφορές μπορούν να συμψηφίζονται με τη διαφορά των εισφορών που έχουν καταλογισθεί σε βάρος του εργοδότη . Εξυπακούεται ότι αν οι εισφορές αυτές δεν επαρκούν για τη ασφαλιστική του τακτοποίηση, δηλαδή οι αναλογούσες εισφορές για τις ημέρες ασφάλισης του είναι περισσότερες, ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να καταβάλει τις επιπλέον των ελαχίστων απαιτούμενων ασφαλιστικές εισφορές .

Άρθρο 44

Οικονομικά και οργανωτικά θέματα Φ.Κ.Α.

1. Οι προϋπολογισμοί των ασφαλιστικών οργανισμών, υποβάλλονται στη Διεύθυνση Οικονομικού κάθε έτος για έγκριση στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Κατά τη διαδικασία της επεξεργασίας τους από τις αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες διαπιστώνονται λάθη ή παραλείψεις, ποσά υπολογισμένα με λανθασμένο τρόπο ή ποσά από κρατική επιχορήγηση ή κοινωνικούς πόρους διαφορετικά από αυτά που εγγράφονται στον κρατικό προϋπολογισμό ή προβλέπονται από αντίστοιχες διατάξεις. Έχει παρατηρηθεί ότι πολλοί ΦΚΑ δεν συμμορφώνονται με την πολιτική του Υπουργείου στα θέματα προτεραιότητάς του.

Προκειμένου να διορθωθούν και να εγγραφούν τα σωστά ποσά, επιστρέφεται ο προϋπολογισμός στον ασφαλιστικό οργανισμό, ώστε να καταρτιστεί σύμφωνα με τις παρατηρήσεις του υπουργείου και να υποβληθεί εκ νέου για έγκριση. Η

διαδικασία αυτή είναι αρκετά χρονοβόρα και έχει ως αποτέλεσμα την καθυστέρηση της έγκρισης των προϋπολογισμών των ΦΚΑ και κατά συνέπεια την καθυστέρηση της εκτέλεσής τους.

Για την αποφυγή των προβλημάτων που προκύπτουν από την έως σήμερα ακολουθούμενη διαδικασία, θεωρείται σκόπιμο οι διορθώσεις να πραγματοποιούνται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κατά τη διαδικασία έγκρισής τους. Ειδικότερα, με την παρ. 2 δίνεται η δυνατότητα να διορθώνονται αθροιστικά λάθη, ποσά που έχουν υπολογισθεί κατά λανθασμένο τρόπο ή κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων και ποσά που αναγράφονται χωρίς τεκμηρίωση.

2. Ο Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Ελληνικής Χωροφυλακής του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (ΤΕΑΠΑΣΑ), εισπράττει χρηματικά ποσά σε ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) επί του αντιτίμου του εισιτηρίου των αγώνων ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρισης, πετοσφαίρισης, υδατοσφαίρισης και χειροσφαίρισης.

Τα ποσά αυτά αποτελούν κοινωνικό πόρο των τομέων Επικουρικής Ασφάλισης Ελληνικής Χωροφυλακής και Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων του ΤΕΑΠΑΣΑ και επιμερίζονται στους δικαιούχους στη λήξη κάθε οικονομικού έτους.

Η μεταφορά των ποσών αυτών, για λόγους πραγματικούς και λειτουργικούς, είναι απρόσφορη αλλά και ανέφικτη, διότι η κατάθεσή τους γίνεται στον υφιστάμενο λογαριασμό διαθεσίμων στην Τράπεζα της Ελλάδος του ΤΕΑΠΑΣΑ, από κοινού με άλλα έσοδα του φορέα, με αποτέλεσμα να δημιουργείται προφανής δυσχέρεια στη διαδικασία της ετήσιας κατανομής και της έντοκης απόδοσης στους συνδικαιούχους τομείς.

Από όλα τα παραπάνω, κρίνεται ότι συντρέχουν λόγοι αναγκαιότητας αλλά και ωφελιμότητας για νομοθετική ρύθμιση του θέματος, με τη σύσταση με την παρ. 3 νέου λογαριασμού διαθεσίμων του ΤΕΑΠΑΣΑ/ΤΕΑΧ, στην Τράπεζα της Ελλάδος, στον οποίο θα κατατίθενται τα ποσά για τον παραπάνω αναλυτικά περιγραφόμενο σκοπό.

3. Η διάταξη της παραγράφου 5, προτείνεται για την εναρμόνιση του Οργανισμού της ΓΓΚΑ με το νέο Υπαλληλικό Κώδικα σύμφωνα με τον οποίο ως

προϊστάμενοι οργανικών μονάδων δύνανται να επιλέγονται και υπάλληλοι της κατηγορίας ΤΕ.

4. Με τη διάταξη της παραγράφου 6, προσδιορίζεται η διαδικασία πρόσληψης των προσλαμβανομένων στις θέσεις του ν.3569/2007.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Η αξιοποίηση των αποθεματικών κεφαλαίων και της περιουσίας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης είναι απολύτως αναγκαία, καθώς οδηγεί σε σημαντική αύξηση των εσόδων των φορέων και, συνακόλουθα, στη μείωση των ελλειμμάτων τους, συμβάλλοντας στη διασφάλιση της απρόσκοπτης καταβολής παροχών και συντάξεων στους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους των ΦΚΑ.

Κατά συνέπεια, οι επενδύσεις των ΦΚΑ σε κινητές αξίες και ακίνητα θα πρέπει να γίνονται με τέτοιο τρόπο, ώστε να επιτυγχάνονται υψηλές αποδόσεις, με τρόπο όμως απολύτως διαφανή και μετρήσιμο.

Έως τώρα:

1. Τα αποθεματικά των Φ.Κ.Α. είναι κατατεθημένα στο «Κοινό Κεφάλαιο Ν.Π.Δ.Δ. & Α.Ο.» της Τράπεζας της Ελλάδος, του οποίου οι μέσες ετήσιες αποδόσεις την τριετία 2007-2009 ήταν περίπου 3,92%.
2. Τα Δ.Σ. των Φ.Κ.Α. ανέθεταν τις συναλλαγές των Ταμείων σε χρηματιστηριακές εταιρίες ή σε ιδιώτες χωρίς διαγωνισμούς.
3. Οι επενδύσεις των Φ.Κ.Α. σε κινητές αξίες πραγματοποιούνταν με αποφάσεις των Δ.Σ. των Ταμείων, χωρίς να χρησιμοποιούνται επαγγελματίες διαχειριστές για τις τοποθετήσεις.
4. Η αξία των χαρτοφυλακίων που κατέχουν οι Φ.Κ.Α. σε τίτλους έχει επηρεασθεί αρνητικά κατά κύριο λόγο από την πτώση του Γενικού Δείκτη του Χρηματιστηρίου Αθηνών.

5. Η ακίνητη περιουσία των Φ.Κ.Α. είναι πολυκερματισμένη και παραμένει αναξιοποίητη.

Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του ν.3586/2007 «Θεσμικό πλαίσιο επενδύσεων και αξιοποίησης της περιουσίας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης» (Α' 151), επιτυγχάνονται τα εξής:

1. Τα Διοικητικά Συμβούλια των Φ.Κ.Α. επικεντρώνονται στον επιτελικό τους ρόλο και αποφασίζουν μόνο για το ύψος των κεφαλαίων ανά κατηγορία επένδυσης, δηλαδή για τα ποσά που επενδύονται σε ομόλογα, λοιπές κινητές αξίες και ακίνητα.
2. Η διαχείριση και θεματοφυλακή των ομολόγων στα οποία έχουν επενδύσει οι Φ.Κ.Α. ανατίθεται στην Τράπεζα της Ελλάδος, ώστε να διασφαλίζονται καλύτερες αποδόσεις.
3. Λοιπές κινητές αξίες των Φ.Κ.Α. (έως ποσοστού 23%) ανατίθενται υποχρεωτικά στην ΕΔΕΚΤ-ΑΕΠΕΥ για διαχείριση είτε από την ίδια είτε μέσω εξωτερικών διαχειριστών, οι οποίοι επιλέγονται από αυτήν.
4. Οι επενδύσεις σε αμοιβαία κεφάλαια θα πραγματοποιούνται μόνο μέσω της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Α.Ο. ή των Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α., οι οποίες μπορούν να συσταθούν από τρεις τουλάχιστον Φ.Κ.Α.
5. Παρέχεται η δυνατότητα στους Φ.Κ.Α. για αυξημένες τοποθετήσεις (έως 3%) σε προθεσμιακές καταθέσεις.
6. Η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α. ανατίθεται υποχρεωτικά σε εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων. Οι εν λόγω εταιρείες επιλέγονται, μετά από διαγωνισμό που προκηρύσσεται από την ΕΔΕΚΤ ΑΕΠΕΥ σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, στον οποίο οι ενδιαφερόμενες εταιρείες υποβάλλουν προσφορές προκειμένου να γίνουν δεκτές στο σύστημα επιλογής της ΕΔΕΚΤ ΑΕΠΕΥ, εφόσον πληρούν τα κριτήρια επιλογής και η προσφορά τους είναι σύμφωνη με τις προδιαγραφές του διαγωνισμού.

Ειδικότερα, κατ' άρθρο προβλέπονται τα εξής:

Άρθρο 45

Επενδύσεις διαθέσιμων σε κινητές αξίες που διενεργούνται χωρίς όρια

Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται το άρθρο 3 του ν. 3586/2007 και προβλέπεται ότι οι τίτλοι Ελληνικού Δημοσίου που βρίσκονται στα χαρτοφυλάκια των Φ.Κ.Α. μεταφέρονται στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία λειτουργεί ως θεματοφύλακας, και παρέχεται η δυνατότητα στους Φορείς να δίνουν εντολές ρευστοποίησης στην ΓτΕ, στο πλαίσιο της προσπάθειας ενσωμάτωσης των κεφαλαίων αυτών στο «Κοινό Κεφάλαιο Ν.Π.Δ.Δ. & Α.Ο.» χωρίς κεφαλαιακές ζημιές.

Άρθρο 46

Επενδύσεις διαθεσίμων σε περιουσιακά στοιχεία που διενεργούνται με προϋποθέσεις και όρια

Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιείται το άρθρο 4 του ν. 3586/2007 και παρέχεται η δυνατότητα στους Φ.Κ.Α. να αυξήσουν το ποσοστό επένδυσης κεφαλαίων τους σε προθεσμιακές καταθέσεις έως το 5%, ενώ δεν επιτρέπεται η σύσταση ιδίων ή ομαδικών Αμοιβαίων Κεφαλαίων

Επίσης, παρέχεται σε Φορείς ή Κλάδους ή Τομείς Κοινωνικής Ασφάλισης η δυνατότητα έντοκης δανειοδότησης άλλων Φορέων ή Κλάδων ή Τομέων Κοινωνικής Ασφάλισης, και καθορίζεται το επιτόκιο χορήγησης αυτών των δανείων.

Τέλος, με την προσθήκη της παρ.13, προβλέπεται ότι οι Φ.Κ.Α. καταθέτουν προς φύλαξη σε θεματοφύλακα ή διαχειριστή τις κινητές αξίες που προβλέπονται από το παρόν άρθρο.

Άρθρο 47

Διαδικασία διενέργειας επενδύσεων σε κινητές αξίες

Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται το άρθρο 5 του ν. 3586/2007 και ρυθμίζονται οι διαδικασίες διενέργειας επενδύσεων των Φ.Κ.Α. σε κινητές αξίες με όρια. Επίσης, ορίζεται ότι η πραγματοποίηση επενδύσεων σε αμοιβαία κεφάλαια διενεργείται μέσω της ΑΕΔΑΚ-ΑΟ και των ΑΕΔΑΚ-ΦΚΑ που δύνανται να συσταθούν για το σκοπό αυτό και καθορίζεται η υποχρέωση του διαχειριστή για

ενημέρωση του Φ.Κ.Α, της Ειδικής Επιτροπής Ελέγχου Επενδύσεων καθώς και του εποπτεύοντος Υπουργείου.

Άρθρο 48

Διαδικασίες διενέργειας επενδύσεων σε ακίνητα

Με την προτεινόμενη τροποποίηση απλουστεύονται οι διαδικασίες διενέργειας επενδύσεων σε ακίνητα.

Άρθρο 49

Ανάθεση έργων και εργασιών αξιοποίησης ακινήτων

Με την προτεινόμενη διάταξη αντικαθίσταται το άρθρο 10 του ν. 3586/2007 και ορίζεται ότι οι Φ.Κ.Α. αναθέτουν την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας τους σε εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων, οι οποίες επιλέγονται μετά από διαγωνισμό τον οποίο προκηρύσσει η ΕΔΕΚΤ ΑΕΠΕΥ.Η ανάθεση γίνεται από τους ΦΚΑ με συμβάσεις οι οποίες βασίζονται σε συμφωνίες πλαίσια. Ειδικότερα για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και τον ΟΕΚ, μέρος των εργασιών αξιοποίησης ακινήτων τους δύναται να ανατίθεται με αποφάσεις των Διοικητικών τους Συμβουλίων στις Τεχνικές τους Υπηρεσίες. Ακόμη, καθορίζονται οι όροι και οι διαδικασίες ανάθεσης του έργου και των εργασιών αξιοποίησης των ακινήτων των Φ.Κ.Α. καθώς και ο τρόπος επιλογής αυτών των φορέων που θα αναλάβουν την αξιοποίηση και διαχείριση αυτής της περιουσίας.

Άρθρο 50

Τήρηση στοιχείων επενδύσεων

Με την προτεινόμενη διάταξη που αντικαθιστά το άρθρο 11 του ν. 3586/2007, καθορίζονται λεπτομερώς τα μηχανογραφικά στοιχεία που θα πρέπει να τηρούν οι Φ.Κ.Α. κατά τη διενέργεια των επενδύσεών τους.

Άρθρο 51

Α.Ε.Δ.Α.Κ. Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

Με την προτεινόμενη διάταξη αντικαθίσταται το άρθρο 13 του ν. 3586/2007 και προβλέπεται ότι οι επενδύσεις των Φ.Κ.Α. σε αμοιβαία κεφάλαια διενεργούνται υποχρεωτικά μέσω της ΑΕΔΑΚ-ΑΟ και των ΑΕΔΑΚ-ΦΚΑ που δύνανται να συσταθούν για το σκοπό αυτό, ενώ καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια σχετικά με τη σύσταση ΑΕΔΑΚ-ΦΚΑ και τη διαχείριση των αμοιβαίων κεφαλαίων. Επίσης, τα υφιστάμενα, επενδεδυμένα μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων των Φ.Κ.Α. ορίζεται ότι εξαγοράζονται εντός διμήνου, από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, από τα αμοιβαία κεφάλαια της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Α.Ο.

Άρθρο 52

Διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων

Με την προτεινόμενη τροποποίηση ορίζεται ότι οι Φ.Κ.Α. αναθέτουν τη διαχείριση των κινητών αξιών των περιουσιακών τους στοιχείων στην Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ., η οποία ασκεί διαχείριση και μέσω εξωτερικών διαχειριστών, και καθορίζεται το έργο των διαχειριστών, τα κριτήρια πρόσληψης αυτών, οι αναγκαίοι όροι των συμβάσεων με αυτούς, καθώς και η χρονική διάρκεια της σύμβασης. Επίσης, δεν επιτρέπεται η απόκτηση κινητών αξιών εκδόσεως του διαχειριστή ή εταιριών του ομίλου αυτού άνω του 5%.

Ακόμη, με τις προτεινόμενες προσθήκες των παραγράφων 8 και 9 στο παρόν άρθρο, ορίζεται ότι:

- α) Οι μετοχές της Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. που κατέχονται από την Ο.Τ.Ε. Α.Ε. μεταβιβάζονται στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ή σε άλλους Φ.Κ.Α. σύμφωνα με το καταστατικό της Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ.
- β) Η διαχείριση των μετοχών της Τράπεζας Αττικής πραγματοποιείται από το ΔΣ του Ε.Τ.Α.Α. ή από την Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Άρθρα 53-62

ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΟΦΕΙΛΩΝ

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των άρθρων 53 έως και 62 καθιερώνονται ενιαίοι, για όλους τους ασφαλιστικούς φορείς αρμοδιότητας Υπ. Εργασίας και

Κοινωνικής Ασφάλισης, κανόνες και προϋποθέσεις για ρύθμιση οφειλόμενων προς αυτούς ληξιπρόθεσμων εισφορών .

Η ενιαιοποίηση των κανόνων είναι απαραίτητη τόσο για λόγους ίσης μεταχείρισης όλων των οφειλετών, ανεξάρτητα από τον Ασφαλιστικό Οργανισμό προς τον οποίο ρυθμίζουν τις εισφορές τους, όσο και για απλοποίηση της νομοθεσίας .

Με τις νέες ρυθμίσεις , περιλαμβάνονται σε ένα και μόνο νομοθετικό κείμενο τόσο τα όργανα , τα οποία είναι αρμόδια στον κάθε ασφαλιστικό οργανισμό για ρύθμιση των οφειλών ανάλογα με το ποσό της οφειλής, όσο και οι όροι και προϋποθέσεις υπό τις οποίες ρυθμίζονται οι οφειλές.

Τα αρμόδια όργανα για την ρύθμιση των οφειλών είναι :

- A. Οι Δ/ντές των Υποκαταστημάτων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή των λοιπών ασφαλιστικών φορέων, εφόσον το ποσό της οφειλής ανέρχεται προκειμένου για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έως τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ , έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ προκειμένου για τον ΟΓΑ και έως ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ, προκειμένου για τους λοιπούς ασφαλιστικούς φορείς .
- B. Η Ειδική Επιτροπή Εσόδων, η οποία καθιερώνεται για πρώτη φορά, είναι αρμόδια για την εξέταση του αιτήματος τμηματικής εξόφλησης οφειλών προς οποιοδήποτε ασφαλιστικό φορέα, εφόσον η οφειλή υπερβαίνει τα ανωτέρω ποσά .

Η νέα αυτή Ειδική Επιτροπή Εσόδων εδρεύει στην ΓΓΚΑ και απαρτίζεται από:

- α) τον Πρόεδρο που είναι ο προϊστάμενος του γραφείου νομικού συμβούλου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και μέλη:
- β) τον Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ
- γ) τον προϊστάμενο της Γενικής Δ/σης Κοινωνικής Ασφάλισης του Υπουργείου
- δ) έναν εκπρόσωπο της ΓΣΕΕ
- ε) έναν εκπρόσωπο των εργοδοτών, που υποδεικνύεται από τον ΣΕΒ, τη ΓΣΕΒΕΕ, και την ΕΣΣΕ.

.

Ως εκπρόσωπος των εργοδοτών συμμετέχει κάθε φορά, ανάλογα με το είδος της επιχείρησης ο εκπρόσωπος της αντίστοιχης εργοδοτικής οργάνωσης.

Ο Πρόεδρος, τα μέλη και ο γραμματέας της Επιτροπής ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, η δε θητεία της Επιτροπής ορίζεται σε ενάμιση έτος.

Η σύνθεση της ανωτέρω Επιτροπής και η πρόβλεψη για παραπομπή σε αυτή όλων ανεξαιρέτως των εργοδοτών με συγκεκριμένου ύψους οφειλές προς οποιοδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό διασφαλίζει το αδιάβλητο της κρίσης του αιτήματος και την αμεροληψία στην εξέτασή του.

2. Η υποβολή της αίτησης προς τα αρμόδια κατά περίπτωση όργανα που συνοδεύεται από παράβολο ύψους που διαφοροποιείται ανάλογα με το ποσό της οφειλής εξετάζεται από τα όργανα των Ασφαλιστικών Οργανισμών ή την Ειδική Επιτροπή Εσόδων, αφού πρώτα συγκεντρωθούν όλα εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να διαμορφωθεί ασφαλής κρίση του αιτήματος.

Συγκεκριμένα θα λαμβάνονται υπόψη, πέραν του ποσού της οφειλής, τα αναγκαστικά μέτρα που έχουν ληφθεί, οι τυχόν προηγούμενες ρυθμίσεις στις οποίες έχει υπαχθεί ο οφειλέτης, και αν αυτές έχουν τηρηθεί, η ύπαρξη καταγγελιών ή ελέγχων στους οποίους έχει βρεθεί ανασφάλιστο προσωπικό καθώς και οικονομικά στοιχεία, δηλαδή ισοζύγιο αναλυτικού καθολικού τελευταίου μήνα, ισολογισμό τελευταίου χρόνου, αντίγραφα φορολογικών δηλώσεων κλπ. Πέραν των ανωτέρω στοιχείων η αίτηση θα συνοδεύεται από σχετική εισήγηση του Προϊσταμένου Δ/σης ή Τμήματος της αρμόδιας Υπηρεσίας.

Τα στοιχεία αυτά, τα οποία για πρώτη φορά θεσμοθετούνται κατά την εξέταση του αιτήματος ρύθμισης οφειλών προς όλους τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, βοηθούν στη διαμόρφωση της πραγματικής οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη, στοιχείο απαραίτητο για την αδιάβλητη κρίση του αιτήματος.

3. Ο αριθμός των δόσεων καθορίζεται σε 36 προκειμένου για ύψος οφειλών αρμοδιότητας των οργάνων των Ασφαλιστικών Οργανισμών και σε 48, προκειμένου για οφειλές που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ειδικής Επιτροπής Εσόδων.

Ταυτόχρονα καθορίζονται ρητά οι περιπτώσεις απώλειας της ρύθμισης. Ακριβώς δε επειδή δεν παραγνωρίζονται οι δυσκολίες τις οποίες αντιμετωπίζουν οι εργοδότες την παρούσα δυσμενή οικονομική συγκυρία δεν χάνεται η ρύθμιση σε περίπτωση μη καταβολής δόσης για τέσσερις συνεχείς μήνες ή προκειμένου για τους οφειλέτες του ΟΓΑ έξι μήνες. Εξυπακούεται ότι η ρύθμιση πρέπει να

συνεχίζεται κανονικά μετά το πέρας της προθεσμίας αυτής οπότε και οι δόσεις παρατείνονται για τους αντίστοιχους μήνες .

Η δυνατότητα αυτή, που μπορεί να ανακουφίσει σε κάποια χρονική στιγμή τις επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν προβλήματα ρευστότητας, χορηγείται μέχρι και 3 φορές κατά τη διάρκεια της ρύθμισης. Προϋπόθεση για τα ανωτέρω είναι η συνεχόμενη καταβολή επί 8 μήνες κάθε φορά τόσο των δόσεων της ρύθμισης όσο και των τρεχουσών εισφορών .

Για την περαιτέρω διευκόλυνση των εργοδοτών, πολλοί εκ των οποίων πιθανότατα να αντιμετωπίσουν πρόβλημα στην αποπληρωμή μιας δόσης για ένα μήνα μέσα στο δμηνο καθιερώνεται η δυνατότητα εκπρόθεσμης καταβολής μιας δόσης, χωρίς απώλεια της ρύθμισης. Για την ισόνομη αντιμετώπιση όλων των οφειλετών, η ανωτέρω πρόβλεψη έχει εφαρμογή και στους οφειλέτες που έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση του άρθρου 19 του ν.3833/2010 και τηρούν τους όρους αυτής .

Επίσης υφίσταται δυνατότητα, σε περίπτωση απώλειας της ρύθμισης να προβεί ο οφειλέτης σε νέα ρύθμιση και πριν την πάροδο ενός έτους από την έκδοση της προηγούμενης απόφασης, υπό την προϋπόθεση της καταβολής ποσού ίσου με 3 δόσεις.

Ειδική μέριμνα λαμβάνεται και για τα χρέη των επιχειρήσεων που βρίσκονται στο στάδιο της εκκαθάρισης ή έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση και των οποίων οι οφειλές έχουν επιβαρυνθεί με το ανώτατο ποσοστό προσαυξήσεων .

Για τις ανωτέρω επιχειρήσεις προβλέπεται η καταβολή των οφειλόμενων σε 60 δόσεις με την προϋπόθεση της προκαταβολής του 2% της συνολικής οφειλής. Επίσης μέριμνα λαμβάνεται και για τις εποχικές επιχειρήσεις ούτως ώστε κατά την περίοδο λειτουργίας τους να μπορούν να καταβάλλουν αυξημένο ποσό δόσης, ενώ για την νεκρή περίοδο η δόση να είναι μειωμένη κατά 30%.

3. Ρυθμίζεται με ενιαίους κανόνες για όλους του Ασφαλιστικούς Φορείς το θέμα της χορήγησης του αποδεικτικού ασφαλιστικής ενημερότητας στους εργοδότες που τηρούν τους όρους της ρύθμισης.

Το αποδεικτικό ασφαλιστικής ενημερότητας χορηγείται με διάρκεια ενός μήνα, υπό την προϋπόθεση της τήρησης της ρύθμισης προς όλους τους ασφαλιστικούς φορείς στους οποίους υπάγεται το προσωπικό του εργοδότη ή ο ίδιος ο αυτοαπασχολούμενος.

Ταυτόχρονα καθορίζονται τα ποσοστά παρακρατήσεων που επιβάλλονται κατά τη χορήγηση του αποδεικτικού ασφαλιστικής ενημερότητας που θα χρησιμοποιηθεί

είτε για τη λήψη δανείου από Τράπεζες, είτε για την είσπραξη εκκαθαρισμένων απαιτήσεων των επιχειρήσεων από το δημόσιο ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα

4. Διασαφηνίζονται επίσης τόσο τα δικαιώματα των ασφαλιστικών φορέων έναντι των οφειλετών που υπάγονται στη ρύθμιση, ενώ επεκτείνεται και στους οφειλέτες των λοιπών πλην ΙΚΑ- ΕΤΑΜ ασφαλιστικών φορέων η δυνατότητα διαγραφής μικρών ποσών που οφείλονται και σήμερα διαγράφονται μόνο από τις οικείες Υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 31 του ν. 2972/2001.

Για την υλοποίηση των νέων ενιαίων ρυθμίσεων οφειλόμενων εισφορών προς τους ασφαλιστικούς φορείς προβλέπεται η έκδοση αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από γνώμη των ΔΣ των φορέων και γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης με τις οποίες ρυθμίζονται τόσο τα θέματα λειτουργίας της Ειδικής Επιτροπής Ρύθμισης Εσόδων όσο και οι λοιπές αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του νέου ενιαίου νομοθετικού πλαισίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 63

Ασφαλιστική τακτοποίηση προσωπικού
Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Το τακτικό προσωπικό των πρώην ασφαλιστικών φορέων ΤΥΔΚΥ , ΤΑΠΕΛ και ΤΑΔΚΥ συνταξιοδοτείτο βάσει των διατάξεων του ν.3620/07, ν.317/76 και του ν.δ.4239/62 αντίστοιχα από τους ίδιους τους φορείς με διατάξεις ανάλογες του Δημοσίου ή του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ.

Με τη διάταξη του ν.3655/2008 τα ως άνω ΝΠΔΔ εντάχθηκαν ως Τομείς σε άλλους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και ειδικότερα το μεν Ταμείο Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΥΔΚΥ) εντάχθηκε στον Οργανισμό Περιθάλψεως Ασφαλισμένων του Δημοσίου (ΟΠΑΔ) ως Τομέας ΤΥΔΚΥ, ο κλάδος Πρόνοιας των Λιμενεργατών του Ταμείου Πρόνοιας Εργαζομένων στα Λιμάνια (ΤΑΠΕΛ) εντάχθηκε στο ΤΑΠΠΤ ως Τομέας Πρόνοιας Λιμενεργατών, ο Κλάδος Επικουρικής Σύνταξης του ΤΑΔΚΥ εντάχθηκε στο ΤΕΑΔΥ ως Τομέας Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων και ο κλάδος Πρόνοιας ΤΑΔΚΥ εντάχθηκε στον ΤΠΔΥ ως Τομέας Πρόνοιας ΤΑΔΚΥ.

Με τις διατάξεις της παρ.17 του άρθρου 4 του ν.3513/06 στο τακτικό προσωπικό που μεταφέρθηκε στους ανωτέρω Φορείς παρέχεται δυνατότητα διατήρησης του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού καθεστώτος της θέσης από την οποία προέρχεται.

Με τις παραγράφους 1α, 2 και 3 της προτεινόμενης διάταξης, ορίζεται ρητά ο Τομέας, στον οποίο θα αποδίδονται οι προβλεπόμενες εισφορές για την κύρια ασφάλιση του ως άνω προσωπικού καθώς και του προσωπικού που έχει μεταταχθεί ή μεταφερθεί σε άλλες υπηρεσίες ή φορείς, και ο οποίος θα βαρύνεται με την καταβολή της σύνταξης τόσο του υπηρετούντος προσωπικού όσο και αυτού που έχει ήδη συνταξιοδοτηθεί , με εξαίρεση τους ήδη συνταξιούχους του πρώην Ταμείου Ασθένειας Προσωπικού Εργαζομένων στα Λιμάνια (ΤΑΠΕΛ) των οποίων η σύνταξη καταβάλλεται από το ΙΚΑ ΕΤΑΜ σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 16 του ν.3846/10.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής χορηγείται νέα προθεσμία υποβολής αίτησης για αναγνώριση ως χρόνου ασφάλισης στο Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ., χρόνου απασχόλησης υπαλλήλων σε ν.π.δ.δ., για τον οποίο εσφαλμένα είχε χωρήσει ασφάλιση στο δημόσιο.

Όπως είναι γνωστό, οι μόνιμοι υπάλληλοι ν.π.δ.δ. των Ο.Τ.Α. υπάγονται κατά κανόνα στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., με εξαίρεση ορισμένα μόνο ν.π.δ.δ., των οποίων οι μόνιμοι υπάλληλοι, με ρητές διατάξεις νόμων, υπάγονται στην ασφαλιστική προστασία του δημοσίου. Εντούτοις, σε ορισμένα ν.π.δ.δ. δήμων, παρότι οι μόνιμοι υπάλληλοί τους είχαν υποχρέωση υπαγωγής στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ., δεν έπρατταν τούτο και υπάγονταν, λόγω είτε άγνοιας είτε σύγχυσης, στην ασφάλιση του δημοσίου και, μάλιστα, για χρονικά διαστήματα πέραν της δεκαετίας, για τα οποία, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, το δικαίωμα του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. για βεβαίωση και καταλογισμό εισφορών είχε πλέον παραγραφεί. Ως αποτέλεσμα, τα εν λόγω πρόσωπα παρουσίαζαν περιόδους απασχόλησης χωρίς ασφαλιστική προστασία, αφενός γιατί δεν υπάρχει διάταξη νόμου που να τους υπαγάγει στην ασφάλιση του δημοσίου, αφετέρου γιατί το δικαίωμα του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. για βεβαίωση και καταλογισμό εισφορών είχε πλέον παραγραφεί.

Προκειμένου, λοιπόν, για την παροχή ασφαλιστικής κάλυψης σε αυτή την κατηγορία προσώπων, με τις διατάξεις της παραγράφου 3, του άρθρου 12, του ν.3232/2004, είχε παρασχεθεί σχετική δυνατότητα για αναγνώριση των εν λόγω χρόνων απασχόλησης ως χρόνου ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ.. Η σχετική, όμως, αίτηση μπορούσε να υποβληθεί, μόνο εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός (1) έτους από την έναρξη ισχύος του ν. 3232/2004, δηλαδή έως και την 11^η Φεβροταρίου του 2005.

Δεδομένου ότι παρουσιάζονται ακόμα και σήμερα περιπτώσεις υπαλλήλων ν.π.δ.δ., που δεν αξιοποίησαν την ως άνω παρεχόμενη δυνατότητα για αναγνώριση του χρόνου απασχόλησής τους, ως χρόνου ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., κρίνεται σκόπιμη, για λόγους κοινωνικής πολιτικής, η παροχή νέας αποκλειστικής προθεσμίας για υποβολή της σχετικής αίτησης για αναγνώριση, διάρκειας έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

3. Με τις διατάξεις του ν.3655/08 συστάθηκαν νέα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, με τις επωνυμίες «Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολουμένων» (ΕΤΑΑ), «Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης»

(ΕΤΑΠ ΜΜΕ), «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα» (ΤΕΑΙΤ) , «Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας» (ΤΑΥΤΕΚΩ), «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας» (ΤΕΑΠΑΣΑ), «Ταμείο Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα» (ΤΑΠΠΤ) στα οποία εντάχθηκαν ασφαλιστικοί φορείς ως κλάδοι ή Τομείς με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια.

Με τον ίδιο νόμο προβλέφθηκε και η μεταφορά του τακτικού προσωπικού των ασφαλισμένων που αναφέρονται στα οικεία άρθρα του ν.3655/08 στα νέα νπδδ , με τις διατάξεις δε της παρ.17 του άρθρου 4 του ν.3513/2006 δόθηκε στο προσωπικό αυτό η δυνατότητα διατήρησης του προηγούμενου της μεταφοράς καθεστώτος ασφάλισης (ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ ΕΤΑΜ).

Δεδομένου ότι από 1.1.2008 ημερομηνία ένταξης των ασφαλιστικών φορέων στα Ν.Π.Δ.Δ, το προσλαμβανόμενο από αυτά τακτικό προσωπικό υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ ΕΤΑΜ με τις διατάξεις της κοινής νομοθεσίας του Ιδρύματος, προτείνεται η θέσπιση της διάταξης του άρθρου αυτού προκειμένου και το ως άνω τακτικό προσωπικό να υπαχθεί στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς του άρθρου 11 του ν.δ 4277/62 (ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ ΕΤΑΜ).

4. Με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν.2676/1999, συστάθηκε νέο νπδδ. με την επωνυμία «Οργανισμός Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ)» και προβλέφθηκε η κατάργηση των νπδδ. ΤΕΒΕ, ΤΑΕ και ΤΣΑ, από την έναρξη ισχύος του Οργανισμού του νέου νομικού προσώπου.

Με το π.δ.154/2006, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 12 του ίδιου νόμου, προβλέφθηκε, μεταξύ άλλων, και η μεταφορά στον ΟΑΕΕ των υπηρετούντων υπαλλήλων των καταργούμενων Ταμείων ΤΕΒΕ, ΤΑΕ και ΤΣΑ, οι οποίοι, έως τη μεταφορά τους, υπάγονταν σε ειδικά συνταξιοδοτικά καθεστώτα. Με τις διατάξεις του αρ. 4 παρ. 17 του ν.3513/2006, δόθηκε η δυνατότητα στους ανωτέρω υπαλλήλους να διατηρήσουν το προηγούμενο της μεταφοράς τους καθεστώς ασφάλισης.

Δεδομένου, ωστόσο, ότι το ασφαλιστικό καθεστώς των υπαλλήλων του νέου νπδδ., ΟΑΕΕ, είναι αυτό του κοινού καθεστώτος του ΙΚΑ με συνέπεια οι προσλαμβανόμενοι για πρώτη φορά από 1.1.2007 σε αυτό, να υπάγονται στο κοινό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, προτείνεται η θέσπιση της παραγράφου 5, προκειμένου

και οι ως άνω μόνιμοι υπάλληλοι να υπαχθούν στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς του αρ. 11 του ν.δ. 4277/1962 (ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς ΙΚΑ).

5. Με τις διατάξεις του ν.1276/82 ο Κλάδος Συντάξεων του Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού ΕΔΕΜΕΔ καταργήθηκε και όσοι ασφαλιζόνταν στον Κλάδο αυτό υπήχθησαν στην ασφάλιση του Κλάδου Συντάξεων του ΙΚΑ. Με το άρθρο 1 παρ.4 του ίδιου νόμου, στους υπαλλήλους του καταργηθέντος Ταμείου που πληρούσαν τις απαιτούμενες από τις καταστατικές διατάξεις προϋποθέσεις, χορηγήθηκε σύνταξη από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Κατά το χρονικό διάστημα, που οι ανωτέρω ελάμβαναν τη σύνταξη, που δικαιώθηκαν λόγω απασχόλησής τους στην ΕΔΕΜΕΔ, προσελήφθησαν ως υπάλληλοι στο ΙΚΑ, λαμβάνοντας συγχρόνως σύνταξη και αποδοχές, με συνέπεια τη μη αναγνώριση -σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις- ως συντάξιμου του χρόνου απασχόλησής τους στο Ίδρυμα και την προσμέτρηση αυτού στην λοιπή συντάξιμη υπηρεσία τους.

Επειδή η ανωτέρω κατηγορία υπαλλήλων, που απολύθηκε μετά την κατάργηση των Κρατικών Μονοπωλίων, έλαβε από το ΙΚΑ ένα μικρό ποσό για σύνταξη ως αποκατάσταση της βλάβης που προκλήθηκε σε αυτούς από την ως άνω κατάργηση, προτείνεται η παράγραφος 6, με την οποία κατ'εξάιρεση θεωρείται ως συντάξιμος, ο χρόνος υπηρεσίας τους στο ΙΚΑ, με την προϋπόθεση επιστροφής των ποσών των συντάξεων που εισέπραξαν.

Παράλληλα προβλέπεται ότι ο χρόνος για τον οποίο είχαν καταβληθεί εισφορές κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα στον Ειδικό Λογαριασμό Πρόνοιας Προσωπικού ΙΚΑ ΕΤΑΜ καθώς και στο ΕΤΕΑΜ παραμένει ισχυρός.

Άρθρο 64

Ασφάλιση του προσωπικού της Τράπεζας της Ελλάδος

Με το άρθρο αυτό γίνονται οι αναγκαίες ρυθμίσεις για την ανάληψη από την Τράπεζα της Ελλάδος της κοινωνικής ασφάλισης του προσωπικού της. Η ανάληψη της ασφάλισης του προσωπικού της από την Τράπεζα της Ελλάδος είναι συμβατή με το ασφαλιστικό καθεστώς που ισχύει για τους ασφαλισμένους πολλών Κεντρικών Τραπεζών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σήμερα, ορισμένες Κεντρικές Τράπεζες καταβάλλουν άμεσα τις συντάξεις και λοιπές παροχές, καλύπτοντας εξολοκλήρου το κόστος ασφάλισης (π.χ. Δανία, Ιρλανδία, Ολλανδία), ενώ άλλες εγγυώνται και εξασφαλίζουν όλες τις παροχές προς του εργαζόμενους και

συνταξιούχους (π.χ. Ιταλία, Πορτογαλία, Βέλγιο) ή διαθέτουν πρόσθετη κάλυψη προς τους συνταξιούχους (π.χ. Γαλλία).

Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, από την 1-1-2011 παύει η ασφάλιση του προσωπικού της Τράπεζας στον κλάδο σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, καταργείται το «Μετοχικό Ταμείο Υπαλλήλων Τράπεζας της Ελλάδος» και η Τράπεζα αναλαμβάνει και ενεργεί την κοινωνική ασφάλιση του προσωπικού της, θεωρούμενη εφεξής Οργανισμός Ασφάλισης.

Επίσης, προβλέπεται ρητά ότι οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, το ύψος των εισφορών και παροχών και ο υπολογισμός του ποσού της σύνταξης διέπονται από τις καταστατικές διατάξεις του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ, όπως έχουν διαμορφωθεί με γενικές διατάξεις νόμων, π.χ. ν. 2084/1992, αλλά και του παρόντος νόμου.

Με την ίδια παράγραφο, ορίζονται τα απαραίτητα για την ομαλή μετάβαση στη νέα κατάσταση, δηλαδή, ο τρόπος που μεταφέρεται στην Τράπεζα το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ και του καταργούμενου Μετοχικού Ταμείου Υπαλλήλων Τράπεζας της Ελλάδος, θέματα ήδη συνταξιούχων και αναγνώρισης χρόνου ασφάλισης των ήδη ασφαλισμένων-απασχολούμενων στην Τράπεζα και καθορίζονται οι προϋποθέσεις τροποποίησης των Καταστατικών διατάξεων.

Με τις παραγράφους 2 και 3 συστήνεται το Συμβούλιο Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος, ορίζεται η σύνθεση και ο τρόπος λειτουργίας του και προσδιορίζονται οι αρμοδιότητές του.

Η παράγραφος 4 εξουσιοδοτεί τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης να ρυθμίζει τυχόν ζητήματα που ανακύψουν κατά την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 65

Υπαγωγή εργαζομένων Γενικής Τράπεζας και Τομέα «TEAM-N.Π.Δ.Δ.» στο ΕΤΕΑΜ

1. Σύμφωνα με την περίπτωση β' του άρθρου 58 του ν. 3371/2005 (Α' 178), στην ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι των ταμείων επικουρικής ασφάλισης του προσωπικού των πιστωτικών ιδρυμάτων μετά τη διάλυσή τους με τη συμφωνία των μερών τα οποία έχουν συμβληθεί για την σύστασή τους.

Ο κλάδος επικουρικής σύνταξης του Ταμείου Αλληλοβοηθείας Προσωπικού Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος έχει συσταθεί με απόφαση των υπαλλήλων της Γενικής Τράπεζας στο πλαίσιο λειτουργίας του Ταμείου ως Ταμείου Πρόνοιας, χωρίς σύμπραξη της Γενικής Τράπεζας, η οποία για το λόγο αυτό δεν αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος.

Από τον παρελθόντα μήνα Μάρτιο του 2009 ο ανωτέρω κλάδος έχει περιέλθει σε πλήρη αδυναμία καταβολής των συντάξεων στους συνταξιούχους του. Δεδομένης της κατάστασης αυτής και στο πλαίσιο της σύμφωνης με το σύνταγμα μέριμνας της Πολιτείας για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, προτείνεται η υποχρεωτική υπαγωγή των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του Κλάδου Επικουρικής Σύνταξης στο ΕΤΕΑΜ.

Μετά την υπαγωγή των ανωτέρω προσώπων στο ΕΤΕΑΜ θα έχει εφαρμογή η νομοθεσία του ως προς τους ασφαλισμένους, ενώ προβλέπεται ο επανυπολογισμός των συντάξεων και η σύνταξη που θα προκύπτει σε κάθε περίπτωση θα είναι πλέον η καταβαλλόμενη σύνταξη.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού εντάσσεται στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ) ο Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (TEAM-NΠΔΔ) του ΤΕΑΔΥ.

Ειδικότερα, με το άρθρο 84 του ν. 3655/2008 (58Α') ο Ειδικός Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ-ΕΤΕΑΜ) εντάχθηκε, από την 1.8.2008, στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ), ως Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης

Μισθωτών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (TEAM-ΝΠΔΔ) με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια.

Επειδή:α) ο αριθμός των ασφαλισμένων του Τομέα «TEAM-ΝΠΔΔ» βαίνει μειούμενος με συνέπεια την ανατροπή της σχέσης ασφαλισμένων προς συνταξιούχους, σύμφωνα με νεότερα στοιχεία του TEADY για το 2010 (περίπου 9.500 ασφαλισμένοι/ 12.500 συνταξιούχους, ασφαλιστική σχέση ασφαλισμένων προς συνταξιούχους 0,75 προς 1 περίπου) και αυτό γιατί ορισμένα ν.π.δ.δ. και οργανισμοί (ΟΣΕ, ΟΛΠ, ΟΛΘ, ΤΕΟ, κ.ά.), το προσωπικό των οποίων συνταξιοδοτείται με παρεμφερείς με του Δημοσίου διατάξεις, μετατράπηκαν σε ανώνυμες εταιρείες, και οι μεν παλαιοί ασφαλισμένοι τους διατήρησαν το συνταξιοδοτικό τους καθεστώς (κύρια ασφάλιση ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ειδικό καθεστώς, επικουρική ασφάλιση Τομέας «TEAM-ΝΠΔΔ» του TEADY), ενώ το νεοπροσλαβανόμενο προσωπικό σε αυτές ασφαλίζεται για κύρια σύνταξη στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, κοινό καθεστώς και για επικουρική σύνταξη στο ΕΤΕΑΜ.

β) ενώ αναμενόταν, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2010, έλλειμμα 5 εκατ. ευρώ (έσοδα 30 εκατ. ευρώ / έξοδα 35 εκατ. ευρώ), το οποίο φαινόταν να καλύπτεται από τα διαθέσιμα του Τομέα, από τα αναφερόμενα σε σχετικό έγγραφο του TEADY νεότερα στοιχεία για το 2010 αναμένεται έλλειμμα 15 εκατ. ευρώ περίπου (έσοδα 20 εκατ. ευρώ / έξοδα 35 εκατ. ευρώ), με συνέπεια τα προβλεπόμενα έσοδα μαζί με τα διαθέσιμα να καλύπτουν την καταβολή των συντάξεων όχι πέραν του 7^{ου} μήνα του 2010 και

γ) ο πρώην Ειδικός Τομέας εξυπηρετείτο από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και δεν είχε δικό του προσωπικό για να μεταφερθεί στο TEADY με συνέπεια να προκύψουν λειτουργικά προβλήματα στο TEADY, στο οποίο δεν υπάρχει η αναγκαία υποδομή για την λειτουργία του Τομέα,

είναι προφανές ότι, εφόσον ο Τομέας συνεχίσει να λειτουργεί στο TEADY με λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια, θα παρουσιάζει σοβαρά λειτουργικά και οικονομικά προβλήματα. Είναι λοιπόν επιτακτική η ανάγκη εξεύρεσης αποτελεσματικής και βιώσιμης λύσης και η άμεση ένταξη του ΕΤΕΑΜ αποτελεί την πλέον δυνατή λύση για την αντιμετώπιση του οικονομικού προβλήματος που θα παρουσιάσει, διαφορετικά σε σύντομο χρόνο δεν θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του προς τους συνταξιούχους του.

Άρθρο 66

Ρυθμίσεις Προσωπικού ΟΤΑ

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού θεσπίζεται καθεστώς Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων για τους μόνιμους υπαλλήλους των ΟΤΑ στον φορέα επικουρικής ασφάλισής τους (Τομέας Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ).

Με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν.3660/2008 (78Α΄) θεσμοθετήθηκε στο Δημόσιο καθεστώς Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων για τους μόνιμους υπαλλήλους των ΟΤΑ. Ειδικότερα, σύμφωνα με την παρ. 1 του εν λόγω άρθρου, το μόνιμο προσωπικό των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) πρώτου βαθμού, το οποίο απασχολείται αποκλειστικά και κατά πλήρες ωράριο στη συγκομιδή και αποκομιδή, μεταφορά, διαλογή, επιστασία, καταστροφή απορριμμάτων, σε συνεργασία συντήρησης και επισκευής των μέσων καθαριότητας και με το πλύσιμο αυτών, καθώς και οι οδοκαθαριστές, οι εργάτες αφοδευτηρίων, οι χειριστές μηχανικών σαρώθρων, οι εργάτες ταφής-εκταφής νεκρών, οι καθαριστές οστών, οι εργάτες και τεχνίτες ασφαλτόστρωσης, οι τοποθετητές μαρμάρων και πλακών, οι κατεργαστές και κόπτες μαρμάρων, οι σφαγείς και εκδορείς ζώων και πτηνών και οι εναερίτες ηλεκτρολόγοι, συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο, εφόσον έχουν συμπληρώσει οι μιν άνδρες το 58^ο έτος της ηλικίας τους οι δε γυναίκες το 53^ο έτος και έχουν συμπληρώσει δεκαπέντε (15) συντάξιμα έτη από τα οποία δώδεκα (12) έτη αποκλειστικά στις θέσεις αυτές εκ των οποίων τρία (3) έτη τουλάχιστον τα τελευταία δεκατρία (13) έτη πριν τη συμπλήρωση του ανωτέρω ορίου ηλικίας. Για το λόγο αυτό, το ανωτέρω προσωπικό υπόκειται στην καταβολή πρόσθετης ειδικής εισφοράς 4,3% επί του βασικού μισθού και επί του επιδόματος ειδικής απασχόλησης.

Οι ανωτέρω υπάλληλοι για επικουρική σύνταξη ασφαλιζονται στον Τομέα «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ (από 1-8-2008, με το ν. 3655/2008 ένταξη του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του ΤΑΔΚΥ στο ΤΕΑΔΥ, ως Τομέας). Από την ισχύουσα νομοθεσία του εν λόγω Τομέα, καθώς και τη γενικότερη νομοθεσία, δεν παρέχεται η δυνατότητα καταβολής πρόσθετης εισφοράς επί των αποδοχών των ασφαλισμένων που έχουν μία από τις παραπάνω ιδιότητες, ώστε τα πρόσωπα της κατηγορίας αυτής να συνταξιοδοτούνται και από το φορέα επικουρικής ασφάλισής

τους, κατά το χρόνο της συνταξιοδότησής τους από τον φορέα κύριας ασφάλισής τους, με τις ίδιες ειδικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης του κύριου φορέα.

Με αφορμή αίτημα της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΠΟΕ-ΟΤΑ), να δημιουργηθεί στο ΤΑΔΚΥ ανάλογο καθεστώς, έτσι ώστε να υπάρχει η δυνατότητα ταυτόχρονης συνταξιοδότησης και για την επικουρική σύνταξη κατά τα πρότυπα των ασφαλισμένων στο ΕΤΕΑΜ, η Δ/ση Αναλογιστικών Μελετών, αφού εξέτασε το θέμα αυτό στα πλαίσια των οικονομικών δυνατοτήτων του Τομέα «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ, ώστε να διασφαλισθεί η βιωσιμότητά του πρότεινε τον καθορισμό επασφάλιστρου ύψους 2%, επιμεριζόμενου κατά ποσοστό 1,25% στον ασφαλισμένο και 0,75% στον εργοδότη. Επιπλέον, πρότεινε το ύψος του επασφάλιστρου για την εξαγορά των ετών ασφάλισης στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα να είναι ποσοστό 2%.

Το ανωτέρω αίτημα της ΠΟΕ-ΟΤΑ καθώς και η πρόταση της Δ/σης Αναλογιστικών Μελετών διαβιβάστηκαν στο ΤΕΑΔΥ και ζητήθηκαν οι απόψεις του Διοικητικού του Συμβουλίου, αναφορικά με τη θεσμοθέτηση καθεστώτος Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων και στον Τομέα «ΤΑΔΚΥ» για τους μονίμους υπαλλήλους των ΟΤΑ. Ήδη το ΔΣ του ΤΕΑΔΥ με την 2/81/14.4.2010 απόφασή του πρότεινε τη θεσμοθέτηση και στον Τομέα «ΤΑΔΚΥ» καθεστώτος ΒΑΕ για τους μονίμους υπαλλήλους των ΟΤΑ που απασχολούνται στις αναφερόμενες στο άρθρο 4 του ν. 3660/2008 εργασίες, ώστε να θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα ταυτόχρονα με το Δημόσιο, καθορίζοντας ειδικό επασφάλιστρο και παρέχοντας τη δυνατότητα αναγνώρισης του χρόνου που πραγματοποιήθηκε στις παραπάνω εργασίες πριν τη θέσπιση της σχετικής διάταξης.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του ν. 2084/92 οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου των ασφαλισμένων των φορέων κύριας ασφάλισης ισχύουν, από 1.1.98 και για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και επειδή το αίτημα της ΠΟΕ-ΟΤΑ για θεσμοθέτηση καθεστώτος Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων για τους μονίμους υπαλλήλους των ΟΤΑ στον Τομέα ΤΑΔΚΥ θεωρείται δίκαιο και εύλογο για λόγους ίσης μεταχείρισης με το απασχολούμενο στην καθαριότητα προσωπικό των ΟΤΑ, που απασχολείται στις ίδιες με το μόνιμο προσωπικό εργασίες και συνταξιοδοτείται για επικουρική σύνταξη από το ΕΤΕΑΜ με ειδικές προϋποθέσεις

συνταξιοδότησης (μειωμένο όριο ηλικίας και ημέρες ασφάλισης), ταυτόχρονα με το φορέα κύριας ασφάλισης ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Άρθρο 67

Ασφάλιση συντακτών ηλεκτρονικών εφημερίδων

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επιδιώκεται η ασφάλιση των συντακτών και των υπαλλήλων διοίκησης-διαχείρισης που απασχολούνται στην έκδοση ηλεκτρονικών εφημερίδων καθώς και στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται αποκλειστικά με την ενημέρωση μέσω διαδικτύου, στους ίδιους φορείς που ασφαρίζεται και το αντίστοιχο προσωπικό των ημερησίων εφημερίδων, με την καταβολή βέβαια των προβλεπόμενων από τη διάταξη εισφορών.

Είναι γεγονός, ότι στο πλαίσιο των τεχνολογικών προκλήσεων των τελευταίων ετών και της παρατηρούμενης οργανωτικής και επιχειρησιακής πολυφωνίας στο χώρο της πληροφόρησης, το διαδίκτυο αναδεικνύεται ως χαρακτηριστικό μέσο ενημέρωσης, πληροφόρησης, συγκέντρωσης εξειδικευμένων πληροφοριών, ψυχαγωγίας κλπ. μεγάλου μέρους του κοινού. Δεδομένου δε, ότι τόσο οι ιδιοκτήτες των ημερησίων εφημερίδων των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης προχωρούν σταδιακά στην έκδοση των εφημερίδων τους και σε ηλεκτρονική μορφή, ενώ παράλληλα συστήνονται επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται ανάλογα στο πεδίο της ενημέρωσης, κρίνεται αναγκαία η κατοχύρωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των προσώπων εκείνων που ασχολούνται αποκλειστικά με τη συλλογή, επεξεργασία, ανανέωση του καταχωρούμενου ή προβαλλόμενου πληροφοριακού υλικού στα εν λόγω μέσα και η ίση μεταχείριση τους με τους απασχολούμενους στα έντυπα μέσα.

Για το λόγο αυτό, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού προβλέπεται η υπαγωγή των προαναφερόμενων προσώπων στην ασφάλιση του Τομέα Σύνταξης Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης του κλάδου κύριας ασφάλισης και στην ασφάλιση του Λογαριασμού Ανεργίας Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης του κλάδου Ανεργίας και Δώρου του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, και καθορίζεται το ύψος των καταβαλλόμενων εργοδοτικών και ασφαλιστικών εισφορών καθώς και η βάση υπολογισμού τους. Επιπλέον καθορίζεται ότι ασφάλιση, βάση της παρούσας διάταξης, λαμβάνει χώρα και στην

περίπτωση που κάποιο πρόσωπο έχει και άλλη απασχόληση, για την οποία συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής στην ασφάλιση του παραπάνω Τομέα κύριας ασφάλισης.

Με τις διατάξεις εξάλλου των παρ. 2 και 3, προβλέπεται η επιβολή αγγελιοσήμου και στις διαφημίσεις και τα δημοσιεύματα που καταχωρούνται ή προβάλλονται στα εν λόγω μέσα, προκειμένου να αντιμετωπισθεί η εκτεταμένη διαφυγή εσόδων από τον πόρο αυτό και αφετέρου επεκτείνονται και σε αυτά οι λειτουργικοί κανόνες ως προς τη μετάδοση των διαφημίσεων και τις οικονομικές σχέσεις τους με τους διαφημιστές και τους διαφημιζόμενους.

Άρθρο 68

Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών

Με την παρούσα διάταξη θεσπίζεται μία σειρά κανόνων προς διασφάλιση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, οι οποίοι απασχολούνται μέσω εταιρειών παροχής υπηρεσιών-εργολάβων στο Δημόσιο, νπδδ, ΟΤΑ, καθώς και σε επιχειρήσεις Ιδιωτικού Τομέα και σε φυσικά πρόσωπα. Παράλληλα, συμβάλλει στη θέσπιση νομοθετικού πλαισίου για τον εντοπισμό της αδήλωτης εργασίας και την αντιμετώπισή της.

Κατά τις τελευταίες δεκαετίες, παρατηρείται στην αγορά εργασίας -και ιδιαίτερα στους τομείς καθαριότητας και φύλαξης- ραγδαία αύξηση της απασχόλησης μέσω εταιρειών παροχής υπηρεσιών-εργολάβων. Οι ελλείψεις της νομοθεσίας περί αυτής της μορφής απασχόλησης οδήγησε στην καταπάτηση στοιχειωδών δικαιωμάτων εργασίας, όπως είναι η μη καταβολή του νομίμου μισθού, η παραβίαση του νομίμου ωραρίου, αλλά και η έξαρση της ανασφάλιστης εργασίας. Από τη μη καταβολή εισφορών εκ μέρους των εργοδοτών, είτε λόγω απασχόλησης προσώπων τα οποία δεν εμφανίζονται στα στοιχεία που τηρούν για το σκοπό αυτό -ως έχουν υποχρέωση- οι εργοδότες (αδήλωτοι-ανασφάλιστοι εργαζόμενοι), είτε λόγω πλημμελούς ασφάλισης των ήδη ασφαλισμένων, καθώς και από αδυναμία είσπραξης των βεβαιωθείσών εισφορών προκύπτει εισφοροδιαφυγή.

Ειδικότερα με την παράγραφο 1 ορίζεται ότι, οι αναφερόμενοι φορείς όταν αναθέτουν ή προκηρύσσουν έργα φύλαξης ή καθαρισμού έχουν την υποχρέωση στην διακήρυξη να περιλαμβάνουν ως ζητούμενα τα υπό στοιχεία α έως στ της παραγράφου και οι εργολάβοι να αναφέρουν και αναλύουν, με ποινή αποκλεισμού, τα ίδια στοιχεία σε χωριστό κεφάλαιο της προσφορά τους. Με τον τρόπο αυτό δίνεται η δυνατότητα στις επιτροπές αξιολόγησης των προσφορών να αξιολογούν

με επαρκή στοιχεία τις προσφορές και να μην παρατηρείται το φαινόμενο το συνολικό ποσό της προσφοράς να είναι μικρότερο εκείνου του μισθολογικού κόστους.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι, η σύμβαση που υπογράφεται μεταξύ φορέα της πρώτης παραγράφου και εργολάβου, είναι άκυρη και δεν μπορεί να προχωρήσει η διαδικασία πληρωμής του έργου, όταν δεν αναφέρονται τα στοιχεία α έως στ της παραγράφου 1 και δεν περιλαμβάνεται ειδικός όρος περί εφαρμογής των διατάξεων της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας περί υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων και πρόληψης του επαγγελματικού κινδύνου.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται ότι, όταν ένας εργολάβος που του έχει ανατεθεί ύστερα από διαγωνισμό ή με απευθείας ανάθεση ένα έργο και για δικούς του λόγους αναθέτει την εκτέλεση αυτού ή μέρος αυτού σε υπεργολάβο θα πρέπει να ενημερώνει άμεσα γραπτώς τον αποδέκτη των υπηρεσιών. Στην περίπτωση αυτή εργολάβος και υπεργολάβος είναι και οι δύο υπεύθυνοι για την καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών στους εργαζόμενους.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι όταν τα εντεταλμένα για την παρακολούθηση του έργου όργανα διαπιστώνουν κατά τη διάρκεια υλοποίησης του έργου παραβάσεις εκ μέρους του εργολάβου σχετικά με την εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία ή γενικότερα των όρων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο η σύμβαση καταγγέλλεται. Όταν, όμως, οι παραβάσεις διαπιστώνονται κατά την παραλαβή του έργου, τότε δεν καταβάλλεται πληρωμή. Καταβάλλονται, όμως, από τον αποδέκτη των υπηρεσιών οι αποδοχές στους εργαζόμενους και αποδίδονται οι ασφαλιστικές τους εισφορές.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι, οι επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα που απασχολούν πάνω από πενήντα άτομα εφόσον προβαίνουν σε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος με διακήρυξη έχουν όλες τις υποχρεώσεις των παραγράφων 1, 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου. Όταν δεν υποχρεούνται σε δημόσια διακήρυξη αλλά η ανάθεση γίνεται απευθείας τότε έχουν τις υποχρεώσεις των παραγράφων 2, 3 και 4. Οι διατάξεις εφαρμόζονται αναλογικά.

Στην παράγραφο 6 ορίζεται ότι, το Σ.ΕΠ.Ε και οι μηχανισμοί του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όταν διαπιστώνουν συγκεκριμένες παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο και επιβάλλουν πρόστιμα, οφείλουν να ενημερώνουν εγγράφως τους αποδέκτες των υπηρεσιών, για να προβαίνουν στις ενέργειες που πρέπει. Επιπλέον, όταν πρόκειται για συμβάσεις μεταξύ φορέα της παραγράφου 1 και εργολάβου, η επιβολή δεύτερης κύρωσης στον εργολάβο, από τα ίδια όργανα, έχει τις συνέπειες που αναφέρονται στα στοιχεία α και β, του δευτέρου εδαφίου.

Στην παράγραφο 7 ορίζεται ότι ο εργαζόμενος που απασχολείται εκτός της έδρας της επιχείρησης, πρέπει με ευθύνη του εργοδότη-εργολάβου να φέρει μαζί του αντίγραφο της κατάστασης προσωπικού ή απόσπασμα της κατάστασης προσωπικού, ώστε να διευκολύνεται το έργο των ελεγκτικών μηχανισμών. Με τον τρόπο αυτό λύνεται ένα χρόνιο πρόβλημα μεταξύ εργοδοτών-εργολάβων και ελεγκτικών μηχανισμών.

Άρθρο 69

Παροχές ασθενοείας ανέργων ελευθέρων επαγγελματιών και εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικού τουρισμού

Η ασφαλιστική κάλυψη ανέργων για παροχές ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης ισχύει σήμερα για όσους είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα του ΟΑΕΔ, κατέχουν κάρτα ανεργίας και παραμένουν άνεργοι. Δεν καλύπτονται από το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο οι ελεύθεροι επαγγελματίες, που για διάφορους λόγους διακόπτουν την επαγγελματική τους δραστηριότητα και δεν έχουν απασχόληση για μεγάλο χρονικό διάστημα, με περαιτέρω συνέπεια να στερούνται των παροχών ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης.

Προς την κατεύθυνση επέκτασης του μέτρου ασφαλιστικής κάλυψης ανέργων για παροχές ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και στους ελεύθερους επαγγελματίες, λαμβανομένου υπόψη ότι οι εργασιακές συνθήκες στο χώρο των επαγγελματιών αυτών στην παρούσα δημοσιονομική φάση οδηγούν σε κλείσιμο πολλές επιχειρήσεις, προτείνεται η θέσπιση των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ώστε να μη μείνουν ακάλυπτοι, όσον αφορά τις παροχές σε είδος, οι ασφαλισμένοι του Ο.Α.Ε.Ε., που διέκοψαν για οποιοδήποτε λόγο την άσκηση του επαγγέλματός τους. Για την κάλυψη των σχετικών δαπανών ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, συστήνεται στον ΟΑΕΔ Ειδικός Λογαριασμός με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια.

Επίσης με σκοπό την ισότιμη αντιμετώπιση των επαγγελματιών σε σχέση με τις υπόλοιπες κατηγορίες πληθυσμού, συστήνεται στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας Ειδικός Λογαριασμός με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια και σκοπό τη συμμετοχή των επαγγελματιών και των οικογενειών τους σε προγράμματα κοινωνικού τουρισμού, διακοπών και εκδρομών.

Άρθρο 70

Μικτά κλιμάκια ελέγχου χημικών του Γενικού Χημείου του Κράτους και των Τεχνικών Υγειονομικών Επιθεωρητών του ΣΕΠΕ

Ο Κανονισμός 1907/2006/ΕΚ προβλέπει, μεταξύ άλλων, ως στόχο την αυξημένη προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Ειδικά όσον αφορά στην προστασία των επαγγελματιών χρηστών προβλέπει την έκδοση από τους προμηθευτές επικίνδυνων χημικών ουσιών και παρασκευασμάτων (μειγμάτων) διευρυμένων Δελτίων Δεδομένων Ασφαλείας. Τα διευρυμένα Δελτία Δεδομένων Ασφαλείας θα περιλαμβάνουν ως παράρτημα τα Σενάρια Έκθεσης δηλαδή τα προτεινόμενα από τον προμηθευτή μέτρα για τον περιορισμό των κινδύνων από την παραγωγή, χρήση, έκθεση σε επικίνδυνες χημικές ουσίες και παρασκευάσματα (μείγματα).

Κατά τους ελέγχους εφαρμογής της νομοθεσίας πρέπει να ελέγχεται όχι μόνον η εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων περιορισμού των κινδύνων από τους επαγγελματίες χρήστες αλλά και η καταλληλότητα και η επάρκειά τους. Για την επίτευξη του προαναφερόμενου στόχου κρίνεται απαραίτητη η συνεργασία των χημικών-επιθεωρητών του Γ.Χ.Κ. και των επιθεωρητών εργασίας λόγω εμπειρίας και εξειδίκευσης των τελευταίων στο συγκεκριμένο θέμα.

Άρθρο 71

Ρυθμίσεις για το προσωπικό της εταιρείας Ολυμπιακό Χωριό 2004 Α.Ε.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται η μεταφορά του προσωπικού της Εταιρείας με την επωνυμία Ολυμπιακό Χωριό Α.Ε. σε φορείς του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σε ήδη υπάρχουσες κενές θέσεις εφόσον υπάρχουν τα προσόντα για τις θέσεις αυτές και με τους όρους απασχόλησης των θέσεων αυτών.

Και τούτο διότι η εν λόγω εταιρία, θυγατρική 100% του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, πέραν του ότι ολοκλήρωσε εμπρόθεσμα το έργο της κατασκευής του Ολυμπιακού Χωριού και εξασφάλισε στους απασχολούμενους σε αυτή, αξιόλογη τεχνογνωσία, ταυτόχρονα απορρόφησε και μεγάλο, ίσως το μεγαλύτερο τμήμα της κατασκευαστικής δράσεως του Οργανισμού αλλά και

κατασκευαστικό έργο του Δημοσίου, κατά το διάστημα 2000-2009, αφού είχε επιφορτισθεί με την ολοκλήρωση έργων που αφορούσαν στη δημιουργία 2.900 κατοικιών, και όλων των συνοδευτικών εγκαταστάσεων και Δημοσίων Κτηρίων.

Εξάλλου οι ανάγκες των φορέων όπου μεταφέρονται είναι αυξημένες και τα κενά δεν μπορούν να καλυφθούν με διορισμό άλλων υπαλλήλων, δεδομένου ότι οι διορισμοί αυτοί έχουν ανασταλεί για το 2010.

Έτσι, καθίσταται αναγκαία η απορρόφηση από τον ΟΕΚ ή άλλους φορείς του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μέρους του προσωπικού του Ολυμπιακού Χωριού, που επιθυμεί να μεταφερθεί, με τους όρους απασχόλησης της αντίστοιχης θέσης την οποία καταλαμβάνει.

Άρθρο 72

Αμοιβή εμπειρογνομόνων και αξιολογητών που συμμετέχουν σε επιτροπές και ομάδες εργασίας των διαγωνισμών του ΕΣΠΑ

Σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης γ της παραγράφου 8 του άρθρου 19 του ν. 3614/2007 (Α' 267), είχε θεσπιστεί η υποχρέωση έξι συναρμοδίων Υπουργών για έκδοση κοινής απόφασης, η οποία θα όριζε «το είδος των αμειβόμενων επιτροπών ή ομάδων εργασίας, το πλαίσιο και τα ανώτατα όρια της αποζημίωσης των μελών των ως άνω επιτροπών ή ομάδων εργασίας, των εμπειρογνομόνων και των αξιολογητών» κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων.

Η ΚΥΑ αυτή ουδέποτε εξεδόθη, ενώ μέχρι σήμερα έχουν παρασχεθεί υπηρεσίες από 241 αξιολογητές στο πλαίσιο των διαγωνισμών του ΕΣΠΑ, προκειμένου να διασφαλιστούν η αντικειμενικότητα της αξιολόγησης και η ταχύτερη ολοκλήρωση των διαγωνιστικών διαδικασιών των έργων του ΕΣΠΑ. Ο καθορισμός της αποζημίωσης των αξιολογητών είναι αδύνατος, γιατί σύμφωνα με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους η συγκεκριμένη διάταξη του ν. 3614/2007 δεν επιτρέπει την εφαρμογή των κείμενων διατάξεων (δηλαδή του άρθρου 17 του ν. 3205/2003).

Προκειμένου να καταστεί δυνατός ο καθορισμός της αποζημίωσης των αξιολογητών που παρείχαν μέχρι σήμερα τις υπηρεσίες τους στο πλαίσιο των συγχρηματοδοτούμενων δράσεων του ΕΣΠΑ, αλλά και αυτών που θα τις παράσχουν έως την έκδοση της ΚΥΑ των έξι συναρμοδίων Υπουργών, είναι

αναγκαίο να προβλεφθεί ότι, μέχρι την έκδοση της ΚΥΑ των έξι συναρμοδίων Υπουργών, ο καθορισμός της αποζημίωσης των αξιολογητών θα γίνεται με τις κείμενες διατάξεις, αναδρομικά από την έναρξη υλοποίησης των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΕΣΠΑ. Σε περίπτωση που δεν προβλεφθεί ειδική αναδρομική ισχύς, οι ΚΥΑ καθορισμού αποζημίωσης που θα εκδοθούν από τον Υπουργό Οικονομικών και τον συναρμόδιο Υπουργό δεν θα μπορέσουν να δώσουν αναδρομικότητα πέραν του έτους από τη δημοσίευσή τους (σύμφωνα με το άρθρο 40 του ν. 849/1978, ΦΕΚ 232/Α) και οι αξιολογητές που παρείχαν υπηρεσίες για το ΕΣΠΑ μέχρι τον Απρίλιο του 2009 δεν θα μπορέσουν να αποζημιωθούν.

Με την προτεινόμενη διάταξη δίνεται η δυνατότητα κάλυψης του νομοθετικού κενού που έχει δημιουργηθεί, αναδρομικά από την ψήφιση του ν. 3614/2007.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

Ρυθμίσεις Εργασιακών θεμάτων για τις ανάγκες εφαρμογής προγράμματος σταθερότητας της Ελληνικής Οικονομίας και άλλες διατάξεις

Άρθρα 73 και 74

Διαδικασία Προσφυγής στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας Εκλογή Μεσολαβητών-Διαιτητών

Ο ΟΜΕΔ είναι επιφορτισμένος με κοινωνικά κρίσιμες αρμοδιότητες. Από τη λειτουργία του εξαρτάται η εναρμόνιση των σχέσεων των κοινωνικών εταίρων κατά την ιδιαίτερα ευαίσθητη στιγμή της εκ μέρους τους έλλειψης συμφωνίας επί θεμάτων που αφορούν το εισόδημα των εργαζομένων και γενικότερα τους όρους εργασίας. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πως ο ΟΜΕΔ έχει προσφέρει πολλά. Η παρούσα νομοθετική παρέμβαση έχει σκοπό να άρει τις αμφισβητήσεις ορισμένων κοινωνικών εταίρων ως προς την αντικειμενικότητα της κρίσης κατά τις διαδικασίες της μεσολάβησης και της διαιτησίας. Ταυτοχρόνως με την παρούσα νομοθετική παρέμβαση η ελληνική έννομη τάξη εναρμονίζεται με την απόφαση 2261/2003 της Επιτροπής Συνδικαλιστικής Ελευθερίας του ILO (βλέπε ΕΕΔ 2004, σελ. 235).

Άρθρο 75

Ρύθμιση θεμάτων εργασιακών σχέσεων

1. Με τη ρύθμιση αυτή, τα όρια των εδαφίων (α) και (β) της παραγράφου 2 του ν.1387/83 (Α'110) ,όπως ισχύει, πέρα από τα οποία οι απολύσεις θεωρούνται ομαδικές, καθορίζονται ως εξής:

α) Μέχρι έξι (6) εργαζόμενοι για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν είκοσι (20) έως εκατόν πενήντα (150) εργαζόμενους και

β) Ποσοστό 5% του προσωπικού και μέχρι τριάντα (30) εργαζόμενοι για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν πάνω από εκατόν πενήντα (150) εργαζόμενους.

2. Με την δεύτερη παράγραφο τροποποιείται το άρθρο 1 του Ν.2112/20, που αφορά την αποζημίωση των υπαλλήλων στον ιδιωτικό τομέα σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασής τους μόνο ως προς το χρόνο προειδοποίησης. Μειώνεται δηλαδή ο χρόνος προειδοποίησης, ενώ δεν θίγονται τα ποσά της αποζημίωσης.

Σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου, διάρκειας πέραν των δύο μηνών κατόπιν προηγούμενης έγγραφης προειδοποίησης του εργοδότη, ο απολυθείς υπάλληλος λαμβάνει το ½ της αποζημίωσης που προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις των νόμων 2112/20 και 3198/55. Ο χρόνος προειδοποίησης ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας του υπαλλήλου διαμορφώνεται ως εξής:

α) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 2 μήνες ως 2 χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση ενός μηνός πριν την απόλυση β) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 2 χρόνια συμπληρωμένα ως 5 χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση δύο μηνών πριν την απόλυση. γ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 5 χρόνια συμπληρωμένα ως 10 χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση τριών μηνών πριν την απόλυση. δ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 10 χρόνια συμπληρωμένα ως 15 χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση τεσσάρων μηνών πριν την απόλυση. ε) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 15 χρόνια συμπληρωμένα ως 20 χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση πέντε μηνών πριν την απόλυση. στ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 20 χρόνια συμπληρωμένα και άνω, απαιτείται προειδοποίηση έξι μηνών πριν την απόλυση

Ο εργοδότης που καταγγέλλει της σύμβαση εργασίας χωρίς προηγούμενη έγγραφη προειδοποίηση καταβάλλει στον απολυόμενο την αποζημίωση που προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις των νόμων 2112/20 και 3198/55.

Μέχρι σήμερα, η διάταξη καταγγελίας σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου υπαλλήλων κατόπιν έγγραφης προειδοποίησης του εργοδότη ήταν σχεδόν ανενεργός, σπάνια έκαναν χρήση της οι εργοδότες γιατί ήταν μεγάλος ο χρόνος προειδοποίησης. Με την παρούσα διάταξη γίνεται ένας εξορθολογισμός του χρόνου προειδοποίησης.

3. Με την τρίτη παράγραφο ρυθμίζεται ο τρόπος καταβολής της αποζημίωσης. Όταν η αποζημίωση λόγω καταγγελίας της σύμβασης εργασίας υπερβαίνει τις αποδοχές δύο (2) μηνών, ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλλει κατά την απόλυση μέρος της αποζημίωσης που αντιστοιχεί στις αποδοχές δύο μηνών. Το υπόλοιπο ποσό καταβάλλεται σε διμηνιαίες δόσεις κάθε μία από τις οποίες δεν μπορεί να είναι κατώτερη από τις αποδοχές δύο μηνών, εκτός και αν το ποσό που υπολείπεται για την εξόφληση του συνόλου της αποζημιώσεως είναι μικρότερο. Η πρώτη δόση πρέπει να καταβληθεί την επομένη από τη συμπλήρωση διμήνου από την απόλυση.

Σκοπός της διάταξης αυτής είναι η διευκόλυνση ως προς τον χρόνο καταβολής της αποζημίωσης των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα λόγω της οικονομικής κρίσης που θέλουν να μειώσουν το προσωπικό τους, για να μην οδηγηθούν στο οριστικό κλείσιμο.

4. Με την τέταρτη, πέμπτη και έκτη παράγραφο θεσπίζονται ουσιαστικά συγκεκριμένα μέτρα προστασίας για τους εργαζόμενους μεγάλης ηλικίας με σκοπό την άμβλυνση των αρνητικών επιπτώσεων σε περίπτωση απολύσεων. Τα νέα μέτρα επικεντρώνονται στην υποχρέωση του εργοδότη να αναλαμβάνει με πολύ συγκεκριμένους όρους το 80% ή το 50% του κόστους αυτασφάλισης του απολυόμενου για τρία χρόνια, ενώ το υπόλοιπο κόστος αναλαμβάνεται μέσα από ειδικά προγράμματα που εκπονεί και υλοποιεί ο ΟΑΕΔ.

Επιπρόσθετα στην παράγραφο επτά του παρόντος καθορίζεται για πρώτη φορά μέγιστο επιτρεπτό ποσοστό απολύσεων 10% για εργαζόμενους ηλικίας 55 έως 64 ετών.

5. Με την παράγραφο 8 προβλέπεται για τον ΟΑΕΔ η δυνατότητα να καταβάλει στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τις ασφαλιστικές εισφορές των νεοεισερχομένων στην αγορά εργασίας ηλικίας κάτω των 25 ετών που προσλαμβάνονται και αμείβονται με το 84% του κατώτατου βασικού μισθού ή ημερομισθίου όπως αυτό ορίζεται κάθε φορά από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, υπό τον όρο ότι οι εργοδότες θα καταβάλλουν στους νεοπροσλαμβανόμενους ως μέρος των καθαρών αποδοχών τους, ποσό αντίστοιχο με εκείνο που ο ΟΑΕΔ αναλαμβάνει να καταβάλει στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στην επικουρική ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ ή άλλων επικουρικών ταμείων, προκειμένου να καλύψει τις ασφαλιστικές εισφορές των νεοπροσλαμβανομένων.

Με την ως άνω ρύθμιση, επιδιώκεται η εξασφάλιση για τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας η αμοιβή με το 100% του κατώτατου βασικού μισθού ή ημερομισθίου όπως αυτό ορίζεται κάθε φορά από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, ενώ οι εργοδότες τους αμείβουν με το 84% του ως άνω βασικού μισθού ή ημερομισθίου.

Για την εφαρμογή του προτεινόμενου άρθρου ως νεοεισερχόμενοι στην αγορά εργασίας θεωρούνται όσοι έχουν πραγματοποιήσει έως και 150 ημέρες εργασίας.

6. Με την παράγραφο 9 σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και του ΟΑΕΔ τα ποσοστά ανεργίας στους νέους είναι πολύ υψηλά. Αυτό κυρίως οφείλεται στην έλλειψη προϋπηρεσίας εμπειρίας και δεξιοτήτων των νέων ώστε να προτιμηθούν από τον εργοδότη για να καλύψουν θέσεις εργασίας. Με την προτεινόμενη διάταξη δίνεται η δυνατότητα και ένα κίνητρο στους εργοδότες, λόγω της μείωσης του κόστους να καταρτίζουν ειδικές συμβάσεις μαθητείας, μέχρι ενός έτους, με άτομα που έχουν συμπληρώσει το 15ο έτος μέχρι και το 18ο έτος της ηλικίας τους με σκοπό την απόκτηση δεξιοτήτων και εμπειρίας στην παραγωγική διαδικασία.

Οι εν λόγω μαθητευόμενοι λαμβάνουν το 70% του κατώτατου ημερομισθίου ή μισθού της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. και ασφαλίζονται στον κλάδο ασφάλισης ασθενείας σε είδος και 1% κατά του κινδύνου ατυχήματος. Όσοι δεν έχουν συμπληρώσει το 16ο έτος της ηλικίας τους, καθώς και όσοι φοιτούν σε γυμνάσια, λύκεια κάθε τύπου ή τεχνικές επαγγελματικές σχολές δημόσιες ή ιδιωτικές αναγνωρισμένες από το κράτος δεν μπορεί να μαθητεύουν περισσότερο από έξι (6) ώρες την ημέρα και τριάντα (30) ώρες την εβδομάδα. Για τους έχοντες συμπληρώσει το 16ο έτος η

άσκηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τις οκτώ (8) ώρες την ημέρα και τις σαράντα (40) την εβδομάδα. Απαγορεύεται η άσκηση να πραγματοποιείται από την 22α ώρα μ.μ. έως και την 6η π.μ. Τα άτομα αυτά, με εξαίρεση τις διατάξεις για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων, δεν υπόκεινται στις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

7. Με την παράγραφο 10 υλοποιούνται οι προβλέψεις του Παραρτήματος 3, που έχει προσαρτηθεί στο Νόμο 3845/2010 (Α' 65), για την αύξηση της ευελιξίας στο ωράριο εργασίας. Ειδικότερα με τη ρύθμιση αυτή διαρθρώνεται με διαφορετικό τρόπο και ορθολογικοποιείται η αμοιβή της υπερωριακής απασχόλησης για να ανταποκριθεί στις πρόσφατες εξελίξεις στην οικονομία της χώρας.

Πιο συγκεκριμένα οι ανάγκες για διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας, όπως αυτές καταγράφονται στο Παράρτημα 3, προκειμένου να έχουμε αύξηση της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας καθιστούν επιτακτική την αναδιαμόρφωση της αμοιβής της υπερωριακής απασχόλησης προκειμένου να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα.

Σύμφωνα λοιπόν με την παράγραφο 10, η προσαύξηση της αμοιβής για την υπερεργασία και τη νόμιμη υπερωρία, εντός των ανωτάτων ορίων, διαμορφώνεται σε 20% και 40% αντίστοιχα, επί του καταβαλλόμενου ωρομισθίου.

Περαιτέρω, για τη νόμιμη υπερωριακή απασχόληση, πέραν των ανωτάτων ορίων, η προσαύξηση διαμορφώνεται σε 60% επί του καταβαλλόμενου ωρομισθίου.

Εξάλλου, για κάθε ώρα κατ' εξαίρεση υπερωρίας, ο εργαζόμενος δικαιούται το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 80%.

Τέλος, σημαντικό ρόλο στην αύξηση της ευελιξίας στο ωράριο εργασίας και ως εκ τούτου στην υλοποίηση των προβλέψεων του Παραρτήματος 3, για την αγορά εργασίας, παίζει η διάταξη του άρθρου 7 του Ν. 3846/2010 (Α' 66), σχετικά με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Η σχετική διαδικασία επιτρέπει χωρίς επιβάρυνση του κόστους των υπερωριών, την ταχύτερη προσαρμογή της παραγωγικής διαδικασίας των επιχειρήσεων στις μεταβολές της ζήτησης, καθώς επίσης και την αντιμετώπιση πιθανής ύφεσης στην παραγωγική διαδικασία συμβάλλοντας επιπλέον, στην διατήρηση των υφιστάμενων θέσεων απασχόλησης από τους εργαζόμενους.

Άρθρο 76

Αναφέρονται οι καταργούμενες διατάξεις.

Άρθρο 77

Αφορά στην έναρξη ισχύος του νόμου.

Αθήνα, 25 Ιουνίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
Ι. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ
Δ. ΡΕΠΠΑΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
Μ. ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΔΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
Χ. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
Δ. ΚΑΤΣΕΛΗ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
Α. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Κ. ΜΠΑΤΖΕΛΗ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ